

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-154-19

Druk nr 3857
Warszawa, 29 października 2019 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ochronie roślin przed agrofagami.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Informuję Panią Marszałek, że do projektu ustawy zostały dołączone projekty aktów wykonawczych o podstawowym znaczeniu. Natomiast nie zostały dołączone projekty aktów wykonawczych, których wydanie jest warunkowe, a więc uzależnione od przyjęcia przez Komisję Europejską odpowiednich przepisów Unii Europejskiej, nakładających na państwa członkowskie obowiązek uregulowania określonych kwestii na poziomie prawa krajowego. Komisja Europejska nie wydała jeszcze wszystkich przepisów w tym zakresie, w związku z tym nie jest możliwe opracowanie projektów przepisów krajowych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o ochronie roślin przed agrofagami^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) właściwość organów w zakresie ochrony roślin przed agrofagami określonym w:
 - a) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającym dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.³⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2016/2031”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031,
 - b) rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej oraz ustawę z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1 i Dz. Urz. UE L 91 z 29.03.2019, str. 77.

przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanym dalej „rozporządzeniem 2017/625”, oraz w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625;

- 2) sprawy ochrony roślin przed agrofagami, w tym przeprowadzania kontroli, w zakresie nieuregulowanym w przepisach wymienionych w pkt 1, w tym zasady:
 - a) ustanawiania miejsc produkcji i obszarów wolnych od określonych agrofagów,
 - b) wydawania fitosanitarnych świadectw eksportowych i fitosanitarnych świadectw reeksportowych dla wyprowadzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do państw trzecich.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) agrofagi – agrofagi, o których mowa w art. 1 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) agrofagi kwarantannowe – agrofagi kwarantannowe w rozumieniu art. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) agrofagi kwarantannowe dla Unii – agrofagi kwarantannowe dla Unii w rozumieniu art. 4 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) agrofagi priorytetowe – agrofagi priorytetowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej – agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej, o których mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 137 z 24.05.2017, str. 40, Dz. Urz. UE L 82 z 25.03.2019, str. 4, Dz. Urz. UE L 131 z 17.05.2019, str. 18 i Dz. Urz. UE L 165 z 21.06.2019, str. 4.

- 6) regulowane agrofagi niekwwarantannowe dla Unii – regulowane agrofagi niekwwarantannowe dla Unii w rozumieniu art. 36 rozporządzenia 2016/2031;
- 7) rośliny – rośliny w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 8) rośliny przeznaczone do sadzenia – rośliny przeznaczone do sadzenia w rozumieniu art. 2 pkt 4 rozporządzenia 2016/2031;
- 9) sadzenie – sadzenie w rozumieniu art. 2 pkt 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 10) produkty roślinne – produkty roślinne w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 11) inne przedmioty – inne przedmioty w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia 2016/2031;
- 12) kontrole urzędowe – kontrole urzędowe w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625;
- 13) podmiot profesjonalny – podmiot profesjonalny w rozumieniu art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2016/2031;
- 14) zarejestrowany podmiot – zarejestrowany podmiot w rozumieniu art. 2 pkt 10 rozporządzenia 2016/2031;
- 15) partia – partię w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia 2016/2031;
- 16) jednostka handlowa – jednostkę handlową w rozumieniu art. 2 pkt 8 rozporządzenia 2016/2031;
- 17) przesyłka – przesyłkę w rozumieniu art. 3 pkt 37 rozporządzenia 2017/625;
- 18) środek fitosanitarny – środek fitosanitarny w rozumieniu art. 2 pkt 22 rozporządzenia 2016/2031;
- 19) obszar wyznaczony – obszar, o którym mowa w art. 18 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031;
- 20) zwalczanie – zwalczanie w rozumieniu art. 2 pkt 17 rozporządzenia 2016/2031;
- 21) test – test w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia 2016/2031;
- 22) zabieg – zabieg w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia 2016/2031;
- 23) strefa chroniona – strefę, o której mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 24) urzędowy rejestr podmiotów profesjonalnych – rejestr, o którym mowa w art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 25) paszport roślin – paszport roślin w rozumieniu art. 78 rozporządzenia 2016/2031;
- 26) upoważnienie do wydawania paszportów roślin – upoważnienie, o którym mowa w art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;

- 27) plan zarządzania zagrożeniem agrofagami – plan, o którym mowa w art. 91 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 28) drewniany materiał opakowaniowy – drewniany materiał opakowaniowy, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 29) państwa trzecie – państwa trzecie, o których mowa w art. 1 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031;
- 30) terytorium Unii Europejskiej – terytorium Unii, o którym mowa w art. 1 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031;
- 31) kontrola dokumentacji – kontrolę dokumentacji w rozumieniu art. 3 pkt 41 rozporządzenia 2017/625;
- 32) kontrola identyfikacyjna – kontrolę identyfikacyjną w rozumieniu art. 3 pkt 42 rozporządzenia 2017/625;
- 33) kontrola bezpośrednia – kontrolę bezpośrednią w rozumieniu art. 3 pkt 43 rozporządzenia 2017/625;
- 34) stacja kwarantanny – stację kwarantanny w rozumieniu art. 2 pkt 19 rozporządzenia 2016/2031;
- 35) obiekt zapewniający izolację – obiekt zapewniający izolację w rozumieniu art. 2 pkt 20 rozporządzenia 2016/2031;
- 36) fitosanitarne świadectwo eksportowe – świadectwo, o którym mowa w art. 100 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 37) fitosanitarne świadectwo reeksportowe – świadectwo, o którym mowa w art. 101 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 38) świadectwo przedeksportowe – świadectwo, o którym mowa w art. 102 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 39) tranzyt fitosanitarny – tranzyt fitosanitarny w rozumieniu art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

Art. 3. 1. Wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”:

- 1) jest właściwym organem w rozumieniu:
 - a) art. 2 pkt 6 rozporządzenia 2016/2031,
 - b) art. 3 pkt 3 rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625,

- 2) wykonuje obowiązki i uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w:
- a) rozporządzeniu 2016/2031 i przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031,
 - b) rozporządzeniu 2017/625 i przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2017/625 – w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625

– chyba że przepisy ustawy lub przepisy odrębne stanowią inaczej.

2. Jeżeli wykonanie obowiązków lub uprawnień właściwego organu lub państwa członkowskiego, należących zgodnie z ust. 1 do właściwości wojewódzkiego inspektora, wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach adresatów przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, stosowanych bezpośrednio w systemie prawa polskiego, wojewódzki inspektor dokonuje takiego rozstrzygnięcia w drodze decyzji, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie:

- 1) ustanawiania programów, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) opracowywania, przeglądu i uaktualniania planów, o których mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, zwanych dalej „planami awaryjnymi”;
- 3) koordynowania przeprowadzania ćwiczeń, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) przyjmowania planów, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, zwanych dalej „planami działania”;
- 5) przekazywania Komisji Europejskiej oraz organom innych państw członkowskich właściwym w sprawach ochrony roślin przed agrofagami powiadomień, informacji i danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie określonym w ustawie z dnia ... o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. ...).

2. Główny Inspektor wykonuje obowiązki właściwego organu określone w art. 2 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/827 z dnia 13 marca 2019 r. dotyczącego kryteriów, jakie mają spełniać podmioty profesjonalne, aby spełniać warunki określone w art. 89 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu i Rady (UE) 2016/2031, oraz procedur

służących zapewnieniu, że te kryteria zostały spełnione (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 10).

3. Projekty planów awaryjnych i planów działania Główny Inspektor:

- 1) przekazuje do zaopiniowania ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa oraz ministrowi właściwemu do spraw środowiska;
- 2) może przekazać do zaopiniowania ministrom innym niż określeni w pkt 1, jeżeli projekt planu awaryjnego lub planu działania dotyczy zakresu działania tych ministrów.

4. Projekty planów awaryjnych i planów działania, po ich zaopiniowaniu, Główny Inspektor przedkłada do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.

5. Główny Inspektor udostępnia zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa plany awaryjne i plany działania na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektoratem”.

Art. 5. Minister właściwy do spraw rolnictwa wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie powiadamiania Komisji Europejskiej, o którym mowa w:

- 1) art. 108 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 – w odniesieniu do obszaru, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625.

Art. 6. 1. Z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, do postępowań w sprawach indywidualnych rozstrzyganych w drodze decyzji, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku do Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora, wniosek ten składa się w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego środkami komunikacji elektronicznej, chyba że przepisy, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub przepisy ustawy stanowią inaczej.

3. Jeżeli przepisy ustawy przewidują złożenie wniosku do Głównego Inspektora albo wojewódzkiego inspektora w sprawach, do których nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, wniosek ten spełnia wymagania określone dla podania w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Jeżeli:

- 1) wniosek, o którym mowa w ust. 3:

- a) nie spełnia wymagań określonych w ust. 3 lub
 - b) nie zawiera wymaganych informacji lub danych, lub
- 2) do wniosku, o którym mowa w ust. 3, nie zostały dołączone wymagane dokumenty – Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia lub poprawienia tego wniosku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie lub niepoprawienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpoznania.

5. W razie nieuzupełnienia lub niepoprawienia wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie, o którym mowa w ust. 4, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.

Rozdział 2

Zapobieganie występowaniu agrofagów i ich zwalczanie

Art. 7. Kontrole, o których mowa w art. 22 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, przeprowadza wojewódzki inspektor, z tym że kontrole na drogach oraz kontrole przemieszczających się środków transportu i towarów nimi przewożonych są przeprowadzane we współpracy z Policją lub Inspekcją Transportu Drogowego.

Art. 8. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadza kontrole występowania agrofagów niekwarantannowych dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku stwierdzenia wystąpienia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, wojewódzki inspektor:

- 1) informuje o tym niezwłocznie Głównego Inspektora;
- 2) może wprowadzić, w drodze decyzji, na koszt strony, środki o których mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, określa się nakładane na stronę obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczanie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, ze wskazaniem terminu wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

5. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie wymaga zgody strony.

6. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, gruntów lub obiektów, których dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2:

- 1) dotychczasowy posiadacz informuje o tym niezwłocznie wojewódzkiego inspektora, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym miało miejsce to przeniesienie;
- 2) wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki nakazy i zakazy określone w odniesieniu do dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2; w decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny zakres lub termin wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby jego rozprzestrzeniania się.

7. W przypadku zagrożenia wystąpienia lub rozprzestrzenienia się agrofaga niekwarantannowego, który dotychczas nie występował na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub występował na ograniczonym obszarze, a który może stwarzać szczególne zagrożenie, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce tego zagrożenia udostępnia, na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektoratem”, informacje o sposobach i terminach zwalczania tego agrofaga.

8. Informacje, o których mowa w ust. 7, wojewódzki inspektor może udostępniać także w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

Art. 9. 1. Główny Inspektor po otrzymaniu informacji od wojewódzkiego inspektora o stwierdzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, informuje o tym niezwłocznie ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 29 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031.

3. Jeżeli ocena, o której mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wykaże, że stwierdzony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej agrofag niekwarantannowy spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tego agrofaga, określone na podstawie ust. 5, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

4. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 3, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tego agrofaga lub

- 2) nakaz prowadzenia obserwacji występowania tego agrofaga lub organizmów przenoszących tego agrofaga (wektorów), lub
- 3) nakaz informowania, w określonym terminie, wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia tego agrofaga, lub
- 4) nakaz wykonywania określonych zabiegów zwalczających tego agrofaga lub jego wektory, lub
- 5) obowiązek dokumentowania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz przechowywania tej dokumentacji, lub
- 6) nakaz prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określony sposób ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się tego agrofaga lub jego wektorów, lub
- 7) nakaz zaniechania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 8) obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszporty roślin lub inne dokumenty lub oznaczenia, lub
- 9) obowiązek poddawania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli przez wojewódzkiego inspektora, lub
- 10) zakaz wprowadzania z określonych państw trzecich określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 11) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 12) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 13) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub

- 14) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 12, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 13, lub
- 15) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 16) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do zwalczenia lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku określonym w ust. 3, określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 3, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa może odstąpić od wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 5, jeżeli środki wprowadzone na podstawie art. 8 ust. 2 pkt 2 zapewniają zwalczenie agrofaga, którego one dotyczą, i zapobieżenie jego rozprzestrzenieniu się.

7. Jeżeli wykonanie obowiązków, nakazów lub zakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 5 wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach określonych podmiotów, rozstrzygnięcia w tym zakresie dokonuje się w drodze decyzji.

Art. 10. 1. Jeżeli Główny Inspektor stwierdzi, że do zwalczenia lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się określonego agrofaga występującego na danym obszarze nie jest konieczne przekazywanie przez:

- 1) podmioty profesjonalne powiadomień, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) osoby niebędące podmiotami profesjonalnymi powiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031

– informuje o tym ministra właściwego do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie jest wymagane przekazywanie przez:

- 1) podmioty profesjonalne powiadomień, o których mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,

2) osoby niebędące podmiotami profesjonalnymi powiadomień, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031

– w odniesieniu do podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia określonego agrofaga na danym obszarze, mając na uwadze informacje przekazane przez Głównego Inspektora na podstawie ust. 1 oraz zakres informacji niezbędnych Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „Inspekcją”, do zwalczenia lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

Art. 11. 1. Środki, o których mowa w:

- 1) art. 10 akapit trzeci rozporządzenia 2016/2031, wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce podejrzenia wystąpienia danego agrofaga,
- 2) art. 17 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wystąpienia danego agrofaga,
- 3) art. 138 ust. 1 lit. b i ust. 2 rozporządzenia 2017/625, w przypadku niezgodności roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z wymogami ustawy, rozporządzenia 2016/2031 lub przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, do których nie mają zastosowania pkt 1 i 2, wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę urzędową tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

– przy czym, jeżeli jest konieczne wprowadzenie tych środków w miejscu innym niż miejsce podejrzenia wystąpienia lub miejsce wystąpienia danego agrofaga, lub miejsce przeprowadzenia kontroli – środki te wprowadza wojewódzki inspektor właściwy dla tego miejsca.

2. Instrukcje, o których mowa w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, wydaje, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

3. W decyzjach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa się obowiązki, nakazy lub zakazy nakładane na stronę, ze wskazaniem terminu wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów, a w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2, określa się ponadto zakres obszaru wyznaczonego zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, jeżeli są spełnione przesłanki do ustalenia tego obszaru.

4. W przypadku postępowania prowadzonego w sprawie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów sprzedawanych poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna

i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170)) lub roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów objętych kontrolą przemieszczających się środków transportu lub towarów nimi przewożonych, stroną postępowania jest osoba faktycznie władająca tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami.

5. O wszczęciu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 4, nie zawiadamia się strony i w tym postępowaniu nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, gruntów lub obiektów, których dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3 lub ust. 2:

- 1) dotychczasowy posiadacz informuje o tym niezwłocznie wojewódzkiego inspektora, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym miało miejsce to przeniesienie;
- 2) wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, obowiązki, nakazy i zakazy, określone w odniesieniu do dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa odpowiednio w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3 lub ust. 2; w decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny zakres lub termin wykonania tych obowiązków, nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby rozprzestrzeniania się tego agrofaga.

7. Jeżeli środki określone w decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, 2 lub 3, ust. 2 lub ust. 6 pkt 2, okażą się nieskuteczne lub nie zostaną prawidłowo wykonane, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może określić inny zakres lub termin wykonania określonych w tej decyzji obowiązków, nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby rozprzestrzeniania się tego agrofaga.

8. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, ust. 6 pkt 2 i ust. 7, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

9. Zmiana i uchylenie decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, ust. 6 pkt 2 i ust. 7, nie wymaga zgody strony.

10. Przepisy ust. 1–9 stosuje się odpowiednio w przypadku podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia agrofaga niekwarantannowego spełniającego kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii.

11. W przypadku stwierdzenia wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, minister właściwy do spraw rolnictwa może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, środki, o których mowa w art. 10 akapit trzeci lub art. 17 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, lub instrukcje, o których mowa w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

12. Jeżeli środki fitosanitarne, o których mowa w ust. 11, są wprowadzane na obszarze wyznaczonym, wojewoda ogłasza, w drodze obwieszczenia, w wojewódzkim dzienniku urzędowym, informację o ustaleniu tego obszaru i jego zasięgu.

Art. 12. 1. Informacje określone w:

- 1) art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) art. 13 rozporządzenia 2016/2031,
- 3) art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031

– wojewódzki inspektor udostępnia na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat, a takie udostępnienie uważa się za przekazanie tych informacji podmiotom profesjonalnym i poinformowanie opinii publicznej.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor może udostępnić także w inny sposób zwyczajowo przyjęty na danym obszarze.

Art. 13. 1. Podmiot wykonujący działalność w zakresie:

- 1) przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub
- 2) przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej

– przy przetwarzaniu tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów stosuje metody zapewniające zniszczenie tego agrofaga.

2. Podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, przekazuje w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego środkami komunikacji elektronicznej informację o zamiarze podjęcia takiej działalności wojewódzkiemu

inspektorowi właściwemu ze względu na planowane miejsce prowadzenia tej działalności, w terminie 14 dni przed dniem rozpoczęcia tej działalności.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotu zamierzającego prowadzić działalność określoną w ust. 1, z tym że w przypadku gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby informacja ta zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu zamierzającego prowadzić działalność określoną w ust. 1, a w przypadku podmiotu nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) planowane miejsce prowadzenia działalności określonej w ust. 1;
- 5) planowany termin rozpoczęcia działalności określonej w ust. 1;
- 6) określenie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przeznaczonych do przemysłowego przetwarzania w ramach działalności określonej w ust. 1;
- 7) nazwę agrofaga, o którym mowa w ust. 1.

4. Jeżeli podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, w informacji, o której mowa w ust. 2, zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. Wojewódzki inspektor, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 2, może przeprowadzić kontrolę w celu sprawdzenia, czy stosowane przez podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, metody przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów zapewniają zniszczenie agrofaga.

6. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 5, wojewódzki inspektor stwierdzi, że stosowane przez podmiot, który zamierza podjąć działalność określoną w ust. 1, metody przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów nie zapewniają zniszczenia agrofaga, zakazuje, w drodze decyzji, prowadzenia tej działalności, do czasu zapewnienia przez ten podmiot, że metody stosowane do przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów zapewnią zniszczenie agrofaga.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

8. Podmiot prowadzący działalność określoną w ust. 1 przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informację o zamiarze rozpoczęcia przetwarzania każdej partii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w ramach tej działalności, w terminie 3 dni przed dniem rozpoczęcia tego przetwarzania.

9. Jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi, że stosowane metody przemysłowego przetwarzania:

- 1) nie zapewniły zniszczenia agrofaga, stosuje się przepisy art. 11 ust. 1–10;
- 2) nie zapewnią zniszczenia agrofaga, zakazuje, w drodze decyzji, prowadzenia działalności określonej w ust. 1, do czasu zapewnienia, że metody stosowane do przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów zapewnią zniszczenie agrofaga.

10. Decyzja, o której mowa w ust. 9 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

11. Wojewódzki inspektor gromadzi informacje o podmiotach wykonujących działalność określoną w ust. 1 i udostępnia te informacje podmiotom zainteresowanym przemysłowym przetworzeniem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w ust. 1, w zakresie określonym w ust. 3 pkt 1, 2, 4, 6 i 7.

Art. 14. 1. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek przyjęcia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej środków przeciwko określonym agrofagom, każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tych agrofagów, określone na podstawie ust. 3, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

2. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 3, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych agrofagów lub
- 2) nakaz prowadzenia obserwacji występowania określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 3) nakaz informowania, w określonym terminie, wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia określonych agrofagów, lub
- 4) nakaz wykonywania określonych zabiegów zwalczających określone agrofagi lub ich wektory, lub
- 5) obowiązek dokumentowania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz przechowywania tej dokumentacji, lub

- 6) nakaz prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określony sposób ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 7) nakaz zaniechania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 8) obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszporty roślin lub inne dokumenty lub oznaczenia, lub
- 9) obowiązek poddawania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli przez wojewódzkiego inspektora, lub
- 10) zakaz wprowadzania z określonych państw trzecich określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 11) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 12) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 13) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub
- 14) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 12, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 13, lub
- 15) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 16) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej

w zakresie niezbędnym do zwalczenia lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa określa, w drodze rozporządzenia, w zakresie nieuregulowanym w bezpośrednio stosowanych przepisach prawa Unii Europejskiej, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

4. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ, minister właściwy do spraw rolnictwa, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, określa również rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach, wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora, lub sposób ich wykonywania, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

5. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika uprawnienie do przyjęcia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej środków przeciwko określonym agrofagom, każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zwalczenie lub zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tych agrofagów, określone na podstawie ust. 7, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

6. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 5, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania, przemieszczania, utrzymywania, rozmnażania lub uwalniania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określonych agrofagów lub
- 2) nakaz prowadzenia obserwacji występowania określonych agrofagów lub ich wektorów, lub
- 3) nakaz informowania, w określonym terminie, wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia określonych agrofagów, lub
- 4) nakaz wykonywania zabiegów zwalczających określone agrofagi lub ich wektory, lub
- 5) obowiązek dokumentowania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oraz przechowywania tej dokumentacji, lub
- 6) nakaz prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określony sposób, ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się określonych agrofagów lub ich wektorów, lub

- 7) nakaz zaniechania prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 8) obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszporty roślin lub inne dokumenty lub oznaczenia, lub
- 9) obowiązek poddawania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli przez wojewódzkiego inspektora, lub
- 10) zakaz wprowadzania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z określonych państw trzecich, lub
- 11) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 12) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 13) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub
- 14) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 12, lub
 - b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 13, lub
- 15) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 16) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do zwalczania lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 5, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

8. W przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika uprawnienie do wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ, minister właściwy do spraw rolnictwa, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 7, może określić również rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora lub sposób ich wykonywania, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

9. Jeżeli wykonanie obowiązków, nakazów lub zakazów określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 3 lub 7 wymaga indywidualnego rozstrzygnięcia o prawach lub obowiązkach określonych podmiotów, rozstrzygnięcia w tym zakresie dokonuje się w drodze decyzji.

Art. 15. 1. Jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi porażenie przez regulowane agrofagi niekwarrantannowe dla Unii roślin przeznaczonych do sadzenia, za których pośrednictwem agrofagi te są przenoszone, posiadanych w celu ich sprzedaży przez podmiot profesjonalny, z zastrzeżeniem art. 37 ust. 1 akapit drugi i art. 39 rozporządzenia 2016/2031, zakazuje, w drodze decyzji, sprzedaży tych roślin jako roślin przeznaczonych do sadzenia.

2. W przypadku postępowania prowadzonego w sprawie roślin sprzedawanych poza punktem stałej lokalizacji (sprzedaż obwoźna i obnośna na targowiskach w rozumieniu art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych) lub roślin objętych kontrolą przemieszczających się środków transportu lub towarów nimi przewożonych, stroną postępowania jest osoba faktycznie władająca tymi roślinami.

3. O wszczęciu postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 2, nie zawiadamia się strony i w tym postępowaniu nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 1, nie wymaga zgody strony.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 1, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Rozdział 3

Ustanawianie stref chronionych oraz miejsc produkcji i obszarów wolnych od określonych agrofagów

Art. 16. Główny Inspektor:

- 1) wykonuje uprawnienia państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przekazywania Komisji Europejskiej wniosków o:

- a) uznanie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego części za strefę chronioną w odniesieniu do określonego agrofaga, zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub tymczasową strefę chronioną, zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia 2016/2031,
 - b) zmianę obszaru strefy chronionej lub tymczasowej strefy chronionej, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - c) cofnięcie uznania terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo jego części za strefę chronioną w odniesieniu do określonego agrofaga lub tymczasową strefę chronioną, zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej określone w art. 32 ust. 7.

Art. 17. 1. Gospodarstwo rolne albo jego część będąca wyodrębnioną jednostką produkcyjną, albo gospodarstwa rolne będące zorganizowaną całością produkcyjną, zwane dalej „miejszem produkcji”, mogą być uznane za miejsce produkcji wolne od określonego agrofaga, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora, uwzględniająca biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się, obejmująca w szczególności:

- 1) ocenę wizualną, badania laboratoryjne, testy lub kontrolę dokumentów, informacji lub danych,
- 2) ocenę, czy warunki prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w tym miejscu produkcji nie stwarzają ryzyka wprowadzenia do tego miejsca produkcji tego agrofaga

– potwierdzi niewystępowanie tego agrofaga w tym miejscu produkcji.

2. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład tego miejsca produkcji podejmuje działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, w szczególności:

- 1) prowadzi:
 - a) obserwacje występowania agrofaga, od którego miejsce produkcji zostało uznane za wolne, lub jego wektorów, przy czym w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia tego agrofaga, informuje o tym wojewódzkiego inspektora niezwłocznie, w terminie nie dłuższym jednak niż 7 dni,

- b) działania mające na celu ograniczenie ryzyka wprowadzenia tego agrofaga na obszar tego miejsca produkcji;
- 2) dokumentuje w sposób uzgodniony z wojewódzkim inspektorem:
- a) działania, o których mowa w pkt 1,
 - b) uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie, składowanie, obrót lub przemieszczanie określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w sposób umożliwiający stwierdzenie ich pochodzenia.

3. Status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nadaje, na wniosek wszystkich posiadaczy gospodarstw rolnych wchodzących w skład tego miejsca produkcji, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację tego miejsca produkcji.

4. W decyzji, o której mowa w ust. 3, określa się działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga oraz sposób ich prowadzenia.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres posiadacza gospodarstwa rolnego objętego wnioskiem, z tym że w przypadku gdy posiadaczem tego gospodarstwa jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) posiadacza gospodarstwa rolnego objętego wnioskiem, a w przypadku posiadacza tego gospodarstwa nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) nazwę agrofaga, którego dotyczy wniosek;
- 5) informacje o miejscu produkcji, którego dotyczy wniosek, w tym informacje o:
 - a) jego lokalizacji, ze wskazaniem działek ewidencyjnych wchodzących w skład tego miejsca produkcji,
 - b) obiektach wchodzących w skład tego miejsca produkcji, wykorzystywanych przy uprawie, wytwarzaniu, pakowaniu, sortowaniu, składowaniu, obrocie lub przemieszczaniu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się mapę lub plan miejsca produkcji, którego dotyczy wniosek.

7. Jeżeli posiadacz gospodarstwa rolnego objętego wnioskiem, o którym mowa w ust. 3, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku tym zamiast informacji określonych w ust. 5 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

8. Do zmiany obszaru miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku ograniczenia obszaru tego miejsca produkcji nie przeprowadza się kontroli.

9. Posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga powiadamia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, lub zawartych w dokumentach dołączonych do tego wniosku, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

10. Jeżeli posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 9, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzenienia się na obszarze miejsca produkcji agrofaga, za wolne od którego zostało uznane to miejsce produkcji, albo
- 2) znosi, w drodze decyzji, dla całości tego miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko wprowadzenia lub rozprzestrzenienia się tego agrofaga na obszarze tego miejsca produkcji, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

11. W przypadku gdy posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości tego miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

12. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 9, wynika, że w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga albo na części tego miejsca produkcji przestały być spełniane warunki wymagane do uzyskania statusu takiego miejsca produkcji, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości tego miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga.

13. Decyzje, o których mowa w ust. 10 pkt 2, ust. 11 i 12, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

14. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona w miejscu produkcji, i okres, jaki powinna objąć ta kontrola, a także szczegółowe warunki, jakie powinny być spełnione w tym miejscu produkcji, aby to miejsce produkcji mogło zostać uznane za wolne od określonego agrofaga,
- 2) szczegółowe działania niezbędne do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga

– mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Art. 18. 1. W miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga wojewódzki inspektor przeprowadza kontrolę w celu utrzymania statusu miejsca produkcji wolnego od tego agrofaga, obejmującą kontrolę występowania tego agrofaga oraz kontrolę działań określonych w decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 3.

2. Jeżeli w wyniku kontroli zostanie stwierdzone, że w miejscu produkcji uznanym za wolne od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga, lub działania określone w decyzji, o której mowa w art. 17 ust. 3, są podejmowane niewłaściwie, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga.

3. Wojewódzki inspektor odstępuje od zniesienia dla całości miejsca produkcji albo jego części statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, jeżeli:

- 1) stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka wprowadzenia i rozprzestrzenienia się na obszarze tego miejsca produkcji tego agrofaga lub
- 2) mimo stwierdzenia wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia tego agrofaga na roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach wprowadzonych do tego miejsca produkcji nie istnieje ryzyko jego zadomowienia się lub rozprzestrzenienia w tym miejscu produkcji.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, wojewódzki inspektor nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie. Jeżeli uchybienia te nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga.

5. W przypadku gdy posiadacz gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie spełnienia warunków do utrzymania statusu takiego miejsca produkcji, wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga.

6. Wojewódzki inspektor znosi, w drodze decyzji, dla całości miejsca produkcji albo jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga również na wniosek posiadacza gospodarstwa rolnego wchodzącego w skład tego miejsca produkcji.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 2, 4 i 5, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

8. Czynności, o których mowa w ust. 1–4 oraz art. 17 ust. 1, 4 i 10–12, wojewódzki inspektor wykonuje zgodnie z Międzynarodowymi Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych, wydanymi na podstawie Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. poz. 151).

9. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres lub częstotliwość kontroli, jakie powinny być przeprowadzane w celu utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Art. 19. 1. Dany obszar może zostać uznany za wolny od agrofaga określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 4, jeżeli kontrola przeprowadzona przez wojewódzkiego inspektora, obejmująca w szczególności:

- 1) ocenę wizualną, badania laboratoryjne, testy lub kontrolę dokumentów, informacji lub danych,
- 2) ocenę czy warunki prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na tym obszarze nie stwarzają ryzyka wprowadzenia na ten obszar tego agrofaga

– potwierdzi niewystępowanie tego agrofaga na tym obszarze.

2. Obszar uznany za wolny od określonego agrofaga ustanawia wojewoda, w uzgodnieniu z Głównym Inspektorem, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego. Wojewoda zapewnia udział społeczeństwa w opracowywaniu projektu tego rozporządzenia.

3. Podmioty prowadzące na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie określonych roślin, produktów

roślinnych lub innych przedmiotów lub dokonujące obrotu lub przemieszczania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów podejmują działania niezbędne do utrzymania przez ten obszar statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga, które mogą obejmować w szczególności:

- 1) obserwacje występowania tego agrofaga lub jego wektorów i niezwłoczne informowanie wojewódzkiego inspektora w przypadku podejrzenia występowania lub stwierdzenia wystąpienia tego agrofaga, w terminie nie dłuższym jednak niż 7 dni lub
- 2) wykonywanie zabiegów zwalczających tego agrofaga lub jego wektory, lub
- 3) prowadzenie i przechowywanie dokumentacji dotyczącej prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 4) prowadzenie uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w sposób ograniczający ryzyko rozprzestrzeniania się tego agrofaga lub jego wektorów, lub
- 5) zaniechanie prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, obrotu lub przemieszczania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 6) przekazywanie wojewódzkiemu inspektorowi informacji o sposobie przeprowadzenia działań określonych w pkt 1–5 lub ich wynikach.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona na danym obszarze, i okres, jaki powinna objąć ta kontrola, a także szczegółowe warunki, jakie powinny być spełnione na tym obszarze, aby ten obszar mógł zostać uznany za wolny od określonego agrofaga,
- 2) szczegółowe działania niezbędne do utrzymania przez dany obszar statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga

– mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Art. 20. 1. Na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wojewódzki inspektor przeprowadza kontrolę występowania tego agrofaga oraz kontrolę przeprowadzenia działań określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 19 ust. 4.

2. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga, wojewódzki inspektor, z zastrzeżeniem ust. 9 i ust. 10 pkt 1:

- 1) wyznacza obszar, na którym powinny zostać podjęte działania mające na celu zwalczenie i zapobieżenie rozprzestrzenieniu się tego agrofaga;
- 2) wprowadza, w drodze decyzji, na koszt strony, środki służące zwalczeniu i zapobieżeniu rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

3. Do obszaru wyznaczonego na podstawie ust. 2 pkt 1 nie ma zastosowania status obszaru wolnego od określonego agrofaga.

4. Środki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, mogą obejmować:

- 1) nakaz:
 - a) stosowania określonych zabiegów uprawowych, w tym płodozmianu, niszczenia chwastów lub samosiewów, przyorania resztek poźniwnych, lub stosowania materiału siewnego odpowiedniej kategorii lub odmian odpornych na określonego agrofaga,
 - b) zniszczenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, w tym określenie sposobu ich zniszczenia,
 - c) określonego sposobu postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami, w tym ich przetworzenia, przeznaczenia na paszę lub do konsumpcji, oczyszczenia, odkażenia, kompostowania, przeprowadzenia oddzielnego zbioru, składowania lub transportu, lub ich składowania lub kompostowania w określonym miejscu,
 - d) oczyszczenia lub odkażenia określonych przedmiotów lub miejsc, w których występuje lub występował określony agrofag lub które miały kontakt z porażonymi lub podejrzanymi o porażenie roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami,
 - e) zastosowania określonych zabiegów niszczących określonego agrofaga lub zapobiegających jego rozprzestrzenianiu się, w tym zabiegów chemicznego zwalczania, wymiany lub odkażania gleby lub podłoża uprawowego, przemrożenia szklarni, zastosowania tablic chwytnych lub pułapek feromonowych,
 - f) spełnienia określonych warunków przed rozpoczęciem uprawy roślin, przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub ich wprowadzaniem do obrotu,
 - g) podjęcia innych działań koniecznych do zwalczenia określonego agrofaga lub zapobiegających jego rozprzestrzenianiu się;
- 2) zakaz:

- a) użytkowania gruntów do celów rolniczych lub leśnych,
- b) uprawy, sadzenia lub używania do reprodukcji określonych roślin,
- c) obrotu na terenie tego obszaru roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami lub przemieszczania ich poza określone miejsce,
- d) kompostowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w określonym miejscu,
- e) wykorzystywania roślin lub produktów roślinnych na określone cele, w tym przeznaczania na paszę lub do konsumpcji,
- f) wywożenia gleby lub podłoża uprawowego lub ich ponownego użycia,
- g) stosowania skażonej lub podejrzanej o skażenie wody do oprysków, nawadniania lub przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów,
- h) przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów,
- i) podejmowania innych czynności w celu zwalczania określonego agrofaga lub zapobieżenia jego rozprzestrzenianiu się.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, wojewódzki inspektor określa termin wykonania określonych w niej nakazów lub zakazów.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2, nie wymaga zgody strony.

8. W przypadku przeniesienia posiadania roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów, gruntów lub obiektów, których dotyczy decyzja, o której mowa w ust. 2 pkt 2:

- 1) dotychczasowy posiadacz informuje o tym niezwłocznie wojewódzkiego inspektora, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia, w którym miało miejsce to przeniesienie;
- 2) wojewódzki inspektor nakłada na nowego posiadacza, w drodze decyzji, nakazy i zakazy określone w odniesieniu do dotychczasowego posiadacza w decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 2; w decyzji tej wojewódzki inspektor może określić inny zakres lub termin wykonania tych nakazów lub zakazów, mając na uwadze biologię agrofaga, którego dotyczy ta decyzja, oraz sposoby jego rozprzestrzeniania się.

9. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga, a agrofag ten jest agrofagiem kwarantannowym dla Unii, agrofagiem objętym środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, agrofagiem niekwarantannowym spełniającym kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofagiem kwarantannowym dla strefy chronionej, na obszarze której stwierdzono jego

wystąpienie lub istnieje podejrzenie jego wystąpienia, wojewódzki inspektor stosuje art. 11 ust. 1–10.

10. Jeżeli:

- 1) w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga wystąpił ten agrofag albo istnieje podejrzenie wystąpienia tego agrofaga i zwalczenie tego agrofaga nie jest możliwe lub
- 2) środki wynikające z decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 lub art. 11 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 2, ust. 6 pkt 2 lub ust. 7, lub instrukcje, o których mowa w art. 11 ust. 2, okażą się nieskuteczne, lub
- 3) podmiot, którego dotyczą działania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4, uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli, o której mowa w ust. 1, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie spełnienia na danym obszarze warunków do utrzymania statusu obszaru wolnego od określonego agrofaga

– wojewódzki inspektor informuje o tym Głównego Inspektora, który występuje z wnioskiem do wojewody o zniesienie dla całości tego obszaru albo jego części statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga.

11. Jeżeli w wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zostanie stwierdzone, że na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga nie są wykonywane działania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, podmiotowi, który nie wykonuje tych działań, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka wprowadzenia na ten obszar i rozprzestrzenienia się na tym obszarze tego agrofaga lub
- 2) informuje o tym Głównego Inspektora, który występuje z wnioskiem do wojewody o zniesienie dla całości tego obszaru albo jego części statusu obszaru uznanego za wolny od tego agrofaga, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko wprowadzenia na ten obszar lub rozprzestrzenienia się na tym obszarze tego agrofaga.

12. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, wojewódzki inspektor informuje o tym Głównego Inspektora, który występuje z wnioskiem do wojewody o zniesienie dla całości obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga albo jego części statusu obszaru uznanego za wolny od tego agrofaga.

13. Wojewoda po otrzymaniu wniosku, o którym mowa w ust. 10, ust. 11 pkt 2 lub ust. 12, niezwłocznie znosi, w zakresie wskazanym w tym wniosku, status obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga, dokonując zmiany albo uchylając przepisy wydane na podstawie art. 19 ust. 2.

14. Czynności, o których mowa w ust. 1, 2, 4 i 5, ust. 8 pkt 2 i ust. 11 pkt 1 oraz art. 19 ust. 1, wojewódzki inspektor wykonuje zgodnie z Międzynarodowymi Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych, wydanymi na podstawie Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r.

15. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, zakres lub częstotliwość kontroli, jakie powinny być przeprowadzane w celu utrzymania statusu obszaru uznanego za wolny od określonego agrofaga, mając na uwadze biologię tego agrofaga i sposoby jego rozprzestrzeniania się.

Rozdział 4

Urzędowy rejestr podmiotów profesjonalnych oraz wydawanie paszportów roślin i innych urzędowych poświadczeń

Art. 21. 1. Właściwym organem do prowadzenia i aktualizacji urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych jest wojewódzki inspektor.

2. Wniosek o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych składa się do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu ubiegającego się o wpis do tego rejestru, a w przypadku podmiotu niemającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – właściwego ze względu na miejsce prowadzenia działalności wymagającej uzyskania tego wpisu. Jeżeli działalność wymagająca uzyskania wpisu jest prowadzona na obszarze właściwości więcej niż jednego wojewódzkiego inspektora, wniosek składa się do jednego z tych inspektorów.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, oprócz informacji i danych określonych w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, dołącza się informacje o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada.

4. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

5. Wojewódzki inspektor, który dokonał wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, informuje w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego

podmiot wpisany do tego rejestru o dokonaniu wpisu do rejestru i numerze, pod którym ten podmiot został wpisany do tego rejestru, w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

6. O cofnięciu rejestracji w przypadku, o którym mowa w art. 66 ust. 6 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, podmioty inne niż określone w art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, które podlegają obowiązkowi wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, mając na uwadze zagrożenie, o którym mowa w art. 65 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie stosuje się określonego w art. 65 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031 wyłączenia z obowiązku wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, mając na uwadze zagrożenie, o którym mowa w art. 65 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031.

Art. 22. 1. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do udzielenia upoważnienia do wydawania paszportów roślin stosuje się przepisy rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że termin określony w art. 122 § 2 liczy się od dnia złożenia przez podmiot ubiegający się o to upoważnienie oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, do wojewódzkiego inspektora.

2. Oświadczenie, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, zawiera:

- 1) wskazanie nazwy botanicznej gatunków, rodzajów lub rodzin roślin lub wskazanie typów produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których podmiot ubiegający się o upoważnienie do wydawania paszportów roślin zamierza wydawać paszporty roślin;
- 2) wskazanie adresów nieruchomości, magazynów zbiorczych, centrów wysyłkowych lub innych miejsc planowanego wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 84 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) opis systemów i procedur, o których mowa w art. 89 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031.

3. Do oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031:

- 1) dołącza się zaświadczenia, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, lub ich kopie, potwierdzające, że osoby, które będą dokonywały ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, posiadają wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031;

2) może zostać dołączony wniosek o upoważnienie do wydawania etykiet urzędowych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568 i ...), dla roślin, o których mowa w ust. 2 pkt 1.

4. Jeżeli na podstawie kontroli urzędowej lub na podstawie analizy oświadczenia, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, lub dokumentów dołączonych do tego oświadczenia wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 89 rozporządzenia 2016/2031, odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia do wydawania paszportów roślin w zakresie, w jakim nie są spełnione te wymagania, przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1.

5. Do zmiany zakresu upoważnienia do wydawania paszportów roślin przepisy ust. 1–4 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku rozszerzenia zakresu tego upoważnienia przepisy ust. 2–4 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego upoważnienia.

6. Podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin powiadamia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych w oświadczeniu, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, lub w dokumentach dołączonych do tego oświadczenia, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

7. Jeżeli podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 6, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

8. W przypadku gdy podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa,

w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

9. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 6, wynika, że podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania tego upoważnienia, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

10. W przypadku gdy podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

11. O cofnięciu upoważnienia do wydawania paszportów roślin, w przypadkach określonych w art. 92 ust. 2 i 3 rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

12. Wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie do wydawania paszportów roślin również:

- 1) na wniosek podmiotu upoważnionego do wydawania paszportów roślin;
- 2) w przypadku gdy podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 92 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli urzędowej, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie, czy ten podmiot przestrzega wymogów określonych w art. 83 ust. 1, 2, 4 lub 5, art. 87, art. 88, art. 89 ust. 1, art. 90 lub art. 93 ust. 1, 2, 3 lub 5 rozporządzenia 2016/2031.

13. Decyzje, o których mowa w ust. 7 pkt 2, ust. 8, ust. 9 pkt 2, ust. 10, 11 i ust. 12 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

14. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do wydawania paszportów roślin decyzją, o której mowa w ust. 7 pkt 2, ust. 8, 10, 11 lub ust. 12 pkt 2, może złożyć oświadczenie, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

15. Jeżeli podmiot, któremu cofnięto upoważnienie do wydawania paszportów roślin decyzją, o której mowa w ust. 7 pkt 2, ust. 8, 10, 11 lub ust. 12 pkt 2, złoży oświadczenie, o którym mowa w art. 66 ust. 2 lit. c rozporządzenia 2016/2031, przed upływem terminu określonego w ust. 14, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji zakazuje temu podmiotowi wydawania paszportów roślin.

16. Środki inne niż cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, które określają termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 23. 1. Ocena, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, może być przeprowadzana przez:

1) osobę posiadającą zaświadczenie o zdaniu egzaminu potwierdzającego posiadanie wiedzy określonej w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, dotyczącej danej grupy roślin lub danego typu produktów roślinnych lub innych przedmiotów – w odniesieniu do tej grupy roślin lub tego typu produktów roślinnych lub innych przedmiotów;

2) wojewódzkiego inspektora.

2. Egzamin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1:

1) przeprowadza wojewódzki inspektor;

2) może zostać przeprowadzony przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego.

3. Badania laboratoryjne na obecność regulowanych agrofagów niekwarantannowych mogą być wykonywane w ramach oceny, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, przeprowadzanej przez osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w laboratoriach:

- 1) akredytowanych, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie, lub jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 70 ust. 2 tej ustawy;
- 2) instytutów badawczych;
- 3) posiadających akredytację w zakresie ogólnych wymagań dotyczących laboratoriów badawczych i wzorcujących udzieloną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544);
- 4) Inspekcji, jeżeli z przepisów:
 - a) o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek przeprowadzenia określonych badań przez właściwy organ lub
 - b) ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie wynika obowiązek przeprowadzenia określonych badań przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby przeprowadzania oceny określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w zakresie, w jakim nie zostały one określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, mając na uwadze zapewnienie właściwego wykonywania tej oceny.

Art. 24. 1. Jeżeli osoba, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, przeprowadza ocenę, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2016/2031 lub przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 4, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, zakazuje tej osobie przeprowadzania takich ocen do czasu ponownego zdania egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1.

2. Osoba, której wojewódzki inspektor wydał zakaz przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 1, może ponownie przystąpić do egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

3. Jeżeli osoba, której wojewódzki inspektor wydał zakaz przeprowadzania ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 1, zgłosi zamiar przystąpienia do egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, przed upływem terminu określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor odmawia tej osobie na piśmie przeprowadzenia tego egzaminu.

Art. 25. 1. Właściwym organem do zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami jest wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

2. Wojewódzki inspektor zatwierdza plan zarządzania zagrożeniem agrofagami na wniosek podmiotu.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

4. Wojewódzki inspektor informuje podmiot na piśmie o zatwierdzeniu lub odmowie zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami, podając przyczynę odmowy zatwierdzenia tego planu, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2.

5. O cofnięciu zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami w przypadku, o którym mowa w art. 91 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

6. Środki inne niż cofnięcie zatwierdzenia planu zarządzania zagrożeniem agrofagami, o których mowa w art. 91 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, które określają termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 26. 1. Paszporty roślin mogą być wydawane także przez wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów albo ze względu na miejsce zakończenia kontroli roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państwa trzeciego, na wniosek zainteresowanego podmiotu, który nie został upoważniony do wydawania paszportów roślin dla tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;

- 3) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ze wskazaniem nazwy botanicznej roślin, z których zostały one wytworzone, dla których ma zostać wydany paszport roślin;
- 4) ilość roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których ma zostać wydany paszport roślin;
- 5) liczbę wnioskowanych paszportów roślin;
- 6) oznaczenie strefy chronionej, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są przeznaczone do tej strefy;
- 7) numer w urzędowym rejestrze podmiotów profesjonalnych podmiotu, od którego wnioskodawca nabył rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty – w przypadku paszportu zastępującego inny paszport roślin wydany dla tej samej jednostki handlowej;
- 8) nazwę państwa pochodzenia albo państwa wysyłającego, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzą z państwa trzeciego.

3. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

4. Jeżeli podmiot składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku tym zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1 i 2 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. W przypadku złożenia wniosku o wydanie paszportu roślin dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, niespełniających wymagań określonych w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, wojewódzki inspektor odmawia, w drodze decyzji, wydania paszportu roślin dla tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

6. Jeżeli wniosek o wydanie paszportu roślin został złożony przez podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których dotyczy ten wniosek, wniosek ten pozostawia się bez rozpatrzenia.

Art. 27. 1. Wojewódzki inspektor, w przypadku określonym w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, unieważnia paszport roślin i nakazuje niezwłoczne usunięcie unieważnionego paszportu roślin z jednostki handlowej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla której został wydany.

2. W przypadku gdy istnieje ryzyko ponownego wykorzystania unieważnionego paszportu roślin, wojewódzki inspektor dokonuje jego przekreślenia i umieszcza na nim napis „anulowany” lub opatruje go pieczęcią z napisem „anulowany”.

Art. 28. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) jaka odległość oznacza niewielką odległość, o której mowa w art. 82 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, lub
 - 2) dokumenty, o których mowa w art. 82 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031
- mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Art. 29. 1. Upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, udziela, na wniosek zarejestrowanego podmiotu, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu.

2. W decyzji o udzieleniu upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, określa się zakres tego upoważnienia oraz numer, jaki stosuje się w oznaczeniu, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) numer, pod którym wnioskodawca został wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych;
- 2) wskazanie zabiegów, których wykonanie będzie potwierdzane przez stosowanie oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach;
- 3) opis procedur zapewniających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 – w przypadku wniosku o upoważnienie do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, potwierdzającego poddanie tego materiału, drewna, w tym drewna, z którego został wytworzony ten materiał, lub innych przedmiotów zabiegom, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w zakładzie innego podmiotu;
- 4) wskazanie, czy wnioskodawca ubiega się o uzyskanie upoważnienia do naprawiania drewnianego materiału opakowaniowego zgodnie z art. 97 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) opis zakładów i sprzętu, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się dokumenty potwierdzające posiadanie wiedzy, o której mowa w art. 98 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

5. Wojewódzki inspektor przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, przeprowadza kontrolę urzędową w celu sprawdzenia, czy wnioskodawca spełnia wymagania, o których mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, a w przypadku gdy wnioskodawca zamierza

prowadzić działalność określoną w art. 97 lub art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 – także wymagania określone w tych przepisach.

6. Jeżeli na podstawie kontroli urzędowej lub na podstawie analizy opisu procedur zapewniających spełnienie wymagań, o których mowa w art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, zawartego we wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub dokumentów określonych w ust. 4 wojewódzki inspektor stwierdzi, że nie są spełnione wymagania, o których mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, a w przypadku gdy wnioskodawca zamierza prowadzić działalność określoną w art. 97 lub art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 – wymagania określone w tych przepisach, odmawia, w drodze decyzji, udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 w zakresie, w jakim nie są spełnione te wymagania.

7. Do zmiany zakresu upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, przepisy ust. 1–6 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku:

- 1) ograniczenia zakresu tego upoważnienia – nie stosuje się przepisu ust. 5;
- 2) rozszerzenia zakresu tego upoważnienia – przepisy ust. 1–6 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego upoważnienia.

8. Podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 powiadamia wojewódzkiego inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, lub w dokumentach dołączonych do tego wniosku, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

9. Jeżeli podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 8, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy

chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

10. W przypadku gdy podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

11. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 8, wynika, że podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 przestał spełniać warunki wymagane do uzyskania tego upoważnienia, wojewódzki inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

12. W przypadku gdy podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, to upoważnienie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego upoważnienia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

13. O cofnięciu upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, rozstrzyga, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor.

14. Wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, również:

- 1) na wniosek podmiotu upoważnionego na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) w przypadku gdy podmiot upoważniony na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której

mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziałała przy przeprowadzaniu tej kontroli urzędowej, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie, czy ten podmiot przestrzega wymogów określonych w art. 96 ust. 1 lub art. 97 lub warunków określonych w art. 98 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031.

15. Decyzje, o których mowa w ust. 9 pkt 2, ust. 10, ust. 11 pkt 2 i ust. 12, 13 i ust. 14 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

16. Podmiot, któremu cofnięto upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 9 pkt 2, ust. 10, 12, 13 lub ust. 14 pkt 2, może złożyć wniosek o ponowne udzielenie tego upoważnienia nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

17. Jeżeli podmiot, któremu cofnięto upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, decyzją, o której mowa w ust. 9 pkt 2, ust. 10, 12, 13 lub ust. 14 pkt 2, złoży wniosek o ponowne udzielenie tego upoważnienia przed upływem terminu określonego w ust. 16, wniosek ten pozostawia się bez rozpoznania.

18. Środki inne niż cofnięcie upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, o których mowa w art. 98 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, które określają termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 30. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, w zakresie, w jakim nie zostały one określone w przepisach rozporządzenia 2016/2031 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031:

- 1) wymagania dotyczące wiedzy, o której mowa w art. 98 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, lub
- 2) wymagania organizacyjno-techniczne dotyczące zakładów i sprzętu, o których mowa w art. 98 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, lub
- 3) sposób wykonywania zabiegów, jakim poddaje się drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inne przedmioty przed zastosowaniem na nich oznaczenia, o którym mowa w art. 96 rozporządzenia 2016/2031

– mając na uwadze ujednoczenie wymagań w odniesieniu do podmiotów upoważnionych na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Art. 31. 1. Jeżeli określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą stwarzać szczególne zagrożenie rozprzestrzenienia się określonych agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 i nie zostały one objęte obowiązkiem zaopatrzenia w paszport roślin, oznaczenie, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub inne dokumenty lub oznaczenia określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku wprowadzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przemieszczania na tym terytorium lub wyprawiania do innych państw członkowskich powinny być one zaopatrzone w dokumenty lub oznakowania potwierdzające, że spełniają one wymagania ograniczające to zagrożenie.

2. Jeżeli określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mogą stwarzać szczególne zagrożenie rozprzestrzenienia się określonych agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi i nie zostały one objęte obowiązkiem zaopatrzenia w paszport roślin, oznaczenie, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub w inne dokumenty lub oznaczenia określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 1, w przypadku wprowadzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów na obszar tej strefy lub przemieszczania na tym obszarze powinny być one zaopatrzone w dokumenty lub oznakowania potwierdzające, że spełniają one wymagania ograniczające to zagrożenie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, obowiązek zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w dokumenty lub oznakowania, inne niż paszporty roślin, oznaczenia, o których mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz inne dokumenty lub oznaczenia określone w przepisach, o których mowa w art. 1 ust. 1, w tym:

- 1) w jakich przypadkach te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty powinny być zaopatrzone w te dokumenty lub oznakowania lub
- 2) wymagania, jakie powinny spełniać te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, aby mogły zostać zaopatrzone w te dokumenty lub oznakowania, lub
- 3) wymagania, jakie powinny zostać spełnione przy uprawie, wytwarzaniu, pakowaniu, sortowaniu, składowaniu lub przemieszczaniu tych roślin, produktów roślinnych lub

innych przedmiotów, aby mogły zostać zaopatrzone w te dokumenty lub oznakowania,
lub

- 4) informacje, jakie powinny być zawarte we wniosku o wydanie tych dokumentów lub oznakowań

– mając na uwadze ograniczenie ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Rozdział 5

Import roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

Art. 32. 1. Właściwym organem do wprowadzenia nakazu zatrzymania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625, jest wojewódzki inspektor, który w ramach kontroli urzędowej w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, pobrał z tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów próbki, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

2. Nakaz zatrzymania, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625, wprowadza się w drodze decyzji. Postępowanie w tej sprawie wszczyna się z urzędu.

3. W przypadku dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/625, nie zawiadamia się strony o wszczęciu postępowania.

4. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie zarządzania informacjami w zakresie kontroli urzędowych (IMSOC), o którym mowa w art. 131 rozporządzenia 2017/625, zwanym dalej „systemem IMSOC”, doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, osobie faktycznie władającej przesyłką, której dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

5. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 2 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Umieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC, uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

7. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie decyzji osobie faktycznie władającej tą przesyłką uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie,

8. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 33. 1. Właściwym organem do wyznaczenia:

- 1) punktów kontroli granicznej, o których mowa w art. 59 rozporządzenia 2017/625, w których przeprowadza się kontrolę urzędową określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „punktami kontroli granicznej”,
- 2) punktów kontroli, innych niż punkty kontroli granicznej, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625, w których mogą być przeprowadzane kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przesyłek określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, zwanych dalej „punktami kontroli, innymi niż punkty kontroli granicznej”

– wycofania tego wyznaczenia, zawieszenia tego wyznaczenia i nakazania wstrzymania działalności tych punktów oraz odwołania tego zawieszenia jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu wyznaczy, w drodze rozporządzenia, punkty kontroli granicznej, mając na uwadze zapewnienie w tych punktach spełnienia wymogów, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2017/625.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, punkty kontroli, inne niż punkty kontroli granicznej, mając na uwadze zapewnienie w punktach, innych niż punkty kontroli granicznej spełnienia wymogów, o których mowa w art. 64 rozporządzenia 2017/625.

4. Wykaz, o którym mowa w art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, dotyczący punktów kontroli granicznej wyznaczonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2 udostępnia się na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat. Wykaz ten, w zakresie określonym w art. 53 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, obejmuje również punkty kontroli, inne niż punkty kontroli granicznej wyznaczone w przepisach wydanych na podstawie ust. 3.

5. Zawieszenie punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej oraz nakaz wstrzymania działalności tych punktów są dokonywane na wniosek Głównego Inspektora.

6. O zawieszeniu punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej oraz nakazie wstrzymania jego działalności minister właściwy do spraw rolnictwa informuje, w drodze obwieszczenia, które jest ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

7. Zawieszenie punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej oraz nakaz wstrzymania działalności tych punktów są skuteczne od dnia następującego po dniu, w którym zostało ogłoszone obwieszczenie określone w ust. 6.

8. Do odwołania zawieszenia punktu kontroli granicznej lub punktu kontroli, innego niż punkt kontroli granicznej przepisy ust. 5–7 stosuje się odpowiednio.

9. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie przekazywania informacji, o których mowa w art. 63 ust. 2 i ust. 4 lit. b rozporządzenia 2017/625.

Art. 34. 1. Naczelnik urzędu celno-skarbowego współpracuje z wojewódzkim inspektorem przeprowadzającym kontrolę urzędową, o której mowa w art. 43 rozporządzenia 2017/625, w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, zwaną dalej „graniczną kontrolą fitosanitarną”.

2. W ramach współpracy, o której mowa w ust. 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego informuje wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu kontroli granicznej lub innego miejsca wprowadzania z państw trzecich przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, jeżeli podejrzewa, że przesyłka ta zawiera rośliny, produkty roślinne lub przedmioty podlegające obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej.

3. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji określonej w ust. 2, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzania z państw trzecich roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przeprowadza ich graniczną kontrolę fitosanitarną.

4. W przypadku przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej w portach morskich, wojewódzki inspektor informuje naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego dla portu morskiego o terminie, w tym o godzinie, i miejscu planowanej kontroli. Wojewódzki inspektor przeprowadza graniczną kontrolę fitosanitarną w portach morskich w sposób pozwalający na zachowanie terminów, o których mowa w przepisach art. 60 ust. 2–5 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768, 730, 1520 i 1556).

5. Kontrola dokumentacji wprowadzanych z państw trzecich roślin, o których mowa w art. 73 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, oraz drewnianego materiału

opakowaniowego, o którym mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, może być przeprowadzana przez naczelnika urzędu celno-skarbowego.

6. Naczelnik urzędu celno-skarbowego, który w wyniku kontroli dokumentacji stwierdzi, że:

- 1) rośliny, o których mowa w art. 73 akapit pierwszy rozporządzenia 2016/2031, nie są zaopatrzone w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe,
- 2) drewniany materiał opakowaniowy, o którym mowa w art. 43 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, nie jest oznakowany zgodnie z art. 43 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031 – wprowadza, w drodze decyzji, środki, o których mowa w art. 66 ust. 3 lit. a lub b rozporządzenia 2017/625.

7. Decyzja, o której mowa w ust. 6, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 35. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę urzędową przesyłki roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich, w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, jest właściwym organem do wydania:

- 1) nakazu zatrzymania, odizolowania lub poddania kwarantannie tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;
- 2) nakazu zatrzymania i odmowy wprowadzenia tej przesyłki na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w sytuacji, o której mowa w art. 66 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2017/625;
- 3) nakazu odizolowania lub poddania kwarantannie tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 66 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2017/625;
- 4) nakazu zniszczenia, ponownego wysłania przesyłki poza Unię Europejską lub poddania tej przesyłki szczególnemu traktowaniu zgodnie z art. 71 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/625 w sytuacji, o której mowa w art. 66 ust. 3 rozporządzenia 2017/625;
- 5) nakazów, o których mowa w art. 66 ust. 6 rozporządzenia 2017/625;
- 6) nakazu odizolowania lub poddania kwarantannie tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 67 akapit pierwszy rozporządzenia 2017/625;
- 7) nakazu zatrzymania, zniszczenia lub poddania tej przesyłki szczególnemu traktowaniu zgodnie z art. 71 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2017/625 w sytuacji, o której mowa w art. 67 akapit drugi rozporządzenia 2017/625;
- 8) nakazów, o których mowa w art. 69 ust. 2 rozporządzenia 2017/625;

9) zezwolenia na ponowną wysyłkę tej przesyłki w sytuacji, o której mowa w art. 72 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

2. Odmowę, nakazy lub zezwolenie, o których mowa w ust. 1, wydaje się w drodze decyzji. Postępowanie w tych sprawach wszczyna się z urzędu.

3. W przypadku dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 56 ust. 3 lit. a rozporządzenia 2017/625, nie zawiadamia się strony o wszczęciu postępowania.

4. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, osobie faktycznie władającej przesyłką, której dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

5. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 2 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Umieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC, uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

7. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie decyzji osobie faktycznie władającej tą przesyłką uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie,

8. Zmiana lub uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2, nie wymaga zgody strony.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 36. 1. Właściwym organem do wprowadzenia zakazu tranzytu fitosanitarnego w sytuacji, o której mowa w art. 47 ust. 2 i art. 57 rozporządzenia 2016/2031, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzania z państw trzecich roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Zakaz tranzytu fitosanitarnego określony w ust. 1 wprowadza się w drodze decyzji.

3. W przypadku dołączenia do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów oświadczenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, nie zawiadamia się strony o wszczęciu postępowania.

4. W przypadku niedołączenia oświadczenia, o którym mowa w art. 47 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty:

1) zostały zgłoszone w systemie IMSOC – umieszczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC, uznaje się za skuteczne doręczenie tego zawiadomienia stronie;

2) nie zostały zgłoszone w systemie IMSOC – doręczenie zawiadomienia o wszczęciu postępowania w sprawie, o której mowa w ust. 2, osobie faktycznie władającej roślinami,

produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami, których dotyczy to postępowanie, uznaje się za skuteczne zawiadomienie strony o wszczęciu postępowania.

5. W postępowaniach w sprawach określonych w ust. 2 nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Umieszczenie decyzji, o której mowa w ust. 2, w formie dokumentu elektronicznego w systemie IMSOC, uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie.

7. W przypadku przesyłki niezgłoszonej w systemie IMSOC, doręczenie decyzji osobie faktycznie władającej tą przesyłką uznaje się za skuteczne doręczenie tej decyzji stronie,

8. Zmiana lub uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 2, nie wymaga zgody strony.

9. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 37. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa wykonuje zadania państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie uznania, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, oraz wprowadzenia środków tymczasowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

2. Każdy, do kogo odnoszą się obowiązki, nakazy lub zakazy mające na celu zastosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, przestrzega tych obowiązków, nakazów i zakazów.

3. Obowiązki, nakazy i zakazy, o których mowa w ust. 2, mogą obejmować zwłaszcza:

- 1) zakaz wprowadzania z określonych państw trzecich określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów lub
- 2) nakaz zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich w fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub
- 3) obowiązek spełnienia określonych wymagań dotyczących uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub przemieszczania w państwie pochodzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich, lub
- 4) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich przed ich wysyłką kontroli przez organ państwa pochodzenia właściwy do spraw ochrony roślin przed agrofagami, lub
- 5) obowiązek potwierdzenia w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym:
 - a) spełnienia wymagań, o których mowa w pkt 3, lub

- b) poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów kontroli, o której mowa w pkt 4, lub
- 6) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich kwarantannie, lub
- 7) obowiązek poddania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z określonych państw trzecich granicznej kontroli fitosanitarnej w zakresie niezbędnym do wykrycia agrofaga, o którym mowa w art. 52 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, określa, w drodze rozporządzenia, obowiązki, nakazy lub zakazy, o których mowa w ust. 2, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa jest właściwy do dokonania powiadomienia, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

Rozdział 6

Prowadzenie prac nad agrofagami

Art. 38. 1. Inspekcja przeprowadza badania urzędowe wykonywane przez właściwe organy, o których mowa w art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/829”.

2. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie wydawania tymczasowego zezwolenia, o którym mowa w:

- 1) art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, również w przypadku określonym w art. 32 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031,
- 2) art. 48 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, również w przypadku określonym w art. 58 rozporządzenia 2016/2031

– zwanego dalej „zezwoleniem na prowadzenie prac nad agrofagami”, na prowadzenie prac nad agrofagami przez podmioty inne niż Inspekcja.

Art. 39. 1. Zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami przez podmioty inne niż Inspekcja jest wydawane w drodze decyzji. W tej decyzji określa się także zakres zezwolenia.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 4 akapit pierwszy rozporządzenia 2019/829, oprócz informacji i danych określonych w załączniku I do rozporządzenia 2019/829, dołącza się informacje o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada.

3. Główny Inspektor przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, może przeprowadzić kontrolę urzędową w celu sprawdzenia spełnienia warunków wymaganych do wydania zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami.

4. Do zmiany zakresu zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami przepisy ust. 1–3 i art. 38 ust. 2 stosuje się odpowiednio, przy czym w przypadku:

- 1) ograniczenia zakresu tego zezwolenia – nie stosuje się przepisu ust. 3;
- 2) rozszerzenia zakresu tego zezwolenia – przepisy ust. 1–3 i art. 38 ust. 2 stosuje się w zakresie, w jakim dotyczą one rozszerzenia zakresu tego zezwolenia.

5. Główny Inspektor wykonuje obowiązki właściwego organu w zakresie wydawania dokumentu upoważniającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2019/829.

Art. 40. 1. Właściwym organem do monitorowania, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 8 rozporządzenia 2019/829, w przypadku prowadzenia prac nad agrofagami przez podmioty inne niż Inspekcja, jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia prac nad agrofagami.

2. Jeżeli wojewódzki inspektor stwierdzi w wyniku monitorowania, o którym mowa w:

- 1) art. 8 ust. 4 lub art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, że podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, nie przestrzega warunków, wymagań lub ograniczeń określonych w tym zezwoleniu lub
- 2) art. 8 rozporządzenia 2019/829, że podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, nie przestrzega wymogów prowadzenia tych prac określonych w art. 8 rozporządzenia 2019/829

– informuje o tym Głównego Inspektora.

3. Główny Inspektor po otrzymaniu informacji o nieprzestrzeganiu przez podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, warunków, wymagań lub ograniczeń określonych w tym zezwoleniu:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego zezwolenia, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

4. W przypadku gdy podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego zezwolenia w zależności od rodzaju i zakresu stwierdzonych uchybień.

5. Główny Inspektor po otrzymaniu informacji o nieprzestrzeganiu przez podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, wymogów prowadzenia tych prac określonych w art. 8 rozporządzeniu 2019/829 podejmuje działania, o których mowa w art. 9 rozporządzenia 2019/829, z tym że:

- 1) o cofnięciu lub zawieszeniu zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami Główny Inspektor rozstrzyga w drodze decyzji;
- 2) środki, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia 2019/829, inne niż cofnięcie lub zawieszenie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, polegają na wydaniu przez Głównego Inspektora pisemnych zaleceń, w których określa się termin usunięcia stwierdzonych uchybień.

6. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami albo ogranicza, w drodze decyzji, zakres tego zezwolenia również:

- 1) na wniosek podmiotu, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, lub
- 2) w przypadku gdy podmiot, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, uniemożliwia lub utrudnia monitorowanie, o którym mowa w:
 - a) art. 8 ust. 4 lub art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tego monitorowania, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie

przestrzegania warunków, wymagań lub ograniczeń określonych w tym zezwoleniu lub

- b) art. 8 rozporządzenia 2019/829, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tego monitorowania, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie przestrzegania wymogów prowadzenia prac nad agrofagami, które są określone w art. 8 rozporządzenia 2019/829.

7. Decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 2, ust. 4, ust. 5 pkt 1 i ust. 6 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 41. 1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika obowiązek określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej warunków prowadzenia prac nad agrofagami lub wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ związanych z wydawaniem zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, monitorowaniem, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, lub działaniami podejmowanymi w przypadku nieprzestrzegania warunków prowadzenia takich prac, określa, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki prowadzenia prac nad agrofagami lub
- 2) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora w tym zakresie lub sposób ich wykonywania

– mając na uwadze realizację celów określonych w tych przepisach oraz zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w przypadku gdy z przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1, wynika uprawnienie do określenia przez państwo członkowskie Unii Europejskiej warunków prowadzenia prac nad agrofagami lub wykonania określonych zadań lub czynności przez państwo członkowskie Unii Europejskiej lub właściwy organ związanych z wydawaniem zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami, monitorowaniem, o którym mowa w art. 8 ust. 4 i art. 48 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, lub działaniami podejmowanymi w przypadku nieprzestrzegania warunków prowadzenia takich prac, może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki prowadzenia prac nad agrofagami lub

2) rodzaje zadań lub czynności określonych w tych przepisach wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora w tym zakresie lub sposób ich wykonywania

– mając na uwadze realizację celów określonych w tych przepisach oraz zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego.

Rozdział 7

Stacje kwarantanny i obiekty zapewniające izolację

Art. 42. 1. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie wyznaczania stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację.

2. Jako stacje kwarantanny lub obiekty zapewniające izolację mogą zostać wyznaczone:

- 1) obiekty Inspekcji;
- 2) obiekty podmiotów innych niż Inspekcja.

Art. 43. 1. Główny Inspektor wyznacza stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, jeżeli zostały spełnione wymogi, o których mowa w art. 61 rozporządzenia 2016/2031.

2. Wyznaczenie obiektu podmiotu innego niż Inspekcja jako stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację jest dokonywane, na wniosek tego podmiotu, w drodze decyzji Głównego Inspektora.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) imię, nazwisko i adres do korespondencji osoby odpowiedzialnej za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację;
- 5) lokalizację obiektu przeznaczonego na stację kwarantanny lub na obiekt zapewniający izolację;
- 6) opis działań, jakie będą prowadzone w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację, w tym zakres, cel i czas trwania tych działań, oraz określenie agrofagów, których będą dotyczyły te działania;

7) opis sposobu spełnienia wymogów, o których mowa w art. 61 ust. 1 lit. a–d i ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w tym dane osobowe osób spełniających wymogi, o których mowa w art. 61 ust. 1 lit. d rozporządzenia 2016/2031;

8) plan awaryjny, o którym mowa w art. 61 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/2031.

4. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 2, zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. Główny Inspektor przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, może wystąpić do wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na lokalizację obiektu, którego dotyczy wniosek, o którym mowa w ust. 2, o przeprowadzenie kontroli urzędowej w celu sprawdzenia spełnienia wymogów, o których mowa w art. 61 rozporządzenia 2016/2031.

6. Główny Inspektor zamieszcza i aktualizuje na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat wykaz wyznaczonych stacji kwarantanny oraz obiektów zapewniających izolację zawierający informacje wymienione w ust. 3 pkt 1, 5 i 6.

7. Podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, powiadamia Głównego Inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

8. Jeżeli podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 7, Główny Inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

9. W przypadku gdy podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 8 pkt 1, Główny

Inspektor cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację.

10. Jeżeli z informacji zawartych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 7, wynika, że stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację przestały spełniać warunki wymagane do wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, Główny Inspektor:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

11. W przypadku gdy podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 10 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację.

12. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, wyznaczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, również:

- 1) na wniosek podmiotu prowadzącego tę stację lub ten obiekt;
- 2) w przypadku gdy podmiot, który prowadzi stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie kontroli urzędowej, o której mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub nie współdziała przy przeprowadzaniu tej kontroli, co powoduje, że nie jest możliwe ustalenie, czy ten podmiot przestrzega wymogów określonych w art. 61 lub art. 62 rozporządzenia 2016/2031.

13. Decyzje, o których mowa w ust. 8 pkt 2, ust. 9, ust. 10 pkt 2, ust. 11 i ust. 12 pkt 2, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Art. 44. 1. Właściwym organem do przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, jest:

- 1) Główny Inspektor – w przypadku obiektów Inspekcji;

2) wojewódzki inspektor właściwy ze względu na lokalizację stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację – w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja.

2. Właściwym organem do cofnięcia i zawieszenia wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, w przypadku, o którym mowa w art. 63 ust. 2 lub 3 rozporządzenia 2016/2031, jest Główny Inspektor, z tym że w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja, cofnięcie lub zawieszenie jest dokonywane, w drodze decyzji, na wniosek wojewódzkiego inspektora przeprowadzającego kontrolę.

3. Decyzja, o której mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

4. Środki, o których mowa w art. 63 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, inne niż cofnięcie lub zawieszenie wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja, polegają na wydaniu przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, w których określa się termin usunięcia stwierdzonych uchybień. Środki te wojewódzki inspektor wprowadza, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

Art. 45. 1. Właściwym organem do udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja, jest wojewódzki inspektor, o którym mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2.

2. Zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, udziela się, w drodze decyzji, na wniosek podmiotu, który prowadzi:

- 1) stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację lub
- 2) działania, o których mowa w art. 43 ust. 3 pkt 6.

3. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;

4) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ze wskazaniem nazwy botanicznej roślin, z których zostały one wytworzone, oraz ich ilość.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 64:

- 1) ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, zawiera ponadto:
 - a) lokalizację stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację,
 - b) opis działań przeprowadzonych w celu zapewnienia, że rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej;
- 2) ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, zawiera ponadto:
 - a) lokalizację stacji kwarantanny lub obiektów zapewniających izolację, między którymi będą przemieszczane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty,
 - b) uzasadnienie przemieszczenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów badaniami urzędowymi lub przyczynami naukowymi.

5. Jeżeli podmiot składający wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku tym zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru

6. Właściwym organem do udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, w przypadku obiektów Inspekcji jest Główny Inspektor.

Art. 46. 1. Główny Inspektor wykonuje obowiązki państwa członkowskiego Unii Europejskiej w zakresie udzielania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031.

2. Główny Inspektor udziela zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, na wniosek zainteresowanego podmiotu, w drodze decyzji, jeżeli nie jest możliwe przeprowadzenie zaplanowanych działań w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację zlokalizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;

- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) lokalizację stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację;
- 5) opis działań, jakie będą prowadzone w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację, w tym zakres, cel i czas trwania tych działań, oraz określenie agrofagów, których będą dotyczyły te działania.

4. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 3, zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. Przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 2, Główny Inspektor zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym jest zlokalizowana stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, o wyrażenie zgody, o której mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2031/2016.

6. Podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, powiadamia Głównego Inspektora o zmianie informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 2, w terminie 30 dni od dnia zajścia zdarzenia, które spowodowało zmianę tych informacji.

7. Jeżeli podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, nie dopełnił obowiązku określonego w ust. 6, Główny Inspektor, mając na uwadze zakres i stopień stwierdzonych uchybień:

- 1) nakazuje na piśmie usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, jeżeli stwierdzone uchybienia nie stwarzają ryzyka rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi, albo
- 2) cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie, jeżeli stwierdzone uchybienia stwarzają ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów kwarantannowych dla Unii, agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na te agrofagi.

8. W przypadku gdy podmiot, który uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031, nie usunie stwierdzonych uchybień w terminie, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, to zezwolenie.

9. Decyzje, o której mowa w ust. 7 pkt 2 i ust. 8, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.

Rozdział 8

Eksport roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów

Art. 47. 1. Właściwym organem do wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprawdzanych do państw trzecich lub przemieszczanych przez państwa trzecie jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub łączenia tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wniosek o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że:

- 1) podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie lub dokonujące wyprawdzania do państwa trzeciego lub przemieszczania przez państwo trzecie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdzane, lub państwa trzeciego, przez które będą przemieszczane, zwane dalej „wymaganiami importowymi państwa trzeciego”, dotyczące uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania, przemieszczania lub wyprawdzania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wymagania importowe państwa trzeciego.

3. Wniosek o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres eksportera roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, z tym że w przypadku gdy eksporterem jest:
 - a) osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
 - b) podmiot niemający miejsca zamieszkania i siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zamiast adresu i miejsca zamieszkania albo siedziby tego podmiotu

wniosek ten zawiera miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, składowania lub łączenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;

- 2) adres do korespondencji eksportera, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) eksportera roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, a w przypadku eksportera nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) numer wpisu eksportera roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jeżeli taki numer posiada;
- 5) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, jeżeli nie jest on eksporterem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 6) adres do korespondencji wnioskodawcy, o którym mowa w pkt 5, jeżeli jest inny niż określony w pkt 5;
- 7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, jeżeli nie jest on eksporterem roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego takiego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 8) imię, nazwisko i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 9) nazwę państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane;
- 10) nazwę państwa trzeciego, przez które rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą przemieszczane;
- 11) miejsce pochodzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 12) oznaczenie nazwy i ilości roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 13) liczbę i rodzaj opakowań, w których będą wyprowadzane do państwa trzeciego lub przemieszczane przez państwo trzecie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty;
- 14) deklarowany środek transportu, w którym będą wyprowadzane do państwa trzeciego lub przemieszczane przez państwo trzecie rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty;
- 15) miejsce wwozu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów do państwa trzeciego, do którego będą wprowadzane, lub państwa trzeciego, przez które będą przemieszczane;

- 16) informacje o przeprowadzonych zabiegach, jeżeli takie zabiegi są wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane;
- 17) informacje o znakach rozpoznawczych umieszczanych na opakowaniach, w których rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane do państwa trzeciego lub przemieszczane przez państwo trzecie.

4. Do wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego dołącza się:

- 1) dokumenty potwierdzające przeprowadzenie zabiegów, jeżeli takie zabiegi są wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane;
- 2) pozwolenie importowe lub jego kopię, jeżeli takie pozwolenie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane, oraz tłumaczenie tego pozwolenia;
- 3) zaświadczenie potwierdzające spełnienie wymagań importowych państwa trzeciego dotyczących miejsca uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, jeżeli ich spełnienie jest wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane, wydane przez właściwego ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wojewódzkiego inspektora – w przypadku gdy świadectwo to wydaje wojewódzki inspektor, który nie jest właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 4) oryginał fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego państwa pochodzenia lub jego kopię poświadczoną przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty zostały wprowadzone na terytorium Unii Europejskiej – w przypadku reeksportu;
- 5) świadectwo przedeksportowe wydane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli jest to konieczne do stwierdzenia, że rośliny,

produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego będą wyprawdane, lub państwa trzeciego, przez które będą przemieszczane;

- 6) inne niż wymienione w pkt 1–5 dokumenty lub informacje wymagane przez państwo trzecie, do którego rośliny, produkty roślinne lub przedmioty będą wyprawdane, lub państwo trzecie, przez które będą przemieszczane, w tym imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres podmiotów uprawiających, wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących, wyprawdających lub przemieszczających te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, lub numer, pod którym te podmioty zostały wpisane do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, jeżeli państwo trzecie wymaga wpisu tych podmiotów do tego rejestru.

5. Jeżeli eksporter lub wnioskodawca niebędący eksporterem jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 2, zamiast informacji określonych odpowiednio w ust. 3 pkt 1–3 albo w ust. 3 pkt 5–7 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

6. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4, zostały uprzednio dołączone do innego wniosku o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego złożonego do wojewódzkiego inspektora, wnioskodawca może – zamiast ponownie dołączać te dokumenty – wskazać wniosek, do którego te dokumenty zostały dołączone.

7. Fitosanitarnie świadectwo eksportowe oraz fitosanitarnie świadectwo reeksportowe jest:

- 1) zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego;
- 2) wydawane:
 - a) na formularzach udostępnianych przez Głównego Inspektora wojewódzkim inspektorom,
 - b) niezwłocznie po stwierdzeniu w wyniku kontroli urzędowej, która w zależności od wymagań importowych państwa trzeciego uwzględnia zastosowanie oceny wizualnej, badań laboratoryjnych, testów lub kontroli dokumentów, informacji lub danych, że:
 - podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub dokonują ich wyprawdania do państwa trzeciego lub przemieszczenia przez państwo trzecie, spełniają wymagania importowe państwa trzeciego,

- rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty spełniają wymagania importowe państwa trzeciego.

8. Jeżeli nie można uzyskać przepisów fitosanitarnych państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wyprowadzane, lub państwa trzeciego, przez które są przemieszczane, wojewódzki inspektor może wydać fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe po stwierdzeniu, w wyniku zastosowanej oceny wizualnej, badań laboratoryjnych, testów lub kontroli dokumentów, informacji lub danych, że te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 i praktycznie wolne od innych agrofagów.

9. Fitosanitarne świadectwo eksportowe oraz fitosanitarne świadectwo reeksportowe, wydane dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do państwa trzeciego lub przemieszczanych przez państwo trzecie, dołącza się do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których zostały wydane, na każdym etapie ich przemieszczania i udostępnia na każde żądanie organu celnego.

Art. 48. 1. Na środki transportu lub opakowania, w których są przewożone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprowadzane do państw trzecich lub przemieszczane przez państwa trzecie, wojewódzki inspektor, który wystawia fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, może, ze względu na możliwość rozprzestrzeniania się agrofagów, nałożyć plomby ze znakiem Inspekcji i numerem wydanego fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego. Plomby udostępnia Główny Inspektor.

2. Plomby, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor nakłada niezwłocznie po umieszczeniu roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w środku transportu lub w opakowaniu.

3. Uprawnienia wojewódzkiego inspektora do nakładania plomb, o których mowa w ust. 1, nie naruszają uprawnień i obowiązków organów celnych do przeprowadzania kontroli celnej.

4. W przypadku zerwania plomby, o której mowa w ust. 1, przez organ celny podczas kontroli, po zakończeniu tej kontroli organ celny nakłada nową plombę na środek transportu lub opakowanie, umieszczając informację o tym w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw trzecich oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

wyprowadzanych do tych państw trzecich lub przemieszczanych przez te państwa trzecie, w przypadku których wojewódzki inspektor wystawiający fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe nakłada plomby, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapobieżenie rozprzestrzenianiu się agrofagów.

Art. 49. 1. Jeżeli państwo trzecie przeznaczenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do tego państwa lub państwo trzecie, przez które będą one przemieszczane, wymaga wpisu podmiotu prowadzącego uprawę tych roślin lub wytwarzającego, pakującego, sortującego, składującego lub wyprowadzającego te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty do rejestru takich podmiotów, zwanego dalej „rejestrem eksporterów”, wpisu do rejestru eksporterów dokonuje wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, a w przypadku:

- 1) gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) podmiotu niemającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wojewódzki inspektor dokonuje wpisu do rejestru eksporterów na wniosek zainteresowanego podmiotu.

3. Wniosek o wpis do rejestru eksporterów zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) imię i nazwisko osoby wyznaczonej do kontaktów z wojewódzkim inspektorem;
- 5) rodzaj i miejsce prowadzonej działalności;
- 6) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub wyprowadzane do państwa trzeciego przez wnioskodawcę, ze wskazaniem tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które będą wyprowadzane do państwa trzeciego,

wraz z określeniem miejsca ich uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania oraz określeniem państwa trzeciego, do którego będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane;

- 7) oświadczenie wnioskodawcy o znajomości wymagań importowych państwa trzeciego i zobowiązanie wnioskodawcy do aktualizowania znajomości tych wymagań.

4. Jeżeli:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 5 lub 6, zostały uprzednio przekazane we wniosku o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych lub aktualizacji, o której mowa w art. 66 ust. 5 rozporządzenia 2016/2031, wnioskodawca może – zamiast ponownie przekazywać te informacje – wskazać wniosek o wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych lub aktualizację, o której mowa w art. 66 ust. 5 rozporządzenia 2016/2031, w których zostały zawarte te informacje;
- 2) wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku o wpis do rejestru eksporterów zamiast informacji określonych w ust. 3 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

5. W zakresie nieuregulowanym w niniejszym artykule do trybu postępowania z wnioskiem o wpis do rejestru eksporterów stosuje się przepisy art. 6 ust. 3–5.

6. Wojewódzki inspektor, który dokonał wpisu do rejestru eksporterów, informuje w formie pisemnej podmiot wpisany do rejestru eksporterów o dokonaniu wpisu do tego rejestru i numerze, pod którym ten podmiot został wpisany, w terminie 7 dni od dnia dokonania tego wpisu.

7. Rejestr eksporterów zawiera:

- 1) informacje, o których mowa w ust. 3 pkt 1–6;
- 2) numer i datę wpisu.

8. Wojewódzki inspektor zapewnia Głównemu Inspektorowi dostęp do informacji zawartych w rejestrze eksporterów.

9. Główny Inspektor może udostępnić informacje zawarte w rejestrze eksporterów właściwemu organowi państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprowadzane lub przez które będą przemieszczane, jeżeli wynika to z wymagań importowych państwa trzeciego. Udostępnieniu podlegają wyłącznie informacje niezbędne do potwierdzenia spełnienia wymagań importowych państwa trzeciego.

10. Podmiot wpisany do rejestru eksporterów jest obowiązany do:

- 1) niezwłocznego powiadomienia wojewódzkiego inspektora o zmianie w zakresie informacji podlegających wpisowi do rejestru eksporterów zaistniałych po dniu, w którym ten podmiot został wpisany do tego rejestru;
- 2) spełniania wymagań importowych państwa trzeciego;
- 3) umożliwienia przeprowadzania przez wojewódzkiego inspektora, podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2018 r. poz. 1310, 1616 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 235) lub uprawnionych przedstawicieli organów państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane, kontroli urzędowej spełniania wymagań importowych państwa trzeciego;
- 4) prowadzenia produkcji i ochrony roślin zgodnie ze szczegółową metodyką integrowanej produkcji tych roślin przeznaczonych do wyprawdania do państwa trzeciego, o którym mowa w ust. 1, i uzyskania certyfikatu poświadczającego stosowanie integrowanej produkcji roślin, o którym mowa w art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – jeżeli czynności kontrolne w ramach kontroli urzędowej, o której mowa w art. 50 ust. 1, mają być przeprowadzane przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin.

Art. 50. 1. Wojewódzki inspektor przeprowadza u podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów, które przekażą mu, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego na elektroniczną skrzynkę podawczą, do dnia 30 kwietnia danego roku, informację o zamiarze uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania, składowania lub wyprawdania do państwa trzeciego w tym roku roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w art. 49 ust. 1, kontrolę urzędową spełniania wymagań importowych państwa trzeciego.

2. Czynności kontrolne w ramach kontroli urzędowej spełniania wymagań importowych państwa trzeciego mogą być także przeprowadzane przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, jeżeli:

- 1) wymagania importowe państwa trzeciego dopuszczają przeprowadzanie tych czynności przez podmioty inne niż Inspekcja;

- 2) Główny Inspektor zatwierdził szczegółową metodykę integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia do państwa trzeciego i udostępnił ją na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat;
- 3) podmiot wpisany do rejestru eksporterów złożył do podmiotu prowadzącego działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin zgłoszenie zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia do państwa trzeciego.

3. W przypadku gdy czynności kontrolne w ramach kontroli urzędowej spełniania wymagań importowych państwa trzeciego są przeprowadzane przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin:

- 1) do czynności tych stosuje się przepisy rozdziału 6 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin;
- 2) wojewódzki inspektor wydaje podmiotom prowadzącym działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin wytyczne dotyczące czynności kontrolnych mające na celu zapewnienie zgodności prowadzenia kontroli urzędowej z wymaganiami importowymi państwa trzeciego;
- 3) podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi właściwemu ze względu na miejsce przeprowadzenia tych czynności, w sposób z nim uzgodniony, informacje o wynikach tych czynności w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego doręczanego na elektroniczną skrzynkę podawczą:
 - a) w terminie 7 dni od dnia zakończenia tych czynności,
 - b) niezwłocznie na każde wezwanie wojewódzkiego inspektora.

Art. 51. 1. Wojewódzki inspektor wykreśla podmiot z rejestru eksporterów:

- 1) na wniosek tego podmiotu;
- 2) w przypadku stwierdzenia niewykonywania przez ten podmiot działalności wymagającej uzyskania wpisu do rejestru eksporterów dłużej niż przez 3 lata;
- 3) w przypadku wykreślenia tego podmiotu z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo Krajowego Rejestru Sądowego albo zgonu osoby

niepodlegającej wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;

4) w przypadku gdy informacje podane we wniosku o wpis do rejestru eksporterów były niezgodne ze stanem faktycznym.

2. W przypadku stwierdzenia po dokonaniu wpisu podmiotu do rejestru eksporterów błędów lub pomyłek w informacjach podanych we wniosku o wpis do rejestru eksporterów, wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do ich poprawienia w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 7 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niepoprawienie tych błędów lub pomyłek skutkuje wykreśleniem tego podmiotu z tego rejestru.

3. W przypadku niepoprawienia błędów lub pomyłek we wniosku o wpis do rejestru eksporterów w terminie, o którym mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor wykreśla podmiot z rejestru eksporterów.

4. Wykreślenie podmiotu z rejestru eksporterów w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 4 oraz ust. 3, jest dokonywane w drodze decyzji.

5. W przypadku stwierdzenia przez wojewódzkiego inspektora, w tym na podstawie informacji przekazanych przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin lub właściwy organ państwa trzeciego, niedopełnienia obowiązków określonych w art. 49 ust. 10, wojewódzki inspektor, mając na uwadze stopień niedopełnienia tych obowiązków oraz wymagania importowe państwa trzeciego:

- 1) nakazuje, w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, usunięcie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie albo
- 2) wykreśla, w drodze decyzji, ten podmiot z rejestru eksporterów.

6. W przypadku gdy podmiot wpisany do rejestru eksporterów nie usunie stwierdzonych uchybień w wyznaczonym terminie, wojewódzki inspektor wykreśla, w drodze decyzji, ten podmiot z rejestru eksporterów.

7. Podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów na podstawie ust. 1 pkt 4, ust. 3, ust. 5 pkt 2 lub ust. 6, może ponownie wystąpić z wnioskiem o wpis do rejestru eksporterów po upływie terminu określonego w wymaganiach importowych państwa trzeciego, a jeżeli w tych wymaganiach nie określono tego terminu – nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o wykreśleniu z rejestru eksporterów stała się ostateczna.

8. Jeżeli podmiot, który został wykreślony z rejestru eksporterów, złoży wniosek o wpis do rejestru eksporterów przed upływem terminu określonego w ust. 7, wniosek ten pozostawia się bez rozpoznania.

9. Jeżeli ze względu na zmianę wymagań importowych państwa trzeciego prowadzenie rejestru eksporterów stanie się bezprzedmiotowe, wojewódzki inspektor udostępnia informację o tej zmianie, w terminie 7 dni od dnia jej uzyskania, na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat.

Art. 52. 1. Właściwym organem do wydania świadectwa przedeksportowego jest wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

2. Wniosek o wydanie świadectwa przedeksportowego zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) nazwę państwa trzeciego, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawiane lub przez które będą przemieszczane;
- 6) miejsce prowadzenia uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów;
- 7) nazwę botaniczną roślin lub nazwę produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ze wskazaniem nazwy botanicznej roślin, z których zostały one wytworzone, dla których ma zostać wydane świadectwo przedeksportowe, oraz ich ilość;
- 8) informacje o przeprowadzonych zabiegach.

3. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku o wydanie świadectwa przedeksportowego zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

4. Świadectwo przedeksportowe jest:

- 1) zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego;

- 2) wydawane niezwłocznie, a jeżeli wydanie tego świadectwa wymaga przeprowadzenia oceny wizualnej, badań laboratoryjnych, testów lub kontroli dokumentów – po przeprowadzeniu tych czynności.

Rozdział 9

Oplaty

Art. 53. Opłacie podlega:

- 1) przeprowadzenie przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora kontroli urzędowych oraz wykonanie innych czynności urzędowych w celu:
 - a) wydania paszportu roślin,
 - b) wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, w tym w kontroli urzędowych podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów,
 - c) wydania świadectwa przedeksportowego,
 - d) wydania zaświadczenia lub innego dokumentu lub oznakowania, w które zaopatruje się rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprowadzane poza obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - e) wydania dokumentów lub oznakowań, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 3,
 - f) udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz w celu weryfikacji i zapewnienia, o których mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora kontroli w celu uznania miejsca produkcji za wolne od określonego agrofaga oraz w celu utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolnego od określonego agrofaga;
- 3) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) wydanie przez wojewódzkiego inspektora paszportu roślin;
- 5) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1.

Art. 54. Główny Inspektor oraz wojewódzki inspektor mogą za opłatą świadczyć usługi w zakresie pobierania próbek, przeprowadzania oceny wizualnej, badań laboratoryjnych lub

testów roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub agrofagów oraz kontroli dokumentów, informacji lub danych w zakresie ochrony roślin przed agrofagami, jeżeli świadczenie tych usług nie wpłynie negatywnie na wykonywanie zadań przez Inspekcję.

Art. 55. 1. Organem właściwym do pobierania opłat, o których mowa w:

- 1) art. 79 ust. 1 i 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do kontroli urzędowych przeprowadzanych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor przeprowadzający te kontrole;
- 2) art. 53, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrole urzędowe, wykonujący inne czynności urzędowe, przeprowadzający kontrole lub oceny, wydający paszport roślin lub przeprowadzający egzamin;
- 3) art. 54, jest Główny Inspektor albo wojewódzki inspektor świadczący usługi.

2. Jeżeli w wyniku kontroli urzędowej, innej czynności urzędowej, o której mowa w art. 53 pkt 1 lub 2, oceny, o której mowa w art. 53 pkt 3, lub usługi, o której mowa w art. 54, zostanie stwierdzone występowanie agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub agrofaga kwarantannowego dla strefy chronionej na obszarze strefy ustanowionej ze względu na tego agrofaga, opłata za tę kontrolę urzędową, inną czynność urzędową, ocenę lub usługę podlega zwrotowi w zakresie czynności, w wyniku których zostało stwierdzone występowanie tego agrofaga.

Art. 56. 1. Opłaty pobierane przez Głównego Inspektora oraz wojewódzkiego inspektora stanowią dochód budżetu państwa oraz są uiszczane na rachunek bankowy Głównego Inspektoratu albo właściwego wojewódzkiego inspektoratu na podstawie rachunku wystawionego przez Głównego Inspektora lub wojewódzkiego inspektora, przy czym opłaty:

- 1) o których mowa w art. 53 ust. 1–4 i art. 54, uiszczą się przed przeprowadzeniem kontroli urzędowych, kontroli, ocen, innych czynności urzędowych lub usług, których te opłaty dotyczą;
- 2) za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, uiszczą się nie później niż na dzień przed przeprowadzeniem tego egzaminu;
- 3) o których mowa w art. 79 ust. 1 i 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625, uiszczą się w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego rachunku.

2. W przypadku nieuiszczenia opłaty, o której mowa w:

- 1) art. 53 pkt 1 lit. a – kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu wydania paszportu roślin nie przeprowadza się, a złożony wniosek o wydanie paszportu roślin pozostawia się bez rozpoznania;
- 2) art. 53 pkt 1 lit. b – kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego nie przeprowadza się, a złożony wniosek o wydanie fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego pozostawia się bez rozpoznania;
- 3) art. 53 pkt 1 lit. c – kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu wydania świadectwa przedeksportowego nie przeprowadza się, a złożony wniosek o wydanie świadectwa przedeksportowego pozostawia się bez rozpoznania;
- 4) art. 53 pkt 1 lit. d – kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu wydania zaświadczenia lub innego dokumentu, lub oznakowania, w które należy zaopatrywać rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprawdane poza obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, nie przeprowadza się, a złożony wniosek o wydanie takiego zaświadczenia, dokumentu lub oznakowania pozostawia się bez rozpoznania;
- 5) art. 53 pkt 1 lit. e – kontroli urzędowych lub innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu wydania dokumentów lub oznakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 3 nie przeprowadza się, a złożony wniosek o wydanie takich dokumentów lub oznakowań pozostawia się bez rozpoznania;
- 6) art. 53 pkt 1 lit. f – kontroli urzędowych w celu udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub w celu weryfikacji i zapewnienia, o których mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, nie przeprowadza się, a złożony wniosek o udzielenie takiego upoważnienia pozostawia się bez rozpoznania albo stosuje się art. 29 ust. 14 pkt 2;
- 7) art. 53 pkt 2 – kontroli w celu:

- a) uznania miejsca produkcji za wolne od określonego agrofaga nie przeprowadza się, a złożony wniosek o uznanie miejsca produkcji za wolne od tego agrofaga pozostawia się bez rozpoznania albo
 - b) utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga nie przeprowadza się, a wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, znosi dla całości tego miejsca produkcji lub jego części status miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga;
- 8) art. 53 pkt 3 – nie przeprowadza się ocen, o których mowa art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
 - 9) art. 53 pkt 4 – wniosek o wydanie paszportu roślin pozostawia się bez rozpoznania;
 - 10) art. 53 pkt 5 – nie dopuszcza się osoby, która nie uiściła tej opłaty, do egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1;
 - 11) art. 54 – nie świadczy się usług, których ta opłata dotyczy.

Art. 57. 1. Opłaty pobierane przez Głównego Inspektora oraz wojewódzkiego inspektora pokrywają koszty czynności podlegających tym opłatom.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625 oraz w art. 53 i art. 54, mając na uwadze wysokość kosztów określonych w art. 81 rozporządzenia 2017/625, nie wyższe jednak niż 10 000 zł.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w art. 79 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625, mając na uwadze wysokość kosztów określonych w art. 81 rozporządzenia 2017/625, nie wyższe jednak niż 10 000 zł.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których opłata za usługi, o których mowa w art. 54, może być obniżona, wraz z wyrażonym procentowo poziomem obniżenia opłaty za daną usługę, mając na względzie rozpowszechnienie i szkodliwość agrofaga, którego dotyczy dana usługa, oraz znaczenie dla gospodarki państwa upraw, których dotyczy dana usługa.

Rozdział 10

Administracyjne kary pieniężne

Art. 58. 1. Podmiot, który:

- 1) nie będąc do tego upoważnionym, wydaje paszporty roślin,
- 2) będąc upoważnionym do wydawania paszportów roślin, wydaje te paszporty:
 - a) niezgodnie z zakresem posiadanego upoważnienia lub
 - b) z naruszeniem wymogów określonych w art. 85 lub art. 86 rozporządzenia 2016/2031,
- 3) nie będąc do tego upoważnionym, stosuje na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach oznaczenie, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 4) będąc upoważnionym do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach oznaczenia, o którym mowa w art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031:
 - a) stosuje to oznaczenie:
 - niezgodnie z zakresem posiadanego upoważnienia lub
 - z naruszeniem wymogów określonych w art. 98 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, lub
 - na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie lub innych przedmiotach, niespełniających wymagań określonych w art. 96 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031 lub określonych na podstawie art. 96 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, lub
 - b) naprawia materiał opakowaniowy opatrzony tym oznaczeniem z naruszeniem wymogów określonych w art. 97 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 97 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 5) nie będąc do tego uprawnionym, wydaje dokumenty lub oznakowania określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 3,
- 6) wydaje dokumenty lub oznakowania określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 3 dla

roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, niespełniających wymagań do zaopatrzenia ich w te dokumenty lub oznakowania

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

2. Podmiot, który:

- 1) będąc do tego obowiązany, nie umieszcza paszportu roślin zgodnie z art. 88 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) nie wykonuje obowiązku zaopatrzenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w dokumenty lub oznakowania określone w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7, lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 3,
- 3) wykorzystuje drewniany materiał opakowaniowy, drewno lub inne przedmioty, które nie zostały oznakowane zgodnie z art. 96 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w przypadkach, o których mowa w art. 96 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2016/2031

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 do 5000 zł za każdą przysyłkę roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, której dotyczy to naruszenie.

3. Podmiot, który nie wykonuje obowiązków, nakazów lub zakazów:

- 1) określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 28 ust. 1 lub 6 lub art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 37 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 5, art. 11 ust. 11, art. 14 ust. 3 lub 7,
- 2) wynikających z decyzji, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2 lub ust. 6 pkt 2, art. 11 ust. 1 pkt 1, 2 lub 3, ust. 2, ust. 6 pkt 2 lub ust. 7, art. 13 ust. 6 lub ust. 9 pkt 2, art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 2 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2 lub art. 35 ust. 2

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości od 500 do 50 000 zł.

4. Podmiot, który:

- 1) wbrew zakazowi określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 30 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, wprowadza, przemieszcza, utrzymuje, rozmnaża lub uwalnia agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagi objęte środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) wbrew zakazowi określone w art. 32 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 wprowadza, przemieszcza, utrzymuje, rozmnaża lub uwalnia agrofagi kwarantannowe dla strefy chronionej na obszarze tej strefy,

- 3) prowadzi działalność wymagającą wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych bez uzyskania wpisu do rejestru podmiotów profesjonalnych,
- 4) wykonuje działania, które mogą być wykonywane wyłącznie w stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację, w obiekcie, który nie został wyznaczony jako stacja kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację,
- 5) prowadzi prace nad agrofagami bez zezwolenia na prowadzenie tych prac lub prowadzi te prace niezgodnie z zakresem uzyskanego zezwolenia,
- 6) będąc do tego obowiązany na podstawie art. 45 ust. 1 lub art. 55 rozporządzenia 2016/2031, nie prezentuje lub nie udostępnia informacji określonych w art. 45 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031

– podlega administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 1000 zł.

5. Administracyjną karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 6 oraz ust. 2–4, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę;
- 2) ust. 1 pkt 2 i 4, określa, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku:
 - a) gdy tym podmiotem jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą – wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wykonywania działalności gospodarczej, jeżeli jest inne niż miejsce zamieszkania,
 - b) podmiotu niemającego miejsca zamieszkania albo siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.

6. Administracyjna kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca administracyjną karę pieniężną stała się ostateczna.

7. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 2 i 3, wojewódzki inspektor bierze pod uwagę wagę i okoliczności naruszenia prawa, przypadki stwierdzenia w przeszłości tego samego rodzaju naruszenia prawa co naruszenie, w którego następstwie ma być nałożona kara, oraz poprzednie ukaranie za to samo naruszenie prawa.

Rozdział 11

Przepisy karne

Art. 59. 1. Kto:

- 1) będąc do tego obowiązany, nie powiadamia wojewódzkiego inspektora zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 2) będąc do tego obowiązany, nie powiadamia wojewódzkiego inspektora zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 3) będąc do tego obowiązany, nie konsultuje się z wojewódzkim inspektorem zgodnie z art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 4) będąc do tego obowiązany, nie podejmuje działań określonych w art. 14 ust. 4, 5 lub 6 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 5) będąc do tego obowiązany, nie udziela wojewódzkiemu inspektorowi informacji określonych w art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 6) będąc do tego obowiązany, nie powiadamia wojewódzkiego inspektora lub nie przekazuje mu informacji zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 7) będąc do tego obowiązany, nie konsultuje się z wojewódzkim inspektorem zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031 lub nie wprowadza środków, o których mowa w tym przepisie, w tym w związku z art. 33 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 8) prowadząc działalność w zakresie:
 - a) przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub
 - b) przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej
– przy przetwarzaniu tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów nie stosuje metod zapewniających zniszczenie tego agrofaga,
- 9) prowadząc działalność w zakresie:

- a) przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla Unii, agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofaga niekwarantannowego, który spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, lub
- b) przemysłowego przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga kwarantannowego dla tej strefy chronionej,
 - nie przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi informacji, o której mowa w art. 13 ust. 2 lub 8,
- 10) przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące z obszaru wyznaczonego, ustanowionego w strefie chronionej, z naruszeniem art. 33 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 11) będąc do tego obowiązany, nie przestrzega zakazu określonego w art. 37 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
- 12) będąc do tego obowiązany, nie wykonuje obowiązków wprowadzonych na obszarze uznanym za wolny od określonego agrofaga w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 4,
- 13) będąc zarejestrowanym podmiotem, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 66 ust. 5, art. 69 ust. 1–4 lub 6 lub art. 70 ust. 1 lub 2 rozporządzenia 2016/2031,
- 14) będąc zarejestrowanym podmiotem, przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty w obrębie użytkowanych przez siebie nieruchomości z naruszeniem art. 82 rozporządzenia nr 2016/2031,
- 15) nie będąc do tego uprawnionym, przeprowadza ocenę, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia nr 2016/2031,
- 16) będąc upoważnionym do wydawania paszportów roślin:
 - a) wydaje te paszporty z naruszeniem art. 83 lub art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 1 lub art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/2313 z dnia 13 grudnia 2017 r. określającego specyfikacje dotyczące formatu paszportu roślin służącego przemieszczaniu na terytorium Unii oraz paszportu roślin służącego wprowadzaniu do strefy chronionej i przemieszczaniu w niej (Dz. Urz. UE L 331 z 14.12.2017, str. 44),

- b) nie prowadzi dokumentacji, o której mowa w art. 90 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031,
 - c) nie wykonuje obowiązku określonego w art. 90 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
 - d) wydaje nowe paszporty roślin z naruszeniem art. 93 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/2031 lub nie zachowuje zastąpionych paszportów roślin zgodnie z art. 93 rozporządzenia 2016/2031,
- 17) będąc do tego obowiązany, nie unieważnia lub nie usuwa paszportu roślin, w przypadku, o którym mowa w art. 95 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - 18) wykorzystuje pojazdy, maszyny lub opakowania do wprowadzania z państw trzecich lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w ramach tranzytu fitosanitarnego z naruszeniem art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - 19) wykorzystuje pojazdy, maszyny lub opakowania do wprowadzania na obszar stref chronionych lub przemieszczania na tym obszarze roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w ramach tranzytu fitosanitarnego z naruszeniem art. 59 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
 - 20) będąc odpowiedzialnym za stację kwarantanny lub obiekt zapewniający izolację, nie wykonuje obowiązków określonych w art. 62 rozporządzenia 2016/2031,
 - 21) przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031,
 - 22) przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację do innej stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, bez uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031,
 - 23) wprowadza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na obszar strefy chronionej rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wbrew zakazowi tranzytu fitosanitarnego wprowadzonemu na podstawie art. 47 ust. 2 lub art. 57 rozporządzenia 2016/2031,
 - 24) wbrew decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 2, przemieszcza rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, z których zostały pobrane próbki, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, lub przemieszcza je, nie zapewniając ich identyfikowalności zgodnie z art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625, lub z naruszeniem wymogów

określonych w przepisach Unii Europejskiej wydanych na podstawie art. 46 ust. 2 rozporządzenia 2017/625,

- 25) wprowadzając z państw trzecich rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, nie dokonuje zgłoszenia zgodnie z art. 47 ust. 5 rozporządzenia 2017/625,
- 26) nie będąc do tego uprawnionym, narusza lub zdejmuje plomby, o których mowa w art. 48 ust. 1

– podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 60. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, 1495, 1558 i 1751) w załączniku do ustawy wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w części II w kolumnie 2 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych do państw trzecich lub przemieszczanych przez te państwa, lub świadectwo przedeksportowe”;

- 2) w części III w kolumnie 4 w ust. 44 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami”.

Art. 61. W ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495):

- 1) w art. 48 w ust. 11 pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...);”;

- 2) w art. 54 w ust. 1:

- a) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami;”;

- b) w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin (Dz. U. z 2018 r. poz. 1310, 1616 i 1629 oraz

z 2019 r. poz. 235) – w przypadku gdy kontrolę tę przeprowadza się bez wcześniejszego uprzedzenia zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).”;

3) w art. 62 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) objętym kontrolą związaną z obejmowaniem towarów procedurą celną i powrotnym wywozem dokonywaną w urzędzie celno-skarbowym albo miejscu wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, na podstawie przepisów celnych, albo graniczną kontrolą fitosanitarną dokonywaną na podstawie przepisów ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami;”;

b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) objętym kontrolą środków ochrony roślin wprowadzanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – w przypadku gdy kontrolę tę przeprowadza się zgodnie z art. 44 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr

396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych);”;

c) w pkt 2:

– lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami;”;

– w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g w brzmieniu:

„g) przepisów ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin – w przypadku gdy kontrolę tę przeprowadza się zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych);”.

Rozdział 13

Przepisy epizodyczne, przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 62. Do spraw objętych postępowaniami wszczętymi na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, i niezakończonymi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące te sprawy, w tym do spraw dotyczących:

- 1) wpisu do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w art. 84 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych;
- 2) wydania świadectw fitosanitarnych lub świadectw fitosanitarnych dla reeksportu – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące wydania fitosanitarnych świadectw eksportowych lub fitosanitarnych świadectw reeksportowych;
- 3) wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1;
- 4) pozwoleń na prowadzenie prac naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych – stosuje się przepisy niniejszej ustawy dotyczące postępowań w sprawie zezwoleń na prowadzenie prac nad agrofagami.

Art. 63. Decyzje wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc przez okres, na jaki zostały wydane. Do uchylecia lub zmiany tych decyzji oraz wznowienia postępowania w sprawach objętych tymi decyzjami stosuje się przepisy niniejszej ustawy regulujące sprawy rozstrzygane tymi decyzjami.

Art. 64. Podmiot wpisany do wykazu, o którym mowa w art. 8a ust. 5 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem, o którym mowa w art. 13 ust. 11.

Art. 65. Miejsce produkcji uznane za wolne od określonych organizmów szkodliwych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 84, staje się miejscem produkcji uznanym za wolne od określonych agrofagów na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 66. 1. Podmiot wpisany do rejestru przedsiębiorców na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem wpisanym do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, przy czym numer, pod którym ten podmiot został wpisany do rejestru przedsiębiorców, o którym mowa w art. 13 ust. 3a ustawy, o której mowa w art. 84, poprzedza się kodem, o którym mowa w art. 67 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, z późn. zm.³⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031”.

2. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie aktualizacji danych podlegających wpisowi do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych wynikającego z art. 66 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”, wzywa ten podmiot do wykonania tego obowiązku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niewykonanie tego obowiązku spowoduje wykreślenie tego podmiotu z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie aktualizacji danych podlegających wpisowi do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, w terminie, o którym mowa w ust. 2, wojewódzki inspektor wykreśla ten podmiot z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

4. Wojewódzki inspektor informuje na piśmie podmiot o wykreśleniu go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie ust. 3, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

Art. 67. 1. Podmiot wpisany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy do ewidencji przedsiębiorców na podstawie art. 84 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568 i ...), ewidencji rolników na podstawie art. 86 ust. 4 tej ustawy lub ewidencji dostawców na podstawie art. 87 ust. 5 tej ustawy, prowadzący działalność wymagającą uzyskania wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, staje się podmiotem wpisanym do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, przy czym numer, pod którym ten podmiot został wpisany do tej ewidencji, poprzedza się kodem, o którym mowa w art. 67 lit. a rozporządzenia 2016/2031.

2. W terminie do dnia 14 marca 2020 r., podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi lub aktualizuje informacje lub oświadczenia, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, oraz informacje określone w art. 21 ust. 3.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie przekazania lub aktualizacji informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia

2016/2031, wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do wykonania tego obowiązku w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania, z pouczeniem, że niewykonanie tego obowiązku spowoduje wykreślenie tego podmiotu z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

4. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku w zakresie przekazania lub aktualizacji informacji lub oświadczenia, o których mowa w art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w terminie, o którym mowa w ust. 3, wojewódzki inspektor wykreśla ten podmiot z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

5. Wojewódzki inspektor informuje na piśmie podmiot o wykreśleniu go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie ust. 4, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia go z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych.

Art. 68. Paszporty roślin wydane przez:

- 1) wojewódzkiego inspektora na podstawie art. 16 ust. 4 lub 4a ustawy, o której mowa w art. 84, lub
- 2) podmioty upoważnione na podstawie art. 16 ust. 15 ustawy, o której mowa w art. 84 – zachowują ważność.

Art. 69. 1. Podmiot upoważniony do wydawania paszportów roślin na podstawie art. 16 ust. 15 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem upoważnionym do wydawania paszportów roślin na podstawie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, zostanie wykreślony z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych na podstawie art. 66 ust. 3, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, temu podmiotowi upoważnienie do wydawania paszportów roślin.

Art. 70. Do dnia 31 grudnia 2022 r. badania laboratoryjne na obecność regulowanych agrofagów niekwarantannowych mogą być wykonywane w ramach oceny, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, przeprowadzanej przez osobę, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, w laboratoriach:

- 1) akredytowanych, o których mowa w art. 44 ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie, lub jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 70 ust. 2 tej ustawy;
- 2) instytutów badawczych;

- 3) posiadających akredytację w zakresie ogólnych wymagań dotyczących laboratoriów badawczych i wzorcujących udzieloną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2019 r. poz. 544);
- 4) Inspekcji.

Art. 71. 1. Podmiot uprawniony do stosowania na opakowaniach drewnianych, drewnie lub innych przedmiotach oznakowań wymaganych w przepisach innych państw na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem upoważnionym na podstawie art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

2. W terminie 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podmiot, o którym mowa w ust. 1:

- 1) przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi lub aktualizuje informacje i dokumenty, określone w art. 29 ust. 3 i 4;
- 2) składa wniosek, o którym mowa w art. 21 ust. 2, jeżeli ten podmiot nie był wpisany do rejestru przedsiębiorców na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor cofa, w drodze decyzji, temu podmiotowi upoważnienie, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

Art. 72. Świadectwa fitosanitarne i świadectwa fitosanitarne dla reeksportu wydane na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują ważność.

Art. 73. 1. Podmiot wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 19a ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1.

2. W terminie do dnia 14 marca 2020 r., podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje wojewódzkiemu inspektorowi lub aktualizuje informacje lub oświadczenia, o których mowa w art. 49 ust. 3.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku określonego w ust. 2, wojewódzki inspektor wzywa ten podmiot do uzupełnienia w wyznaczonym terminie, nie krótszym jednak niż 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania, informacji podlegających wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, z pouczeniem, że niewykonanie tego obowiązku spowoduje wykreślenie tego podmiotu z tego rejestru.

4. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie uzupełni w wyznaczonym terminie informacji podlegających wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, wojewódzki inspektor wykreśla ten podmiot z tego rejestru.

5. Wojewódzki inspektor informuje na piśmie podmiot o wykreśleniu go z rejestru, o którym mowa w art. 49 ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wykreślenia go z tego rejestru.

Art. 74. Do granicznej kontroli fitosanitarnej, rozpoczętej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 75. 1. Podmiot, który uzyskał pozwolenie na prowadzenie prac naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem nowych odmian roślin uprawnych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 84, staje się podmiotem, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 38 ust. 2 niniejszej ustawy.

2. W terminie 90 dni od dnia wejścia w życie ustawy, podmiot, o którym mowa w ust. 1, przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanemu dalej „Głównym Inspektorem”, lub aktualizuje informacje i dokumenty określone w załączniku I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, upoważniającego państwa członkowskie do ustanowienia tymczasowych odstępstw na potrzeby badań urzędowych, celów naukowych lub edukacyjnych, doświadczeń, selekcji odmianowych lub hodowli (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15) oraz informacje określone w art. 39 ust. 2.

3. Jeżeli podmiot, o którym mowa w ust. 1, nie wykona obowiązku określonego w ust. 2, Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, temu podmiotowi zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami, o którym mowa w art. 38 ust. 2.

Art. 76. Do obowiązku uiszczenia opłat za świadczone przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa usługi, o których mowa w art. 103 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 84, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 77. Do dnia 14 grudnia 2022 r. do granicznej kontroli fitosanitarnej stosuje się przepisy art. 78–80 w zakresie, w jakim sprawy dotyczące granicznej kontroli fitosanitarnej nie zostały określone w przepisach wydanych na podstawie art. 1 pkt 1.

Art. 78. 1. Graniczna kontrola fitosanitarna przesyłki lub partii roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów może obejmować wyłącznie:

- 1) kontrolę bezpośrednią lub kontrolę identyfikacyjną, jeżeli kontrole te nie zostały przeprowadzone w punkcie kontroli granicznej na terytorium innego państwa członkowskiego;

2) kontrolę dokumentów lub kontrolę identyfikacyjną, jeżeli przesyłka lub partia jest przeznaczona dla odbiorcy w innym państwie członkowskim.

2. Kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów może być przeprowadzana w zatwierdzonych przez Głównego Inspektora miejscach innych niż punkty kontroli granicznej oraz punkty kontroli inne niż punkty kontroli granicznej, w tym w:

- 1) miejscach wskazanych przez odbiorcę przesyłki;
- 2) pomieszczeniach wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin i nasiennictwa.

3. Główny Inspektor wydaje decyzję w sprawie zatwierdzenia miejsca, o którym mowa w ust. 2, na wniosek zainteresowanego podmiotu, po:

- 1) sprawdzeniu, czy miejsce to spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli, oraz
- 2) otrzymaniu pozytywnej opinii naczelnika urzędu celno-skarbowego o możliwości zapewnienia dozoru celnego w tym miejscu.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy, z tym że w przypadku gdy wnioskodawcą jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku wnioskodawcy nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) wskazanie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które mają być wprowadzane z państw trzecich;
- 5) lokalizację proponowanego miejsca kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej;
- 6) wskazanie proponowanych miejsc, w których rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej;
- 7) opis sposobu, w jaki przesyłki pochodzące z państw członkowskich, przesyłki porażone i prawdopodobnie porażone przez agrofagi będą izolowane.

5. Jeżeli wnioskodawca jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 3, zamiast informacji określonych w ust. 4 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, dołącza się kopie pozwoleń wydanych przez organy celne, jeżeli przesyłka jest przeznaczona dla upoważnionego odbiorcy w rozumieniu przepisów art. 230 lub art. 233 ust. 4 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁵⁾) lub do miejsca kontroli objętego pozwoleniem na korzystanie z procedury specjalnej innej niż procedura tranzytu.

7. Kontrolę identyfikacyjną lub kontrolę bezpośrednią roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w miejscach, o których mowa w ust. 2, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania odpowiednio kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej.

8. Jeżeli wojewódzki inspektor, o którym mowa w ust. 7, nie przeprowadza kontroli dokumentów roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, o których mowa w ust. 2, kontrolę identyfikacyjną lub kontrolę bezpośrednią tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w miejscach, o których mowa w ust. 2, przeprowadza się po wyrażeniu zgody przez wojewódzkiego inspektora albo organ innego państwa członkowskiego właściwy do spraw zdrowia roślin, który przeprowadził kontrolę dokumentów tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

9. Wojewódzki inspektor właściwy dla punktu kontroli granicznej wyraża zgodę, o której mowa w ust. 8, jeżeli przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wraz z opakowaniem lub środkiem transportu spełniają wymagania w zakresie zapobiegania rozprzestrzenianiu się agrofagów określone w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz w ustawie. Wyrażając zgodę, wojewódzki inspektor określa miejsce lub państwo członkowskie, w którym zostanie przeprowadzona kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia.

10. Główny Inspektor cofa, w drodze decyzji, zatwierdzenie, o którym mowa w ust. , w przypadku gdy miejsce, którego dotyczy ta decyzja, przestało spełniać warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie kontroli.

Art. 79. 1. W przypadku opakowań drewnianych, w których są przewożone towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, które przed wprowadzeniem z państw trzecich powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia takich towarów, kontrola dokumentacji w zakresie

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38 i Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54.

sprawdzenia, czy te opakowania drewniane lub to drewno są prawidłowo oznakowane, kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia tych opakowań drewnianych lub tego drewna może zostać przeprowadzona, na wniosek odbiorcy przesyłki, we wskazanym przez tego odbiorcę miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państw trzecich, jeżeli przeprowadzenie granicznej kontroli fitosanitarnej tych opakowań drewnianych lub tego drewna jest niemożliwe w miejscu ich wprowadzenia z państw trzecich lub mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy przesyłki, z tym że w przypadku gdy odbiorcą przesyłki jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy przesyłki, a w przypadku odbiorcy przesyłki nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) opis i wskazanie ilości opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1;
- 5) opis sposobu transportu opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, do miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1;
- 6) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1;
- 7) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, zostaną poddane kontroli, o której mowa w ust. 1;
- 8) wskazanie sposobu, w jaki opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, mogą zostać, na koszt odbiorcy przesyłki, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu agrofagi, jeżeli kontrola, o której mowa w ust. 1, wykaże, że opakowania drewniane lub drewno nie spełniają wymagań określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, oraz w ustawie.

3. Jeżeli odbiorca przesyłki jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

4. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzenia z państw trzecich opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, wyraża zgodę na przeprowadzenie kontroli dokumentacji w zakresie sprawdzenia, czy te

opakowania drewniane lub to drewno są prawidłowo oznakowane, kontroli identyfikacyjnej lub kontroli bezpośredniej tych opakowań drewnianych lub tego drewna, we wskazanym przez odbiorcę przesyłki miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państw trzecich, jeżeli:

- 1) opakowania drewniane lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez agrofagi – w przypadku gdy jest możliwe przeprowadzenie ich oględzin;
- 2) transport opakowań drewnianych lub drewna do miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się agrofagów;
- 3) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno będą przechowywane do czasu uzyskania wyniku kontroli, o której mowa w ust. 1, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się agrofagów;
- 4) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno zostaną poddane kontroli, o której mowa w ust. 1, spełnia warunki zapewniające prawidłowe przeprowadzenie tej kontroli;
- 5) wskazany przez odbiorcę przesyłki sposób, w jaki opakowania drewniane lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi zwalczającemu agrofagi, zapewnia skuteczne zniszczenie tych agrofagów – w przypadku gdy kontrola, o której mowa w ust. 1, wykaże, że opakowania drewniane lub drewno nie spełniają wymagań określonych przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, lub w ustawie;
- 6) odbiorca przesyłki w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie naruszył przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, lub przepisów niniejszej ustawy, dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 7) naczelnik urzędu celno-skarbowego sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianymi lub zabezpieczanymi tym drewnem nie wyrazi negatywnej opinii w zakresie proponowanego miejsca przeprowadzenia kontroli, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wojewódzkiego inspektora o wydanie takiej opinii, a w przypadku towarów łatwo psujących się – niezwłocznie.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca przeprowadzenia kontroli opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, jeżeli właściwy dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 4, nie wymagają zgody strony.

8. Kontrole, o których mowa w ust. 1, przeprowadza wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania tych kontroli.

Art. 80. 1. W przypadku opakowań drewnianych, w których są przewożone towary inne niż rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, które przed wprowadzeniem z państwa trzeciego powinny zostać poddane granicznej kontroli fitosanitarnej, oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczenia takich towarów, do których nie są dołączone wymagane dokumenty lub które nie są prawidłowo oznakowane, ich zniszczenie lub poddanie jednorazowemu zabiegowi może zostać przeprowadzone, na wniosek odbiorcy przesyłki, we wskazanym przez tego odbiorcę miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państwa trzeciego, jeżeli przeładunek, zniszczenie lub poddanie tych opakowań drewnianych lub tego drewna jednorazowemu zabiegowi jest niemożliwe w miejscu ich wprowadzenia z państwa trzeciego lub mogłoby spowodować uszkodzenie przewożonych towarów.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres odbiorcy przesyłki, z tym że w przypadku gdy odbiorcą przesyłki jest osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą, zamiast adresu i miejsca zamieszkania tej osoby wniosek ten zawiera adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej;
- 2) adres do korespondencji, jeżeli jest inny niż określony w pkt 1;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP) odbiorcy przesyłki, a w przypadku odbiorcy przesyłki nieposiadającego tego numeru, numer PESEL, jeżeli taki numer posiada;
- 4) opis i wskazanie ilości opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1;
- 5) opis sposobu transportu opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, do miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi;
- 6) wskazanie miejsca, w którym opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi;
- 7) wskazanie sposobu, w jaki opakowania drewniane lub drewno, o których mowa w ust. 1, zostaną, na koszt odbiorcy przesyłki, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi.

3. Jeżeli odbiorca przesyłki jest wpisany do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamiast informacji określonych w ust. 2 pkt 1–3 może podać numer, pod którym został wpisany do tego rejestru.

4. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce wprowadzenia z państw trzecich opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, w drodze decyzji, wyraża zgodę na zniszczenie lub poddanie opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, jednorazowemu zabiegowi we wskazanym przez odbiorcę przesyłki miejscu, innym niż miejsce ich wprowadzenia z państw trzecich, jeżeli:

- 1) opakowania drewniane lub drewno nie wykazują objawów porażenia przez agrofagi;
- 2) transport opakowań drewnianych lub drewna do miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi nie stwarza zagrożenia rozprzestrzenienia się agrofagów;
- 3) wskazane przez odbiorcę przesyłki miejsce, w którym opakowania drewniane lub drewno będą przechowywane do czasu ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi, zapewnia ich izolację w sposób uniemożliwiający rozprzestrzenienie się agrofagów;
- 4) wskazany przez odbiorcę przesyłki sposób, w jaki opakowania drewniane lub drewno zostaną, na jego koszt, zniszczone lub poddane jednorazowemu zabiegowi, zapewnia skuteczne zniszczenie agrofagów;
- 5) odbiorca przesyłki w okresie 2 lat poprzedzających złożenie wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie naruszył przepisów ustawy, o której mowa w art. 84, przepisów, o których mowa w art. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, lub przepisów niniejszej ustawy, dotyczących granicznej kontroli fitosanitarnej;
- 6) naczelnik urzędu celno-skarbowego sprawujący dozór celny nad towarami przewożonymi w tych opakowaniach drewnianych lub unieruchamianych lub zabezpieczanych tym drewnem nie wyrazi negatywnej opinii w zakresie proponowanego miejsca ich zniszczenia lub poddania jednorazowemu zabiegowi, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku wojewódzkiego inspektora o wydanie takiej opinii, a w przypadku towarów łatwo psujących się – niezwłocznie.

5. Decyzję, o której mowa w ust. 4, wojewódzki inspektor wydaje po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora właściwego dla miejsca zniszczenia opakowań drewnianych lub drewna, o których mowa w ust. 1, lub poddania ich jednorazowemu zabiegowi, jeżeli właściwy dla tego miejsca jest wojewódzki inspektor inny niż wydający tę decyzję.

6. Decyzja, o której mowa w ust. 4, podlega natychmiastowemu wykonaniu.

7. Zmiana i uchylenie decyzji, o której mowa w ust. 4, nie wymagają zgody strony.

Art. 81. 1. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem

się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.⁶⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 29, str. 258, z późn. zm.) wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby postępowania przy zwalczaniu lub zapobieganiu rozprzestrzenianiu się tych agrofagów, w tym:

- 1) metody zwalczania tych agrofagów lub zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się lub
- 2) metody wykrywania i identyfikacji tych agrofagów, lub
- 3) sposób wyznaczania stref, w których powinny być stosowane środki w celu zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych agrofagów, lub
- 4) warunki prowadzenia produkcji, obrotu, przemieszczania, przechowywania, nabywania lub zbywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, lub
- 5) sposób postępowania z roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa w pkt 4

– mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się tych agrofagów.

2. Jeżeli z przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie lub przepisów wydanych na podstawie tej dyrektywy wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia warunków przemieszczania określonych

⁶⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. WE L 127 z 09.05.2001, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 32, str. 169, Dz. Urz. WE L 77 z 20.03.2002, str. 23 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 316, Dz. Urz. WE L 116 z 03.05.2002, str. 16 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 35, str. 426, Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002, str. 45 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 3, Dz. Urz. WE L 78 z 25.03.2003, str. 10 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 38, str. 341, Dz. Urz. WE L 122 z 16.05.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 301, Dz. Urz. WE L 138 z 05.06.2003, str. 47 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 39, str. 36, Dz. Urz. WE L 321 z 06.12.2003, str. 36 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 276, Dz. Urz. WE L 85 z 23.03.2004, str. 18 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 43, str. 241, Dz. Urz. WE L 127 z 29.04.2004, str. 97 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 44, str. 216, Dz. Urz. WE L 165 z 30.04.2004, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200, Dz. Urz. UE L 309 z 06.10.2004, str. 9, Dz. Urz. UE L 56 z 02.03.2005, str. 12, Dz. Urz. UE L 57 z 03.03.2005, str. 19, Dz. Urz. UE L 296 z 12.11.2005, str. 17, Dz. Urz. UE L 34 z 07.02.2006, str. 24, Dz. Urz. UE L 88 z 25.03.2006, str. 9, Dz. Urz. UE L 169 z 29.06.2007, str. 51, Dz. Urz. UE L 168 z 28.06.2008, str. 31, Dz. Urz. UE L 319 z 29.11.2008, str. 68, Dz. Urz. UE L 40 z 11.02.2009, str. 12, Dz. Urz. UE L 239 z 10.09.2009, str. 51, Dz. Urz. UE L 318 z 04.12.2009, str. 23, Dz. Urz. UE L 7 z 12.01.2010, str. 17, Dz. Urz. UE L 102 z 11.04.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 38 z 07.02.2014, str. 30, Dz. Urz. UE L 183 z 24.06.2014, str. 23, Dz. Urz. UE L 186 z 26.06.2014, str. 64, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4, Dz. Urz. UE L 184 z 15.07.2017, str. 33 i Dz. Urz. UE L 271 z 20.10.2017, str. 34.

agrofagów, warunków importu określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, warunków zaopatrzenia określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w paszport roślin, fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, lub obowiązku wpisu określonych podmiotów do rejestru, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) agrofagi, których wprowadzanie do stref chronionych i przemieszczanie wewnątrz tych stref jest zabronione, lub
- 2) agrofagi, których wprowadzanie na obszar określonych stref chronionych i przemieszczanie na tym obszarze jest zabronione, jeżeli agrofagi te występują na określonych roślinach, produktach roślinnych lub innych przedmiotach, lub
- 3) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty pochodzące z państw trzecich, których wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie na tym terytorium jest zabronione, lub
- 4) wymogi szczególne, ze wskazaniem wymogów, które powinny być zawarte w fitosanitarnym świadectwie eksportowym lub fitosanitarnym świadectwie reeksportowym, jeżeli rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wprowadzane z państw trzecich na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczane na tym terytorium, w tym wymogi szczególne dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych na obszar stref chronionych lub przemieszczanych na tym obszarze, lub
- 5) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, które są zaopatrywane w:
 - a) paszport roślin i powinny przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczaniem na tym terytorium zostać poddane kontroli zdrowotności w miejscu produkcji albo w miejscu ich wprowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe i powinny przed wprowadzeniem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostać poddane kontroli zdrowotności w państwach trzecich, z których pochodzą lub są wysyłane, lub
- 6) rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, których uprawianie, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie, wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczanie na tym terytorium mogą prowadzić określone podmioty wpisane do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, z uwzględnieniem rodzaju

działalności prowadzonej przez te podmioty lub przeznaczenia tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów

– mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofagów.

3. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia odstępstw od wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, te odstępstwa ze wskazaniem ich zakresu, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofagów.

4. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia agrofagów niekwarantannowych, roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, do których stosuje się przepisy dotyczące agrofagów kwarantannowych dla Unii, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, te agrofagi, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, ze wskazaniem zakresu, w jakim stosuje się do nich przepisy dotyczące agrofagów kwarantannowych dla Unii, mając na uwadze zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz biologię i sposoby rozprzestrzeniania się agrofagów.

5. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej w sposób wrywkowy i częstotliwości przeprowadzania tej kontroli, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które są poddawane granicznej kontroli fitosanitarnej w sposób wrywkowy, i częstotliwość

przeprowadzania tej kontroli, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne, jakie stwarzają te rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty.

6. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia ilości roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, dopuszczalną ilość roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, które nie podlegają granicznej kontroli fitosanitarnej, mając na uwadze ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami.

7. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez właściwy organ, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty, których kontrola identyfikacyjna lub kontrola bezpośrednia może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez Głównego Inspektora, oraz warunki, jakie powinno spełniać to miejsce, mając na uwadze prawidłowe przeprowadzenie kontroli identyfikacyjnej i kontroli bezpośredniej tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej oraz wymagania, jakie powinna spełniać przesyłka lub partia roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, opakowanie tej przesyłki lub partii lub środek transportu, którym ta przesyłka lub partia jest przemieszczana, mając na względzie zapobieżenie rozprzestrzenieniu się agrofagów.

9. Jeżeli z przepisów wydanych na podstawie dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów

szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie wynika obowiązek lub uprawnienie dla państwa członkowskiego lub właściwego organu do określenia sposobu przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przeprowadzania granicznej kontroli fitosanitarnej tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, mając na uwadze ryzyko rozprzestrzenienia się agrofagów wraz z tymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami.

Art. 82. Ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o przepisach o ochronie roślin lub ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 972), należy przez to rozumieć odpowiednio, w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą, przepisy o ochronie roślin przed agrofagami lub niniejszą ustawę.

Art. 83. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 10 ust. 1, art. 20 ust. 1–3, art. 22 ust. 1b, art. 23 ust. 5 oraz art. 30 ust. 1 i 3 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 81 ust. 1–7 i 9, nie dłużej jednak niż do dnia 14 grudnia 2029 r., i mogą być zmieniane lub uchylane na podstawie art. 81 ust. 1–7 i 9;
- 2) art. 8 ust. 5, art. 13 ust. 6, art. 15 ust. 3, 4 i 6, art. 18 ust. 6e, art. 20 ust. 4, art. 21 ust. 2, art. 22 ust. 2, art. 23 ust. 2, art. 24 ust. 11, art. 30 ust. 6, art. 32 ust. 2, art. 33 ust. 6, art. 34 ust. 8 oraz art. 36 ust. 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc do dnia 14 grudnia 2029 r.;
- 3) art. 104 ustawy, o której mowa w art. 84, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 57 ust. 2, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze rozporządzenia, uchylić przepisy wydane na podstawie przepisów wymienionych w ust. 1 pkt 2 przed upływem terminu określonego w tym przepisie, mając na uwadze zagrożenie fitosanitarne stwarzane przez określone agrofagi lub zapewnienie prawidłowego przebiegu kontroli występowania agrofagów lub kontroli urzędowych, w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia

i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).

Art. 84. Traci moc ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 85. Ustawa wchodzi w życie z dniem 14 grudnia 2019 r.

UZASADNIENIE

Projektowana ustawa wprowadza do polskiego porządku prawnego postanowienia:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4), zwane dalej „rozporządzeniem 2016/2031”;
 - 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2017/625”
- określając właściwości organów w odniesieniu do obowiązków wynikających z przepisów tych rozporządzeń.

Projektowana ustawa reguluje także sprawy z obszaru zdrowia roślin, nieobjęte regulacjami wskazanych wyżej rozporządzeń, jak np. zasady ustanawiania miejsc produkcji wolnych od określonych agrofagów, zasady ustanawiania obszarów wolnych od określonych agrofagów, a także zasady prowadzenia rejestru eksporterów. W tym zakresie realizuje ona postanowienia standardów międzynarodowych (Międzynarodowych Standardów w zakresie Środków Fitosanitarnych, wydanych na podstawie art. X Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2007 r. poz. 485) – ISPM 4 Requirements for the establishment of pest free areas – Wymagania dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od agrofaga oraz ISPM 10 Requirements for the establishment of pest free places of production and pest free production sites – Wymagania dotyczące ustanawiania miejsc produkcji i punktów produkcji wolnych od agrofaga) lub wymagań państw trzecich, do których

eksportowane są z Polski towary pochodzenia roślinnego (wymóg prowadzenia rejestru eksporterów wynika m.in. z Protokołu w sprawie wymagań fitosanitarnych dla eksportu jabłek z Polski do Chin zawartego między Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi Rzeczypospolitej Polskiej a Generalną Administracją do spraw Nadzoru, Jakości, Inspekcji i Kwarantanny Chińskiej Republiki ludowej (AQSIQ), podpisanego w dniu 20 czerwca 2016 r.).

Projektowana ustawa zastępuje częściowo obowiązującą do tej pory ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2019 r. poz. 972). Proponuje się bowiem, aby organizacja oraz zasady funkcjonowania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „Inspekcją”, określone do tej pory w ustawie z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, zostały uregulowane przez odrębną ustawę o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

Ochrona roślin przed agrofagami ma istotne znaczenie zarówno dla gospodarki, jak i środowiska naturalnego, mimo iż jej znaczenie jest często niedoceniane w świadomości społecznej.

W tym kontekście należy zwrócić uwagę na katastrofę ekologiczną, jaką było zawleczenie z Azji na kontynent północnoamerykański grzyba *Cryphonectria parasitica*. Grzyb ten zaatakował drzewa kasztana amerykańskiego (syn. kasztan zębaty) *Castanea dentata*, nieposiadające naturalnej odporności na tego patogena. Przed zawleczeniem grzyba kasztan był ważnym i licznie występującym drzewem w lasach wschodniego wybrzeża Ameryki Północnej. Odgrywał istotną rolę w ekosystemie ze względu na jadalne owoce i miał duże znaczenie gospodarcze – zarówno ze względu na owoce, jak i drewno stanowiące doskonały materiał budulcowy. W okresie 40 lat od pierwszego wykrycia *Cryphonectria parasitica* w Ameryce Północnej w 1904 r. gatunek kasztana został praktycznie wytępiony – obumarło 3,5 miliarda drzew.

Z kolei najbardziej spektakularne skutki dla człowieka spowodował patogen ziemniaka – *Phytophthora infestans*. Agrofag ten, niszcząc plony w Irlandii w latach 1845–1849, spowodował wielką klęskę głodu (ang. *Great Hunger, Great Famine*). Populacja Irlandii zmniejszyła się wówczas o 20%. Liczba ofiar głodu sięgnęła miliona osób, doszło również do wielkiej fali emigracji – Irlandię opuściły 2 miliony osób.

Postęp technologiczny, jaki miał miejsce w rolnictwie i leśnictwie w ostatnim wieku, nie zniwelował całkowicie zagrożeń stwarzanych przez agrofagi.

Przykładami nowych dla Polski agrofagów, które w ostatniej dekadzie zadomowiły się w kraju, może być szkodnik kukurydzy – chrząszcz *Diabrotica virgifera* oraz szkodnik upraw

sadowniczych – muchówka *Drosophila suzukii*. Oba szkodniki muszą być obecnie uwzględniane w programach ochrony upraw.

O ile rolnictwo dysponuje środkami ochrony roślin pozwalającymi zwalczać owady, roztocza czy grzyby, o tyle pozostaje praktycznie bezbronne wobec bakterii, wirusów oraz wiroidów. Zakaz stosowania antybiotyków w uprawach roślin powoduje, iż wobec bakterii można stosować bardzo wąskie spektrum środków ochrony roślin, działających zapobiegawczo i niepozwalających na wyleczenie porażonych roślin.

Tymczasem w Europie rozprzestrzenia się nowa bakteria patogeniczna dla roślin – *Xylella fastidiosa*. Zakres roślin-gospodarzy *X. fastidiosa* obejmuje rośliny z 68 rodzin, 187 rodzajów i ponad 300 gatunków roślin. Najczęściej porażane gatunki roślin o znaczeniu gospodarczym dla Polski to winorośl i brzoskwinia, a także grusza azjatycka, borówka wysoka, śliwa japońska, śliwa domowa, wiśnia i czereśnia. Spośród roślin o walorach dekoracyjnych należy wymienić oleander, jawor amerykański, amerykański wiąz biały, ambrowiec balsamiczny, dąb, klon czerwony oraz czerwoną morwę. Ponadto bakteria poraża liczne gatunki roślin dzikorosnących oraz chwastów (np. dzikich traw, turzyc, lili, różnego rodzaju krzewów i drzew).

Nowym dla polskiego rolnictwa agrofagiem jest także bakteria *Ralstonia solanacearum*, powodująca chorobę nazwaną śluzakiem. W roku 2014 została wykryta w uprawie ziemniaka. Obecnie notowana jest także na plantacjach róż.

Nowe patogeny, niszcząc plony, w sposób bezpośredni oddziałują na gospodarkę. Ich zwalczanie wymaga wykonywania dodatkowych zabiegów ochrony chemicznej lub działań kwarantannowych, co podnosi koszty produkcji. Wystąpienie na terenie kraju nowych agrofagów może mieć także wpływ na możliwości eksportu produktów rolnych. Państwa trzecie mogą w takim wypadku całkowicie zakazać importu roślin gospodarzy tych agrofagów lub ustanowić dodatkowe wymagania importowe. Przykładem może być tu bakteria *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* powodująca bakteriozę pierścieniową ziemniaka. Występowanie tej bakterii w Polsce powoduje, że wysyłane do innych państw członkowskich Unii Europejskiej ziemniaki muszą spełniać dodatkowe wymagania fitosanitarne, co istotnie ogranicza polskim ziemniakom dostęp do rynku europejskiego.

Także obszary leśne narażone są na nowe szkodniki i patogeny. W 1999 r. po raz pierwszy stwierdzono w Europie nicienia *Bursaphelenchus xylophilus* – w Portugalii, a obecnie występuje on także w Hiszpanii. Szkodnik ten atakuje drzewa iglaste, głównie sosnę, przy czym brak jest możliwości jego chemicznego zwalczania. Obserwowane zmiany klimatyczne powodują, iż w ostatnich latach Polska znajduje się w strefie, w której *B. xylophilus* mógłby powodować gwałtowne zamieranie drzew sosny. Mając na uwadze dominującą pozycję sosny

w polskich lasach (blisko 70% drzewostanu), zawleczenie *B. xylophilus* do Polski mogłoby mieć katastrofalny skutek dla obszarów leśnych.

Także drzewa liściaste są zagrożone przez nowe patogeny i szkodniki. Populacja wiązu została ograniczona przez holenderską chorobę wiązów (*Ophiostoma himal-ulmi*), jesiony w lasach niszczy obecnie nowy dla Europy patogen – *Chalara fraxinea*, a dębom zagraża *Phytophthora ramorum*.

Straty powodowane przez nowe patogeny i szkodniki w lasach nie tylko mają znaczenie dla ekosystemu, lecz także dla gospodarki. Dotyczy to przy tym nie tylko gospodarki leśnej, związanej z pozyskiwaniem drewna, lecz i np. turystyki – obszary o zamierających lasach tracą bowiem walory turystyczne.

Warunkiem zachowania obszarów leśnych dla przyszłych pokoleń jest zatem ograniczanie rozprzestrzeniania się nowych patogenów i szkodników, dla których europejskie gatunki drzew nie wytworzyły naturalnej odporności.

Mając na uwadze powyższe zagrożenia, projektowana ustawa zawiera regulacje, których celem jest ograniczenie ryzyka zawleczenia do Polski nowych agrofagów – wiroidów, wirusów, bakterii, grzybów, organizmów grzybopodobnych, nicieni, owadów i roztoczy, atakujących rośliny.

Sprawy związane ze zdrowiem roślin były do tej pory regulowane na poziomie Unii Europejskiej postanowieniami dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2000/29/WE”. Postanowienia tej dyrektywy zostały transponowane do prawa krajowego przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz przepisami wykonawczymi do tej ustawy.

Postanowienia ww. dyrektywy były wielokrotnie nowelizowane, co wpłynęło negatywnie na spójność tekstu tego aktu prawnego. Ponadto, po ponad 10 latach obowiązywania jej postanowień, możliwe było dokonanie analizy skuteczności przyjętych rozwiązań, w szczególności w odniesieniu do zapewnienia bezpieczeństwa fitosanitarnego Unii Europejskiej oraz nowych zagrożeń, które pojawiły się w trakcie obowiązywania postanowień tej dyrektywy.

Dokonana analiza wykazała, że w wielu obszarach dotychczasowe regulacje wymagały zmiany. Dotyczyło to m.in. przepisów regulujących zasady importu do Unii Europejskiej towarów pochodzenia roślinnego, pochodzących z państw trzecich. Dotychczasowe przepisy unijne należały do najbardziej liberalnych na świecie – w przepisach Unii Europejskiej została

określona bowiem stosunkowo wąska lista towarów, których wprowadzanie na obszar Unii Europejskiej było zabronione, jak również towarów, które w przypadku importu musiały spełniać wymagania specjalne dotyczące bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz być zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne. Import pozostałych towarów nie podlegał żadnym ograniczeniom. Powodowało to, że Unia Europejska pozostawała narażona na zagrożenia fitosanitarne, związane z importem „nowych” towarów, które nie były wcześniej przedmiotem importu. W przypadku takich towarów ewentualne dodatkowe środki fitosanitarne były podejmowane dopiero po kilkukrotnym stwierdzeniu porażenia ich przez organizmy kwarantannowe. W związku z powyższym wprowadzane projektowaną ustawą rozporządzenie 2016/2031 przewiduje możliwość przyjmowania przez Komisję Europejską tymczasowych środków fitosanitarnych dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii Europejskiej pochodzących z państw trzecich roślin przeznaczonych do sadzenia, w odniesieniu do których brak jest doświadczenia fitosanitarnego oraz wiedzy o zagrożeniach, jakie mogą one stanowić. Rozwiązanie to w istotny sposób przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa fitosanitarnego Unii Europejskiej, a zatem również Polski.

Rozporządzenie 2016/2031 rewiduje także przepisy dotyczące stref chronionych, ustanawianych na obszarze Unii Europejskiej w odniesieniu do określonych agrofagów. Obszary te, ze względu na to, iż są wolne od określonych agrofagów, podlegają szczególnej ochronie. Rozporządzenie 2016/2031 w sposób bardziej szczegółowy, niż przepisy dotychczasowe, reguluje zasady ustanawiania i znoszenia stref chronionych. Ograniczy to ryzyko, iż strefy takie będą utrzymywane w sposób nieuzasadniony.

Rozporządzenie 2016/2031 ujednocila ponadto zasady wydawania przez poszczególne państwa członkowskie paszportów roślin, czyli dokumentów wystawianych dla określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych w obrębie Unii Europejskiej, potwierdzających, że nie stwarzają one ryzyka fitosanitarnego. Postanowienia dyrektywy 2000/29/WE, dotyczące wydawania paszportów roślin, nie były w jednakowy sposób interpretowane przez poszczególne państwa członkowskie.

Rozporządzenie 2016/2031 pozwala także na lepszą priorytetyzację celów w zakresie bezpieczeństwa fitosanitarnego Unii Europejskiej, m.in. przez określenie listy agrofagów priorytetowych.

Jednym z założeń reformy przepisów Unii Europejskiej z zakresu zdrowia roślin była także poprawa relacji tych przepisów z przepisami z zakresu nasiennictwa.

Podstawowe zasady nadzoru fitosanitarnego wynikające z rozporządzenia 2016/2031 mają jednak za podstawę postanowienia dyrektywy 2000/29/WE, w związku z powyższym także

projektowana ustawa w wielu obszarach przenosi dotychczasowe regulacje ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Przed wszystkim zadania z zakresu zdrowia roślin wykonywane będą, tak jak do tej pory, przez organy Inspekcji. Organem, który będzie wykonywał kontrole spełnienia wymagań rozporządzenia 2016/2031, jak również kontrole występowania agrofagów, będzie wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”.

Wojewódzki inspektor będzie także wydawał, jak do tej pory, decyzje administracyjne w razie stwierdzenia występowania agrofagów kwarantannowych lub innych agrofagów podlegających obowiązkowi zwalczania (np. agrofagów objętych regulacjami art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031).

Wojewódzki inspektor będzie także organem właściwym do prowadzenia urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, który zastąpi rejestr przedsiębiorców, prowadzony na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Wojewódzki inspektor będzie także wydawał świadectwa fitosanitarne eksportowe oraz świadectwa fitosanitarne reeksportowe.

Wprawdzie, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/2031, paszporty roślin będą wydawać głównie upoważnione do tego podmioty profesjonalne, jednak projektowana ustawa zachowuje w tym zakresie także kompetencje dla wojewódzkiego inspektora.

Z kolei Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „Głównym Inspektorem”, będzie wydawał zgody na prowadzenie prac badawczych, m.in. z wykorzystaniem agrofagów kwarantannowych, agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych oraz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których wprowadzanie na obszar Rzeczypospolitej Polskiej lub stref chronionych jest zabronione. Stanowi to kontynuację uprawnień Głównego Inspektora wynikających z przepisów art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Nowym rozwiązaniem wprowadzanym projektowaną ustawą jest możliwość wyznaczania obszarów wolnych od określonych agrofagów. Obszary takie mogą mieć znaczenie dla ułatwienia eksportu towarów do państw trzecich. Proponuje się, aby obszar wolny od określonego agrofaga ustanawiał, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, wojewoda, wskazując jednocześnie ograniczenia lub nakazy obowiązujące na takich obszarach w celu ograniczenia ryzyka introdukcji agrofaga, ze względu na który obszar taki został wyznaczony.

W związku z przyjęciem w rozporządzeniu nowych regulacji dotyczących stacji kwarantanny oraz miejsc zapewniających izolację proponuje się, aby właściwym do wyznaczania takich stacji oraz miejsc był Główny Inspektor.

Rozporządzenie 2017/625 ma na celu ustanowienie zharmonizowanych ram w zakresie organizacji kontroli urzędowych oraz czynności urzędowych innych niż kontrole urzędowe w całym łańcuchu rolno-spożywczym w Unii Europejskiej, z uwzględnieniem przepisów dotyczących kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200), zwane dalej „rozporządzeniem 882/2004”, oraz we właściwym prawodawstwie sektorowym, jak również doświadczenia zdobytego w wyniku ich stosowania.

Pojęcie łańcucha rolno-spożywczego jest bardzo szerokie – obejmuje wszystkie procesy, produkty oraz działania dotyczące żywności, jej produkcji i obchodzenia się z nią, a także przepisy, które (bezpośrednio lub pośrednio, np. przez wymogi dotyczące bezpieczeństwa pasz) zapewniają jej bezpieczeństwo oraz zdatność do spożycia przez ludzi. W związku z powyższym rozporządzenie 2017/625 objęło swoim zakresem obok prawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa żywności i weterynarii także obszar zdrowia roślin, do tej pory wyłączony z zakresu rozporządzenia 882/2004.

Rozporządzenie 2017/625 określa zasady:

- 1) przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych podejmowanych przez właściwe organy państw członkowskich;
- 2) finansowania kontroli urzędowych;
- 3) pomocy i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 4) przeprowadzania przez Komisję Europejską kontroli w państwach członkowskich i państwach trzecich;
- 5) przyjmowania warunków, jakim mają odpowiadać towary wprowadzane na terytorium Unii Europejskiej z państwa trzeciego;
- 6) ustanowienia komputerowego systemu informacyjnego mającego na celu zarządzanie informacjami i danymi w odniesieniu do kontroli urzędowych.

Mając powyższe na uwadze, projektowana ustawa zawiera regulacje pozwalające na wykonanie wynikających z rozporządzenia 2017/625 obowiązków państw członkowskich oraz

ich właściwych organów w zakresie kontroli urzędowych w obszarze zdrowia roślin, w szczególności towarów importowanych z państw trzecich.

Proponuje się, aby sprawy organizacji i funkcjonowania Inspekcji, regulowane do tej pory ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, regulowała odrębna ustawa o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. W projektowanej ustawie uwzględniono zatem wyłącznie te zadania Inspekcji, które dotyczą obszaru zdrowia roślin.

Mając na uwadze, że przepisy odrębnych ustaw odwołują się obecnie do ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w projektowanej ustawie konieczne było znowelizowanie także:

- 1) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.);
- 2) ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

W dalszej części uzasadnienia zostały przedstawione szczegółowe rozwiązania proponowane w poszczególnych jednostkach redakcyjnych projektowanej ustawy.

Proponuje się, aby projektowanej ustawie nadać tytuł o ochronie roślin przed agrofagami. Tytuł ten we właściwy i pełny sposób określa zakres spraw regulowanych projektowaną ustawą. Ponadto proponowany tytuł ustawy nawiązuje do wprowadzanych przepisów Unii Europejskiej, tj. rozporządzenia 2016/2013.

1. **Art. 1** określa zakres spraw przewidzianych do uregulowania projektowaną ustawą.
2. W **art. 2** projektowanej ustawy zawarty został słowniczek użytych w niej pojęć. Ponieważ głównym celem projektowanej regulacji jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego przepisów rozporządzenia 2016/2031 oraz rozporządzenia 2017/625, zastosowane definicje odwołują się do terminów zastosowanych w odpowiednich przepisach ww. rozporządzeń. Rozwiązanie to ma na celu zapewnienie zgodności terminologii przepisów krajowych z zakresem ochrony roślin przed agrofagami z terminologią odpowiednich przepisów Unii Europejskiej.

Mając na uwadze, że termin „kontrola” pojawia się w definicjach kilka razy w różnym znaczeniu, należy wyjaśnić, iż terminem o najszerszym zakresie jest kontrola obejmująca kontrolę urzędową w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, kontrole występowania agrofagów, o których mowa w art. 22 rozporządzenia 2016/2031, będące

w istocie „innymi czynnościami urzędowymi” w rozumieniu art. 2 pkt 2 rozporządzenia 2017/625 oraz kontrole w obszarze nieobjętym przepisami Unii Europejskiej (tj. rozporządzeniem 2016/2031 i rozporządzeniem 2017/625), np. w obszarze nasiennictwa. Kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie są szczególnymi typami kontroli urzędowych wykonywanymi w ramach kontroli urzędowych importowanych towarów (w projektowanej ustawie kontrole te zbiorczo zostały nazwane graniczną kontrolą fitosanitarną).

3. Zgodnie z przepisami **art. 3**, większość zadań właściwego organu lub państwa członkowskiego w zakresie ochrony roślin przed agrofagami, wynikających z rozporządzenia 2016/2031, rozporządzenia 2017/625 oraz przepisów wydanych na podstawie tych rozporządzeń (przede wszystkim zadań kontrolnych), będzie wykonywać wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa. Jest to zgodne z rozwiązaniami przyjętymi obecnie w przepisach ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Jednocześnie proponowany przepis w ust. 2 przesądza, iż w sprawach nieuregulowanych w ustawie wojewódzki inspektor rozstrzyga sprawy indywidualne wynikające z obowiązujących w sposób bezpośredni przepisów Unii Europejskiej w drodze decyzji. Rozwiązanie takie jest zgodne z Kodeksem postępowania administracyjnego i rozstrzyga ewentualne wątpliwości odnośnie do trybu załatwiania takich spraw. W szczególności dotyczyć to może rozstrzygnięć wynikających z przepisów wykonawczych do wprowadzanych rozporządzeń. Przepis ten może dotyczyć rozstrzygnięć wynikających z przepisów rozporządzeń wykonawczych do rozporządzenia 2016/2031 lub rozporządzenia 2017/625 lub ewentualnych nowelizacji tych rozporządzeń.
4. **Art. 4** określa zakres właściwości Głównego Inspektora. Proponuje się, aby do zakresu właściwości Głównego Inspektora należało realizowanie zadań dotyczących koordynowania działań Inspekcji, takich jak:
 - 1) ustanawianie wieloletnich programów kontroli występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii i agrofagów tymczasowo kwalifikujących się jako agrofagi kwarantannowe dla Unii, o których mowa w art. 23 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
 - 2) koordynowanie przeprowadzania ćwiczeń symulacyjnych dotyczących agrofagów priorytetowych, o których mowa w art. 26 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
 - 3) opracowywanie, przegląd i uaktualnianie planów awaryjnych, o których mowa w art. 25 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;

- 4) przyjmowanie planów działania, o których mowa w art. 27 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) przekazywanie Komisji oraz organom innych państw członkowskich właściwym w sprawach ochrony roślin przed agrofagami powiadomień, informacji i danych określonych w przepisach, o których mowa w art. 1 pkt 1, w zakresie określonym w ustawie z dnia ... o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. poz. ...).

Projekty planów awaryjnych dla agrofagów priorytetowych oraz planów działania dotyczących agrofagów priorytetowych Główny Inspektor powinien uzgadniać z ministrem właściwym do spraw rolnictwa oraz ministrem właściwym do spraw środowiska (plany te mogą dotyczyć agrofagów stwarzających zagrożenia dla obszarów leśnych lub innych naturalnych siedlisk roślinności). Ponadto, jeżeli projekt planu awaryjnego lub planu działania dotyczy zakresu działania innych niż wskazani powyżej ministrów, Główny Inspektor może przekazywać te plany do zaopiniowania również tym ministrom.

Aby zapewnić dostęp społeczeństwu do wskazanych wyżej planów, proponuje się, aby były one udostępniane na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanego dalej „Głównym Inspektoratem”.

Jednocześnie proponuje się, aby część zadań Głównego Inspektora wspólnych dla realizacji zadań wynikających z projektowanej ustawy oraz ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin została określona w projektowanej ustawie o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. Dotyczy to w szczególności zadań informacyjnych wobec Komisji Europejskiej. Rozwiązanie takie umożliwi uregulowanie zadań Głównego Inspektora w tym zakresie w sposób horyzontalny w jednym akcie prawnym.

5. **Art. 5** określa zakres właściwości ministra właściwego do spraw rolnictwa, w odniesieniu do realizacji zobowiązań wynikających z rozporządzenia 2016/2031 oraz rozporządzenia 2017/625. Proponuje się, aby minister ten odpowiadał za realizację obowiązków związanych z przekazaniem Komisji Europejskiej informacji o przyjętych przepisach karnych. Do zadań ww. ministra należy bowiem inicjowanie prac legislacyjnych nad takimi przepisami.

6. **Art. 6** stanowi, iż do postępowania w sprawach indywidualnych dotyczących praw lub obowiązków podmiotów, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnej, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że przepisy rozporządzenia 2016/2031, rozporządzenia 2017/625, przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie tych rozporządzeń lub ustawa stanowią inaczej.

Celem tego przepisu jest zapewnienie, aby co do zasady sprawy wymagające rozstrzygnięcia w drodze decyzji administracyjnej były prowadzone zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego. Tryb wynikający z Kodeksu postępowania administracyjnego należy bowiem uznać za najbardziej odpowiedni dla tych spraw. Ponieważ jednak przepisy rozporządzenia 2016/2031, rozporządzenia 2017/625 lub przepisy wydane na podstawie tych rozporządzeń mogą określić zasady działania właściwych organów w sposób inny niż wynikający z regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego, w przepisach określających zasady działania Inspekcji powinno znaleźć się odpowiednie zastrzeżenie, aby zagwarantować właściwą realizację przepisów Unii Europejskiej.

7. Zgodnie z przepisami **art. 7** kontrole występowania agrofagów, o których mowa w art. 22 rozporządzenia 2016/2031, oraz kontrole urzędowe w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625, a także inne czynności urzędowe w tym obszarze, będzie przeprowadzał wojewódzki inspektor, z tym że kontrole na drogach i w środkach transportu będą przeprowadzane we współpracy z Policją lub Inspekcją Transportu Drogowego. Wynika to z faktu, iż Inspekcja nie dysponuje uprawnieniami do zatrzymywania pojazdów poruszających się na drogach. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z obecną normą art. 6 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Należy także zauważyć, że zgodnie z art. 10 rozporządzenia 2017/625 kontrole urzędowe przeprowadzane są na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania, dystrybucji i wykorzystania towarów, a zatem powinny obejmować także ich transport.

8. W **art. 8** proponuje się, aby wojewódzki inspektor prowadził kontrole występowania agrofagów niekwarantannowych w sposób ukierunkowany na wykrywanie agrofagów dotychczas niewystępujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku stwierdzenia zagrożenia rozprzestrzenienia się agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria pozwalające na potencjalne uznanie go jako agrofaga kwarantannowego,

proponuje się, aby wojewódzki inspektor podejmował działania ograniczające zagrożenie ze strony takiego agrofaga, tj.

- 1) informował Głównego Inspektora;
- 2) wprowadzał w drodze decyzji odpowiednie środki zapewniające bezpieczeństwo fitosanitarne, podlegające natychmiastowemu wykonaniu.

Ponadto proponuje się, aby w przypadku zagrożenia wystąpienia lub rozprzestrzenienia się agrofaga niekwarantannowego, który dotychczas nie występował na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub występował na ograniczonym obszarze, a który może spowodować szczególnie istotne straty gospodarcze lub stwarza szczególne zagrożenie dla środowiska lub zdrowia ludzi, wojewódzki inspektor mógł podjąć działania w zakresie przekazywania zainteresowanym podmiotom informacji o tym agrofagu i metodach jego zwalczania. Nie wszystkie agrofagi, które mogą powodować straty gospodarcze lub inne zagrożenia, obejmowane są bowiem regulacjami prawnymi nakazującymi ich zwalczanie lub zapobieganie rozprzestrzenianiu się. Działan takich nie podejmuje się w szczególności wobec agrofagów, które ze względu na biologię lub sposoby rozprzestrzeniania są niemożliwe do zwalczania na danym obszarze, nawet jeżeli są dla takiego obszaru nowe i dotychczas na nim nie występowały. Przykładem takiego agrofaga może być występujący od kilku lat na obszarze Europy szkodnik – *Dorosophila suzukii*. Mimo iż jest to szkodnik nowy, przeprowadzona analiza ryzyka wykazała, że nie jest możliwe ani ekonomicznie uzasadnione jego całkowite zwalczanie. Niezależnie od powyższego w pierwszych latach jego występowania resort rolnictwa, w tym Inspekcja, monitorował występowanie tego szkodnika oraz informował producentów o nowym zagrożeniu i metodach jego zwalczania. Proponowane w projektowanej ustawie opisane powyżej działania, w przypadku agrofagów nieobjętych regulacjami prawnymi, mogą mieć zatem istotne pozytywne znaczenie dla gospodarki.

Projektowane rozwiązanie jest zgodne z obecnie obowiązującymi przepisami art. 4 ust. 2 ustawy o ochronie roślin, nie jest natomiast objęte przepisami rozporządzenia 2016/2031.

9. Przepisy **art. 9** realizują zobowiązania wynikające z art. 29 rozporządzenia 2016/2031, dotyczące podejmowania przez państwa członkowskie działań w odniesieniu do agrofagów, które w ich ocenie mogą spełniać kryteria agrofagów kwarantannowych dla Unii.

W projektowanej ustawie proponuje się, aby ocenę, czy agrofag niekwarantannowy spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, wykonywał minister właściwy do spraw

rolnictwa. W razie gdy ocena wykaże, że agrofag taki spełnia kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, do czasu przyjęcia regulacji prawnych w tym zakresie na poziomie Unii Europejskiej powinny być przyjęte rozwiązania krajowe określające zasady zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się takiego agrofaga. Z tego powodu w projektowanym art. 9 ust. 3 zawarte zostało upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia regulującego te zagadnienia.

Ponadto proponuje się, aby w przypadku stwierdzenia przez Inspekcję wystąpienia agrofaga niekwarantannowego, który może spełniać kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, informację o tym w celu przeprowadzenia stosownej oceny przekazywał ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa Główny Inspektor, koordynujący prace Inspekcji.

10. **Art. 10** zawiera upoważnienie dla ministra do spraw rolnictwa do określenia w drodze rozporządzenia przypadków, w których:

- 1) podmioty profesjonalne są zwolnione z obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub
- 2) osoby niebędące podmiotami profesjonalnymi są zwolnione z obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 tj. informacji o podejrzeniu wystąpienia lub wystąpieniu agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 rozporządzenia 2016/2031.

Ujęcie w projektowanej ustawie wskazanych wyżej upoważnień do wydania rozporządzeń wynika z przekazania kompetencji w tym zakresie właściwym organom państw członkowskich przepisami art. 14 ust. 2 i art. 15 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

Jednocześnie minister właściwy do spraw rolnictwa będzie wydawał powyższe rozporządzenie na podstawie opinii Głównego Inspektora, iż ze względu na powszechne występowanie określonego agrofaga na danym obszarze przekazywanie organom Inspekcji takich informacji nie jest niezbędne do skutecznego zwalczania i zapobieżenia rozprzestrzenieniu się tego agrofaga.

Proponowane rozwiązanie ma na celu ograniczenie nakładania na podmioty nieuzasadnionych obciążeń.

11. Przepisy **art. 11** określają właściwość organów oraz zasady ich postępowania w razie podejrzenia lub wystąpienia agrofagów objętych regulacjami rozporządzenia 2016/2031.

Zgodnie z przepisami art. 10 akapit trzeci rozporządzenia 2016/2031, w przypadku podejrzenia wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, państwo członkowskie może zdecydować, przed uzyskaniem wyników badań laboratoryjnych potwierdzających to podejrzenie, o wprowadzeniu środków fitosanitarnych mających na celu wyeliminowanie ryzyka rozprzestrzenienia się tego agrofaga. W związku z powyższym w art. 11 ust. 1 pkt 1 projektowanej ustawy proponuje się, aby organem właściwym do wprowadzenia takich środków był wojewódzki inspektor. Środki te powinny zostać wprowadzone w drodze decyzji administracyjnej, na koszt podmiotu. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z dotychczasowymi przepisami art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2013 r. o ochronie roślin.

Art. 17 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 stanowi, że w przypadku potwierdzenia występowania agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 właściwy organ państwa członkowskiego powinien wprowadzić środki fitosanitarne w celu jego zwalczania lub zapobieżenia rozprzestrzenieniu się (mając na uwadze art. 28 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031). W związku z powyższym w art. 11 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy proponuje się, aby w takim przypadku odpowiednie środki fitosanitarne wprowadzał w drodze decyzji administracyjnej wojewódzki inspektor. Także to rozwiązanie jest zgodne z obowiązującymi przepisami art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2013 r. o ochronie roślin. Przepisy te stanowią, że w przypadku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia organizmów kwarantannowych (czyli agrofagów podlegających obowiązkowi zwalczania) wojewódzki inspektor może wprowadzić, w drodze decyzji administracyjnej, na koszt podmiotu, określone zakazy lub nakazy, w celu zwalczania lub zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tych organizmów.

Proponowane rozwiązania nie nakładają zatem nowych obowiązków ani obciążeń na podmioty, jak również na organy Inspekcji.

Decyzje, o których mowa w art. 11 ust. 1 projektowanej ustawy, powinny podlegać natychmiastowemu wykonaniu. Zwłoka w ich wykonaniu może bowiem spowodować rozprzestrzenienie się agrofagów, których te decyzje dotyczą, lub ich zadomowienie się na danym obszarze, uniemożliwiając później ich zwalczenie. Rozprzestrzenienie się agrofagów powodowałoby także, że późniejsze działania zwalczające musiałyby objąć większą liczbę podmiotów.

Mając na uwadze art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, w projektowanej ustawie przewidziano (art. 11 ust. 6), iż przepisy art. 12 ust. 1–5 będą miały zastosowanie także w przypadku podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia agrofaga niekwarantannowego spełniającego kryteria agrofaga kwarantannowego dla Unii, objętego środkami, o których mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 (tj. wskazanego w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 9 ust. 3 projektowanej ustawy). W razie podejrzenia wystąpienia lub wystąpienia takiego agrofaga podejmowane powinny być bowiem działania zwalczające lub zapobiegające jego dalszemu rozprzestrzenieniu się.

Projektowana ustawa stanowi także, iż w szczególnych przypadkach środki fitosanitarne, o których mowa w art. 11 ust. 1 projektowanej ustawy, będą mogły być wprowadzone, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Rozwiązanie takie może mieć zastosowanie w razie jednoczesnego wystąpienia agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami, o których mowa w art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, na dużym obszarze, wymagającym wydania dużej liczby decyzji administracyjnych. W takim przypadku właściwsze byłoby zatem określenie obowiązków dla podmiotów w drodze rozporządzenia. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z obecną normą art. 8 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. W art. 11 ust. 1 pkt 3 określono z kolei właściwość organów przy wprowadzaniu środków, o których mowa w art. 138 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, w przypadku niezgodności roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z wymaganiami ustawy, rozporządzenia 2016/2031 lub przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, w szczególności w zakresie zaopatrzenia tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w:

- 1) paszport roślin;
- 2) fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe;
- 3) oznaczenia, o których mowa w art. 96 rozporządzenia 2016/2031;
- 4) dokumenty lub oznakowania, o których mowa w art. 35;
- 5) dokumenty lub oznakowania, inne niż wymienione w pkt 1–4.

Proponowany przepis wskazuje, że właściwym organem do przyjęcia tych środków jest wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę urzędową tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, ponieważ to właśnie wojewódzki inspektor może w wyniku czynności kontrolnych stwierdzić opisane wyżej nieprawidłowości.

Środki te powinny być przyjmowane w drodze decyzji administracyjnej podlegającej natychmiastowemu wykonaniu, aby ograniczyć ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów objętych regulacjami prawnymi.

12. **Art. 12** wskazuje wojewódzkiego inspektora jako właściwy organ do udostępnienia informacji, o których mowa w art. 12 ust. 1, art. 13 i art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031 (tj. informacji o występowaniu agrofagów kwarantannowych dla Unii oraz środkach fitosanitarnych w celu ich zwalczania). Mając na uwadze powszechność dostępu do Internetu, proponuje się, aby informacje te były zamieszczane co najmniej na stronie internetowej administrowanej przez wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa. Niezależnie od powyższego, proponuje się, aby mogły one zostać także udostępnione w inny sposób, zwyczajowo przyjęty na danym obszarze, aby zapewnić efektywność działań wojewódzkiego inspektora w tym zakresie.

13. Przepisy **art. 13** określają zasady przemysłowego przetwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagi objęte środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, agrofagi niekwarantannowe spełniające kryteria agrofagów kwarantannowych dla Unii, a także przetwarzania na obszarze strefy chronionej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych przez agrofagi kwarantannowe dla tej strefy. W tym zakresie zaproponowane rozwiązania są kontynuacją obecnie obowiązujących przepisów art. 8a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Obszar objęty przepisami proponowanego art. 13 nie jest bezpośrednio objęty regulacjami rozporządzenia 2016/2031.

Przetwarzanie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych lub podejrzanych o porażenie przez agrofaga, objętego ze względu na jego szkodliwość regulacjami prawnymi, powinno odbywać się jednak pod nadzorem Inspekcji, tak aby zapewnić skuteczne zniszczenie tego agrofaga w wyniku zastosowanych metod przetwarzania. W przeciwnym razie odpady lub produkty uboczne przetwarzania mogłyby stanowić źródło dalszego jego rozprzestrzeniania się.

Projektowane przepisy regulują przy tym odrębnie postępowanie wojewódzkiego inspektora w przypadku, gdy po uzyskaniu od podmiotu informacji o zamiarze przetwarzania porażonego materiału stwierdzi on, iż metody stosowane do przerobu przez

ten podmiot nie gwarantują zniszczenia agrofaga, a przerób ten jeszcze się nie rozpoczął (ust. 6) oraz w sytuacji, gdy wojewódzki inspektor stwierdzi, iż metody stosowane do przerobu nie gwarantują zniszczenia agrofaga, a przerób taki miał lub ma już miejsce (ust. 9). W drugim z przypadków projektowane przepisy uwzględniają dwie sytuacje – gdy metody niegwarantujące zniszczenia agrofaga zostały zastosowane do przerobu określonej partii materiału roślinnego, co spowodowało ryzyko rozprzestrzenienia się agrofaga podlegającego obowiązkowi zwalczania (wtedy podejmowane są działania określone w art. 11) oraz gdy zastosowanie takich metod w przyszłości mogłoby spowodować ryzyko rozprzestrzenienia się agrofaga podlegającego obowiązkowi zwalczania (wtedy wojewódzki inspektor zakazuje przetwarzania).

14. **Art. 14** upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych środków przeciwko określonym agrofagom (obejmujących sposoby zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się tych agrofagów), a także zadań i czynności wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora w tym zakresie.

Rozporządzenie zostanie wydane, jeżeli konieczność określenia takich środków, zadań lub czynności będzie wynikała z przepisów Unii Europejskiej.

Przepisy Unii Europejskiej wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 28 oraz art. 37 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, do określenia sposobów zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się takich agrofagów, mogą bowiem określać obowiązki podmiotów lub państw członkowskich i ich właściwych organów wykraczające poza rozwiązania przyjęte bezpośrednio w projektowanej ustawie.

Ponadto przepisy art. 31 oraz art. 37 ust. 9 rozporządzenia 2016/2031 uprawniają państwa członkowskie do przyjęcia bardziej rygorystycznych wymagań dotyczących zasad zwalczania lub zapobiegania rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów niż wynika to z przepisów Unii Europejskiej.

15. **Art. 15** uprawnia wojewódzkiego inspektora, w przypadku stwierdzenia, że regulowane agrofagi niekwarantannowe są przemieszczane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmioty zawodowe na roślinach przeznaczonych do sadzenia, za pośrednictwem których są one przenoszone, w przypadkach innych niż określone w art. 37 ust. 1 lit. a lub b rozporządzenia 2016/2031, lub w celach innych niż określone w art. 39 rozporządzenia

2016/2031, do zakazania, w drodze decyzji administracyjnej, przeznaczania tych roślin do sadzenia.

Przyjęcie powyższego rozwiązania ma na celu wykonanie przepisu art. 37 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031.

16. Przepisy **art. 16** wskazują Głównego Inspektora jako właściwy organ do przekazywania Komisji Europejskiej wniosków o:

- 1) uznanie części lub całości terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za strefę chronioną w odniesieniu do określonego agrofaga, zgodnie z art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, lub tymczasową strefę chronioną, zgodnie z art. 32 ust. 6 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) zmianę obszaru strefy chronionej lub tymczasowej strefy chronionej, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) cofnięcie uznania części albo całości terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za strefę chronioną w odniesieniu do określonego agrofaga, zgodnie z art. 35 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

Ponadto w przypadku uznania części lub całości terytorium Rzeczypospolitej Polskiej za strefę chronioną lub tymczasową strefę chronioną, Główny Inspektorat będzie zamieszczał na swojej stronie internetowej informacje o granicach tej strefy wraz z mapą tej strefy, zgodnie z art. 32 ust. 7 rozporządzenia 2016/2031.

Proponowane rozwiązanie wynika z koordynowania przez Głównego Inspektora działań Inspekcji. Należy mieć także na uwadze, że strefa chroniona może obejmować obszar położony w kilku województwach. W związku z powyższym organem, który powinien uzyskać uprawnienia do wnioskowania o uznanie takiego obszaru za strefę chronioną, zmianę jej obszaru lub cofnięcie uznania, powinien być Główny Inspektor.

17. **Art. 17** określa zasady uznawania miejsc produkcji za wolne od określonych agrofagów. Przepis ten zawiera regulacje ujęte obecnie w art. 10a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Obszar ten nie jest objęty regulacjami rozporządzenia 2016/2031. Jednocześnie sprawy te reguluje dotychczas art. 10a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Uznawanie miejsc produkcji za wolne od określonych agrofagów reguluje natomiast Międzynarodowy Standard w zakresie Środków Fitosanitarnych, Część 10 – Wymagania dla ustanawiania miejsc produkcji wolnych od określonych organizmów szkodliwych oraz

miejsc wolnych od określonych organizmów szkodliwych (International Standards for Phytosanitary Measures, Requirements for the establishment of pest free places of production and pest free production sites, Publication No 10, FAO, Rome) wydany na podstawie art. X Międzynarodowej konwencji ochrony roślin.

Nadawanie miejscom produkcji statusu miejsc produkcji wolnych od określonych agrofagów ma znaczenie dla importu produktów rolnych do państw trzecich. Wymagania importowe państw trzecich mogą bowiem stawiać warunek, aby importowane towary pochodziły z takich miejsc produkcji.

Proponuje się, aby właściwym organem do wydawania decyzji w sprawie uznania miejsca produkcji za wolne od określonych agrofagów był wojewódzki inspektor, odpowiedzialny za przeprowadzanie kontroli występowania agrofagów w takim miejscu. Jednocześnie projektowany przepis określa ogólne obowiązki posiadacza lub posiadaczy miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga, jakie muszą być spełnione, aby miejsce to mogło taki status utrzymać. Obowiązki te mają na celu zapobieżenie introdukcji do miejsca produkcji uznanego za wolne od określonego agrofaga tego agrofaga. Wojewódzki inspektor w decyzji administracyjnej uznającej miejsce produkcji za wolne od określonego agrofaga będzie mógł te obowiązki doprecyzować, mając na uwadze biologię danego agrofaga i drogi jego rozprzestrzeniania się.

W związku z tym, że ustanowienie miejsc produkcji może wymagać wprowadzenia specyficznych rozwiązań, wymagających szczegółowego uregulowania w drodze rozporządzenia, w ust. 14 wprowadzono upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa. Zgodnie z proponowanym upoważnieniem minister ten, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) zakres kontroli, jaka powinna zostać przeprowadzona w miejscu produkcji i czasu, jaki powinna objąć ta kontrola, a także warunków, jakie powinny być spełnione w miejscu produkcji, aby miejsce to mogło zostać uznane za wolne od określonego agrofaga,
- 2) szczegółowych działań niezbędnych do utrzymania statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od tego agrofaga,
- 3) zakresu lub częstotliwości kontroli, jakie powinny być przeprowadzane w celu utrzymania statusu miejsca produkcji wolnego od określonego agrofaga.

Należy bowiem wyjaśnić, iż zakres kontroli i czas, jaki powinna obejmować ta kontrola, może być różny, w przypadku przyznawania miejscu produkcji statusu miejsca wolnego od określonego agrofaga oraz weryfikacji utrzymania tego statusu.

W projektowanych przepisach stosowany jest termin gospodarstwo rolne. Termin ten jest stosowany zgodnie z definicją przyjętą w Kodeksie cywilnym (art. 55³) i dlatego nie zakłada się wprowadzania odrębnej definicji gospodarstwa rolnego w projektowanej ustawie.

18. **Art. 18** określa zasady kontroli miejsc produkcji uznanych za wolne od określonego agrofaga oraz znoszenia statusu takich miejsc – powinno to następować w drodze decyzji administracyjnej wojewódzkiego inspektora, tak aby zapewnić posiadaczom miejsca produkcji procedurę odwoławczą. Proponuje się także, aby przesłanką do zniesienia statusu miejsca produkcji wolnego od określonego agrofaga było także uniemożliwienie kontroli takiego miejsca i niewspółdziałanie przy przeprowadzaniu takiej kontroli. W takim przypadku wojewódzki inspektor nie może bowiem stwierdzić, czy w miejscu produkcji realizowane są obowiązki związane z utrzymaniem statusu miejsca produkcji uznanego za wolne od danego agrofaga.

19. **Art. 19** określa zasady uznawania obszaru za wolny od określonych agrofagów.

Obszar ten nie jest objęty regulacjami rozporządzenia 2016/2031. Uznawanie obszarów za wolne od określonych agrofagów reguluje natomiast Międzynarodowy Standard w zakresie Środków Fitosanitarnych, Część 4 – Nadzór nad organizmami szkodliwymi, Wymagania dla ustanawiania obszarów wolnych od określonych organizmów szkodliwych (International Standards for Phytosanitary Measures, Part 4 – Pest Surveillance, Requirements for the establishment of Pest Free Areas, Publication No 4, 1996, FAO, Rome) wydany na podstawie art. X Międzynarodowej konwencji ochrony roślin.

Nadawanie obszarom statusu obszarów wolnych od określonych agrofagów ma znaczenie dla importu produktów rolnych do państw trzecich. Wymagania importowe państw trzecich mogą bowiem stawiać warunek, aby importowane towary pochodziły z takich obszarów.

Proponuje się, aby obszar wolny od określonego agrofaga ustanawiał, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, wojewoda, wskazując jednocześnie ograniczenia i nakazy obowiązujące na takim obszarze w celu utrzymania takiego statusu.

Wojewoda jest bowiem właściwym organem dla dokonania oceny, czy korzyści wynikające z możliwości importu towarów produkowanych na takim obszarze przewyższają koszty kontroli, jakie będzie musiał ponosić wojewódzki inspektorat ochrony roślin i nasiennictwa, w celu uznania obszaru za wolny od określonego agrofaga, a następnie utrzymania takiego statusu.

W przypadku potrzeby ustanowienia jako obszar wolny od określonego agrofaga całości terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wszyscy wojewodowie wydadzą odpowiednie rozporządzenia – akty prawa miejscowego.

Jednocześnie proponuje się, aby projekt aktu prawa miejscowego nadającego status obszaru wolnego od określonego agrofaga i obowiązki wprowadzane na tym obszarze w celu utrzymania takiego statusu był konsultowany z Głównym Inspektorem, koordynującym prace Inspekcji oraz podlegał konsultacjom publicznym. Zapewni to także zgodność ustanawiania takich obszarów z Międzynarodowym Standardem w zakresie Środków Fitosanitarnych.

W związku z tym, że ustanowienie obszarów wolnych od określonych agrofagów może wymagać wprowadzenia specyficznych rozwiązań, co powoduje konieczność ich szczegółowego uregulowania w drodze rozporządzenia, w ust. 4 wprowadzono upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Przepisy projektowanej ustawy, bez wykonania upoważnienia zawartego w art. 19 ust. 4, nie wprowadzają ograniczeń w swobodnym przepływie towarów, w związku z tym nie podlegają obowiązkowi notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1). Natomiast rozporządzenie wydawane na podstawie art. 19 ust. 4 będzie notyfikowane Komisji Europejskiej zgodnie z art. 5 tej dyrektywy.

Ponieważ regulacje dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od określonych agrofagów są przepisami krajowymi, nie wchodzą w zakres regulacji rozporządzenia 2017/625. Z tego powodu w przepisach dotyczących tego obszaru stosuje się termin kontrole, a nie – kontrole urzędowe, ponieważ to drugie pojęcie zostało zdefiniowane w rozporządzeniu 2017/625.

20. **Art. 20** określa zasady kontroli obszarów uznanych za wolne od określonego agrofaga oraz znoszenia statusu takich obszarów. W przypadku gdy obszar lub jego część przestały spełniać warunki uzyskania statusu obszaru wolnego od danego agrofaga wojewoda, na wniosek Głównego Inspektora, powinien niezwłocznie odpowiednio zmienić lub uchylić wydane rozporządzenie – akt prawa miejscowego nadające taki status. W przeciwnym razie eksportowane do państw trzecich towary mogłyby zostać uznane za niespełniające wymagań państwa docelowego i zostać zatrzymane przez służby fitosanitarne tych państw, zniszczone lub cofnięte do miejsca pochodzenia.

21. W **art. 21** wojewódzki inspektor został wskazany jako organ właściwy do prowadzenia urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych. Wynika to z tego, iż wojewódzki inspektor jest organem odpowiedzialnym za prowadzenie kontroli występowania agrofagów oraz urzędowych kontroli przestrzegania przez podmioty wymagań rozporządzenia 2016/2031 i rozporządzenia 2017/625 w zakresie zdrowia roślin. Wojewódzki inspektor sprawuje zatem bezpośredni nadzór nad podmiotami podlegającymi obowiązkowi uzyskania wpisu do tego rejestru.

Także na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, wojewódzki inspektor jest organem właściwym do dokonywania wpisów i prowadzenia rejestru przedsiębiorców, ustanowionego w celu wykonania zobowiązań wynikających z postanowień dyrektywy 2000/29/WE. Ponieważ zgodnie z przepisami art. 66 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031 urzędowy rejestr podmiotów profesjonalnych zastąpi rejestry prowadzone przez państwa członkowskie na podstawie dyrektywy 2000/29/WE, jego ustanowienie nie jest nowym obowiązkiem dla Inspekcji, ani nowym obciążeniem dla podmiotów.

Mając na uwadze coraz częstsze posługiwanie się przez podmioty w kontaktach z organami administracji narzędziami elektronicznymi, proponuje się, aby wniosek o wpis do ww. rejestru był składany w formie pisemnej albo w formie dokumentu elektronicznego, doręczanego środkami komunikacji elektronicznej.

Jednocześnie, jeżeli wniosek o wpis do ww. rejestru nie będzie spełniać wymagań art. 21 ust. 2 projektowanej ustawy lub art. 66 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, wojewódzki inspektor będzie uprawniony do wezwania wnioskodawcy do poprawienia lub uzupełnienia wniosku, w terminie nie krótszym niż 7 dni. Jeżeli wniosek ten nie zostanie poprawiony lub uzupełniony w wyznaczonym terminie, wojewódzki inspektor pozostawi go bez rozpatrzenia. Wprowadzenie powyższej normy wynika z tego, iż proponuje się, aby wpis do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych był czynnością techniczną i nie wymagał wydania decyzji administracyjnej (co byłoby obciążeniem dla administracji i wydłużało procedurę uzyskiwania wpisu). Z uwagi na powyższe do wpisu do rejestru nie będą miały zatem zastosowania przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, konieczne jest uregulowanie w projektowanej ustawie trybu i zasad żądania uzupełnienia wniosku.

Ponieważ wykreślenie podmiotu z urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych wiązać się będzie z utratą przez ten podmiot uprawnień do wykonywania określonych

czynności (np. uprawy określonych roślin, obrotu określonymi roślinami, produktami roślinnymi lub innymi przedmiotami) proponuje się, aby wykreślenie z ww. rejestru następowało w drodze decyzji administracyjnej. Zapewni to podmiotom możliwości odwołania się od takiej decyzji.

Proponuje się także, aby minister właściwy do spraw rolnictwa mógł określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) podmioty profesjonalne inne niż określone w art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, które podlegają obowiązkowi wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych;
- 2) przypadki, w których nie stosuje się wyłączenia z obowiązku uzyskania wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, o którym mowa w art. 65 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031.

Uprawnienia w tym zakresie zostały bowiem przekazane państwom członkowskim przepisami art. 65 akapit drugi oraz art. 65 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031.

Aby zapewnić pewną i pozbawioną wątpliwości identyfikację osób, w szczególności w ramach prowadzonych postępowań administracyjnych, konieczne jest posługiwanie się numerem PESEL lub numerem NIP. W praktyce bowiem, w przypadku rodzin wielopokoleniowych, zdarza się, iż pod jednym adresem mogą przebywać różne osoby o tym samym imieniu i nazwisku.

22. W **art. 22** uregulowane zostały zasady udzielania upoważnienia do wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 78 rozporządzenia 2016/2031.

Proponuje się, aby wojewódzki inspektor do udzielania takiego upoważnienia stosował przepisy rozdziału 8a Kodeksu postępowania administracyjnego Milczące załatwienie sprawy.

W celu umożliwienia oceny przez wojewódzkiego inspektora spełnienia przez podmiot wnioskujący o udzielenie upoważnienia do wydawania paszportów roślin wymagań art. 89 rozporządzenia 2016/2031, proponuje się, aby do wniosku o udzielenie upoważnienia były dołączane dokumenty potwierdzające posiadanie wiedzy (w zakresie niezbędnym do właściwego przeprowadzenia kontroli towarów, dla których wydawane będą paszporty roślin), o której mowa w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, a w przypadku wydawania paszportów roślin dla materiału siewnego, który zaopatruje się w etykietę urzędową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 568) – wniosek o upoważnienie do wydawania etykiet urzędowych

w rozumieniu tych przepisów. Rozwiązanie to ma na celu ograniczenie obciążeń administracyjnych nakładanych na podmioty upoważnione do wydawania paszportów roślin.

Proponuje się także, aby cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin wymagało wydania decyzji administracyjnej przez wojewódzkiego inspektora, aby zapewnić podmiotom w takim przypadku tryb odwoławczy.

Jednocześnie proponowany przepis precyzuje, iż środki inne niż cofnięcie upoważnienia do wydawania paszportów roślin, o których mowa w art. 92 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, obejmują wydanie przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, w których wskazuje się termin usunięcia stwierdzonych niezgodności. Zalecenia te będą zawarte w protokole kontroli.

23. Przepisy art. 89 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 wymagają od podmiotów wnioskujących o upoważnienie do wydawania paszportów roślin, aby osoby dokonujące kontroli roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów przed wydaniem dla nich paszportu roślin, posiadały odpowiednią wiedzę. W związku z powyższym w **art. 23** proponuje się, aby ocena taka mogła być wykonywana przez:

- 1) osobę posiadającą wiedzę określoną w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2016/2031, potwierdzoną zaświadczeniem o zdaniu egzaminu wydawanym przez wojewódzkiego inspektora;
- 2) wojewódzkiego inspektora.

Ponadto w ust. 3 określono, że w celu zapewnienia odpowiedniej jakości przeprowadzanych badań laboratoryjnych, w ramach oceny, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, badania te mogą być prowadzone w laboratoriach, które gwarantują taką jakość.

Proponowane rozwiązanie ma na celu zapewnienie, aby oceny zdrowotności roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, dla których wydawane będą paszporty roślin, były wykonywane przez osoby odpowiednio przygotowane i przy użyciu odpowiednich procedur i sprzętu.

Ponieważ stale obserwowane są zmiany w zagrożeniach stwarzanych przez agrofagi, co wynika ze zmian klimatycznych i naturalnego rozprzestrzeniania się agrofagów, jak i rozprzestrzeniania agrofagów przez człowieka (transport towarów, turystyka), proponuje się, aby osoby posiadające uprawnienie do przeprowadzania kontroli roślin, produktów

roślinnych lub innych przedmiotów przed wydaniem dla nich paszportu roślin, były zobligowane do aktualizacji wiedzy przez szkolenia doskonalące.

Ponadto proponuje się ujęcie w art. 23 ust. 4 projektowanej ustawy upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych sposobów przeprowadzania ocen określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, przed wydaniem dla nich paszportów roślin (o których mowa w art. 87 rozporządzenia 2016/2031). Ma to na celu harmonizację działań podmiotów upoważnionych do wydawania paszportów roślin oraz zapewnienie, aby zaopatrzone w nie towary były wolne od agrofagów podlegających obowiązkowi zwalczania.

Ponieważ Komisja Europejska została uprawniona do uregulowania tych spraw przez upoważnienie zawarte w art. 87 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, proponuje się, aby powyższe upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa miało charakter fakultatywny. Będzie ono mogło być wykonane w zakresie, w jakim sprawy te nie zostaną objęte obowiązującymi w sposób bezpośredni przepisami Unii Europejskiej.

24. **Art. 24** określa konsekwencje, które ponosi osoba, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, przeprowadzająca ocenę, o której mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 z naruszeniem przepisów rozporządzenia 2016/2031 lub przepisów Unii Europejskiej wydanych na podstawie tego rozporządzenia, przepisów ustawy lub przepisów wydanych na podstawie art. 23 ust. 4.

W przypadku stwierdzenia ww. naruszeń wojewódzki inspektor, w drodze decyzji administracyjnej, zakazuje tej osobie przeprowadzania takich ocen, do czasu ponownego zdania egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, który może zostać przeprowadzony najwcześniej po upływie 3 lat od dnia, w którym decyzja ta stała się ostateczna.

25. Zgodnie z proponowanym **art. 25** organem właściwym do zatwierdzenia planu zarządzania agrofagami, o którym mowa w art. 91 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, będzie wojewódzki inspektor.

Ponieważ zatwierdzenie planu zarządzania agrofagami wymaga jego oceny pod kątem spełnienia wymagań określonych w art. 91 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, powinno ono następować w drodze decyzji administracyjnej. Wojewódzki inspektor będzie informował podmiot w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o zatwierdzeniu albo o odmowie zatwierdzenia planu.

Jednocześnie proponowany przepis precyzuje, że cofnięcie zatwierdzenia ww. planu następuje w drodze decyzji administracyjnej, natomiast środki inne niż cofnięcie zatwierdzenia planu zarządzania agrofagami, o których mowa w art. 99 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031, obejmują wydanie przez wojewódzkiego inspektora pisemnych zaleceń pokontrolnych, w których wskazuje się termin usunięcia stwierdzonych niezgodności. Zalecenia te będą zawarte w protokole kontroli.

26. Stosownie do art. 84 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 paszporty roślin mogą być wydawane w drodze wyjątku nie przez upoważnione podmioty, lecz przez właściwy organ. W związku z powyższym, w **art. 26** proponuje się, aby w takim przypadku paszporty roślin wydawał wojewódzki inspektor, jako organ prowadzący działania kontrolne w zakresie zdrowia roślin. Przepis ten miałby zastosowanie w przypadku podmiotów wnioskujących o wydanie upoważnienia do samodzielnego wydawania paszportów roślin przed uzyskaniem takiego upoważnienia, podmiotów wymagających paszportu roślin w sposób incydentalny (np. w związku z objęciem miejsca produkcji obszarem wyznaczonym zgodnie z art. 18 rozporządzenia 2016/2031) lub podmiotów, które nie są w stanie spełnić wymagań art. 89 rozporządzenia 2016/2031. W przypadku gdy podmiot wnioskujący o wydanie paszportu posiada upoważnienie do wydawania paszportów roślin dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których dotyczy ten wniosek, wniosek ten pozostawia się bez rozpatrzenia.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z obecnie obowiązującym art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Organem Inspekcji uprawnionym do wydawania paszportów roślin jest obecnie wojewódzki inspektor.

27. W **art. 27** określono sposób unieważnienia paszportu roślin przez wojewódzkiego inspektora, w sytuacji, o której mowa w art. 95 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031.

Paszport roślin ma formę etykiety może być w różny sposób dołączony do roślin (naklejony na doniczkę, przyszyty do worka, zawiązany na łodydze drzewka). W związku z tym proponuje się, aby wojewódzki inspektor w drodze pisemnych zaleceń pokontrolnych, unieważniał paszport roślin i nakazywał niezwłoczne usunięcie unieważnionego paszportu roślin z jednostki handlowej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla której został wydany. A zatem podmiot będzie zobowiązany do usunięcia (oderwania, odcięcia lub odklejenia) paszportu roślin z doniczek lub worków lub odwiązania ich od roślin. Natomiast, jeżeli wojewódzki inspektor uzna, że istnieje ryzyko

ponownego wykorzystania unieważnionego paszportu roślin, będzie przekreślał paszport i umieszczał na nim napis albo pieczęć „anulowany”.

28. **Art. 28** zawiera upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) odległości, na jakie określone rośliny produkty roślinne lub inne przedmioty mogą być przemieszczane w obrębie nieruchomości użytkowanych przez ten sam zarejestrowany podmiot bez zaopatrywania ich w paszport roślin;
- 2) dokumentów, w które powinny być zaopatrzone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty przemieszczane w obrębie nieruchomości użytkowanych przez ten sam zarejestrowany podmiot zamiast paszportu roślin.

Uprawnienia do uregulowania tych spraw przekazuje bowiem państwowym członkowskim art. 82 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031.

29. **Art. 29** reguluje udzielanie upoważnienia do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym, drewnie oraz innych przedmiotach oznaczenia, o którym mowa w art. 96 rozporządzenia 2016/2031.

Oznaczenie to umieszcza się na drewnianym materiale opakowaniowym lub drewnie po poddaniu go zabiegom fitosanitarnym gwarantującym zniszczenie agrofagów. Tak oznaczony materiał opakowaniowy może znajdować się w międzynarodowym obrocie handlowym, na podstawie Międzynarodowego Standardu w zakresie Środków Fitosanitarnych – Wytyczne dla regulowania międzynarodowego obrotu drewnianym materiałem opakowaniowym (International Standards for Phytosanitary Measures, Guidelines for regulating wood packaging material in international trade, Publication No 15, FAO, Rome) wydanego na podstawie art. X Międzynarodowej konwencji ochrony roślin.

Ponieważ udzielenie takiego upoważnienia wymaga wcześniejszej oceny spełnienia przez wnioskujący podmiot wymagań wynikających z przepisów art. 98 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, proponuje się, aby upoważnienie to było udzielane, w drodze decyzji administracyjnej, przez wojewódzkiego inspektora. Jednocześnie do wniosku o udzielenie upoważnienia powinny być załączone dokumenty potwierdzające spełnienie tych wymagań.

Proponuje się także, aby cofnięcie upoważnienia do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym lub drewnie oznaczenia, o którym mowa w art. 96 rozporządzenia

2016/2031, wymagało wydania decyzji administracyjnej przez wojewódzkiego inspektora, aby zapewnić podmiotom tryb odwoławczy.

30. W celu zharmonizowania działania podmiotów upoważnionych do stosowania na drewnianym materiale opakowaniowym oznaczeń, o których mowa w art. 96 rozporządzenia 2016/2031, a także zapewnienia, aby tak oznakowane opakowania nie stwarzały ryzyka fitosanitarnego, w **art. 30** proponuje się wprowadzenie upoważnienia ustawowego dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowych wymagań dotyczących kwalifikacji, jakie muszą posiadać osoby wykonujące działania związane z umieszczaniem takich oznaczeń;
- 2) wymagań organizacyjno-technicznych, jakie muszą spełniać podmioty umieszczające takie oznaczenia;
- 3) szczegółowego sposobu wykonywania zabiegów, jakim poddaje się drewno przed umieszczeniem na nim takiego oznaczenia.

Ponieważ częściowo sprawy te będzie mogła uregulować Komisja Europejska na podstawie upoważnienia zawartego w art. 97 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, proponuje się, aby upoważnienie to miało charakter fakultatywny.

31. **Art. 31** upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia, obowiązku zaopatrywania określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w dokumenty lub oznakowania inne niż paszporty roślin oraz oznaczenia, o którym mowa w art. 96 rozporządzenia 2016/2031.

Przepis ten umożliwi zarówno przyjęcie przepisów krajowych w tym zakresie, jak i implementację ewentualnych przepisów Unii Europejskiej, przyjętych przez Komisję Europejską na podstawie art. 99 rozporządzenia 2016/2031.

Obecnie przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2007 r. w sprawie szczegółowych sposobów postępowania przy zwalczaniu i zapobieganiu rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus* (Dz. U. z 2018 r. poz. 692 i z 2019 r. poz. 1736), nakładają obowiązek zaopatrywania bulw ziemniaków wyprowadzanych z Polski do innych państw członkowskich w dokumenty potwierdzające, iż spełniają one wymagania w odniesieniu do zapobiegania rozprzestrzenianiu się bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*. Rozwiązanie to zostało przyjęte w wyniku ustaleń z Komisją Europejską i innymi państwami członkowskimi, w związku ze znacznie

większym nasileniem występowania tej bakterii w Polsce niż w większości innych państw członkowskich Unii Europejskiej. Proponowane przepisy art. 31 umożliwią utrzymanie tych rozwiązań.

Zgodnie z art. 46 rozporządzenia 2016/2031 „W drodze odstępstwa od art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzanie na terytorium Unii roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów, które spełniają wszystkie poniższe warunki:

- a) są uprawiane lub produkowane na obszarach państw trzecich w pobliżu ich granicy lądowej z państwami członkowskimi („strefy przygraniczne państw trzecich”);
- b) są wprowadzane na obszary państw członkowskich bezpośrednio przez tę granicę („strefy przygraniczne państw członkowskich”);
- c) mają być objęte przetwarzaniem w tych strefach przygranicznych państw członkowskich w sposób eliminujący wszelkie zagrożenie agrofagami;
- d) nie stwarzają jakiegokolwiek ryzyka dotyczącego rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 spowodowanego przemieszczaniem w strefie przygranicznej.”

Przepis ten zawiera uprawnienie dla państwa członkowskiego, z którego państwo członkowskie może, lecz nie musi skorzystać. Mając na uwadze bezpieczeństwo fitosanitarne kraju, zdecydowano, aby nie wprowadzać regulacji dotyczących wyjątków dla importu towarów ze stref przygranicznych. W związku z tym nie jest konieczne zamieszczanie w projektowanej ustawie uprawnień dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do podejmowania decyzji w tej sprawie.

32. Art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625 stanowi, że „w przypadku pobierania próbek ze zwierząt i towarów, właściwe organy [...] decydują, czy zwierzęta lub towary mają zostać zatrzymane do uzyskania wyników przeprowadzonej analizy, badania lub diagnostyki, czy też mogą zostać dopuszczone pod warunkiem zapewnienia identyfikowalności zwierząt lub towarów”. W związku z powyższym, w **art. 32** wprowadzono przepisy umożliwiające wykonanie zobowiązań wynikających z art. 46 ust. 1 lit. b rozporządzenia 2017/625 w odniesieniu do sprowadzanych na terytorium Polski roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów. Przepis ten wskazuje wojewódzkiego inspektora, który pobrał próbki, o których mowa w art. 46 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, jako właściwy organ do wydania nakazu zatrzymania towarów,

z których próbki takie zostały pobrane. Proponuje się, aby wydanie takiego nakazu następowało w drodze decyzji administracyjnej.

Ze względu na specyfikę granicznej kontroli fitosanitarnej, w przypadku decyzji wydawanych w wyniku tej kontroli (w tym w przypadku omawianych przepisów), proponuje się odstąpienie od niektórych regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego, niemożliwych do zastosowania w realiach działań prowadzonych na granicy zewnętrznej Unii Europejskiej. Dotyczy to norm art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego „organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań”. Mając na uwadze, iż w przypadku kontroli granicznej importowanych towarów, na ogół brak jest możliwości zapewnienia na przejściu granicznym obecności strony postępowania (w szczególności dotyczy to przejść granicznych, na których na ogół obecny jest wyłącznie kierowca zatrudniony przez przewoźnika, któremu zlecono przewóz towaru), wymóg ten jest w praktyce niemożliwy do zrealizowania. Podobnie przepisy art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego, zgodnie z którymi „okoliczność faktyczna może być uznana za udowodnioną, jeżeli strona miała możliwość wypowiedzenia się co do przeprowadzonych dowodów, chyba że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 10 § 2” nie uwzględniają realiów kontroli granicznej. Z uwagi na charakter przewożonych towarów i zapewnienie przepustowości przejść granicznych, konieczne jest szybkie podejmowanie decyzji, co do możliwości wprowadzenia towaru na obszar Rzeczypospolitej Polskiej, z uwagi na potencjalne zagrożenia, jakie towar taki może stwarzać.

Ponadto proponuje się odrębne uregulowanie doręczeń, z uwagi na to, iż w przypadku większości przesyłek do komunikowania się strony z organami państwa służyć będzie elektroniczny system IMSOC. W przypadku przesyłek niezgłoszonych w systemie IMSOC, proponuje się, aby doręczenie zawiadomienia osobie faktycznie władającej przesyłką było uznawane za skuteczne zawiadomienie strony. W praktyce bowiem przesyłce takiej będzie bowiem towarzyszył jedynie kierowca przewoźnika.

33. Zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 „państwa członkowskie wyznaczają punkty kontroli granicznej do celów przeprowadzania kontroli urzędowych co najmniej

jednej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1”. W związku z powyższym, w **art. 33** ust. 1 pkt 1 zawarta została norma wskazująca ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organ właściwy do wyznaczenia takich punktów.

Zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625 kontrole identyfikacyjne i kontrole bezpośrednie przesyłek zwierząt i towarów należących do kategorii, o których mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, mogą być przeprowadzane przez właściwe organy w punktach kontroli innych niż punkty kontroli granicznej. Jednocześnie, zgodnie z art. 53 ust. 2 tego rozporządzenia, do punktów tych mają zastosowanie m.in. przepisy art. 60 ust. 1 lit. a i d oraz art. 62 i art. 63 rozporządzenia 2017/625. Przepisy te regulują m.in. zasady wyznaczania tych punktów. W związku z powyższym w art. 33 ust. 1 pkt 2 proponuje się, aby podobnie jak w przypadku punktów kontroli granicznej organem właściwym do ich wyznaczenia był minister właściwy do spraw rolnictwa.

Ponieważ zgodnie z art. 63 rozporządzenia 2017/625 w określonych przypadkach może być konieczne zawieszenie wyznaczenia punktu kontroli granicznej, przepisy art. 33 uprawniają do tego ministra właściwego do spraw rolnictwa. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia to, iż punkty te wyznacza właśnie minister właściwy do spraw rolnictwa. Proponuje się przy tym, aby zawieszenie punktu kontroli następowało, na wniosek Głównego Inspektora, koordynującego prace Inspekcji. Proponowany tryb umożliwi, gdy zajdą ku temu przesłanki, szybkie zawieszenie działania punktu kontroli granicznej, co jest zgodne z intencją art. 63 rozporządzenia 2017/625 – zawieszenie punktu kontroli granicznej powinno być szybką doraźną reakcją na stwierdzone nieprawidłowości, umożliwiającą ich usunięcie lub wycofanie wyznaczenia takiego punktu.

Jednocześnie proponuje się, aby wyznaczenie punktów kontroli granicznej oraz punktów kontroli innych niż punkty kontroli granicznej wymagało wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw transportu) rozporządzenia. Zapewni to bowiem właściwy tryb uzgadniania wyznaczenia takich punktów, z czym wiązać się będą skutki dla budżetu państwa – do projektu rozporządzenia będzie musiała zostać sporządzona Ocena Skutków Regulacji, wskazująca, iż zasadne jest ponoszenie kosztów ustanowienia i utrzymania takiego punktu.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z obecną normą art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, na podstawie którego wydane zostało rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu punktów

wwozu, przez które można wprowadzać rośliny, produkty roślinne lub przedmioty (Dz. U. z 2016 r. poz. 881, z późn. zm.).

Ponieważ art. 60 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 stanowi, że „każde państwo członkowskie udostępnia w internecie aktualne wykazy punktów kontroli granicznej na swoim terytorium”, proponuje się, aby informację o punktach kontroli granicznej, przez które mogą być importowane towary podlegające obowiązkowi takiej kontroli, udostępnił Główny Inspektor, koordynujący działania Inspekcji.

34. **Art. 34** reguluje zasady współpracy wojewódzkiego inspektora z organami celnymi, w przypadku próby wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów podlegających obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej, przez przejście graniczne na którym nie ma zlokalizowanego punktu kontroli granicznej lub w przypadku niezgłoszenia takich towarów do kontroli (tj. w sytuacji, o której mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia 2017/625). Zgodnie z proponowaną regulacją, w przypadku zaistnienia opisanej wyżej sytuacji, naczelnik urzędu celno-skarbowego powinien poinformować o tym wojewódzkiego inspektora właściwego dla punktu kontroli granicznej lub innego miejsca wprowadzania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów podlegających obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej. Wojewódzki inspektor, niezwłocznie po otrzymaniu takiej informacji, powinien przeprowadzić kontrole tych towarów, aby wyeliminować ryzyko wprowadzenia wraz z nimi agrofagów objętych regulacjami rozporządzenia 2016/2031.

Analogiczne rozwiązanie przewidują obecnie obowiązujące przepisy art. 23 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

35. Przepisy sekcji III rozporządzenia 2017/625 określają postępowanie właściwych organów z przechwyconymi przesyłkami, wprowadzanymi na obszar Unii Europejskiej z państw trzecich z naruszeniem przepisów.

W związku z powyższym, w **art. 35** proponuje się, aby decyzje administracyjne określające sposób postępowania z przesyłkami roślin, produktów roślinnych oraz innych przedmiotów niespełniającymi wymagań rozporządzenia 2017/625 w zakresie ochrony roślin przed agrofagami, rozporządzenia 2016/2031, przepisów wydanych na podstawie tych rozporządzeń, lub przepisów ustawy, wydawał wojewódzki inspektor, przeprowadzający kontrolę tych towarów.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z obecnie obowiązującymi przepisami art. 25 ust. 2, art. 26 ust. 2 i art. 27 ust. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Art. 35 projektowanej ustawy umożliwi również wykonanie przepisu art. 41 ust. 4 rozporządzenia 2016/2031 określającego postępowanie właściwego organu w razie stwierdzenia niezgodności podczas kontroli importu towarów podlegających regulacjom rozporządzenia 2016/2031 i odsyłającego do prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego kontroli urzędowych, tj. sekcji III rozporządzenia 2017/625.

Art. 42 rozporządzenia 2031/2016 umożliwi ustanowienie zakazu wprowadzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów z państw trzecich, które na podstawie wstępnej oceny uznano za powodujące niedopuszczalny poziom zagrożenia agrofagami dla terytorium Unii (tzw. „rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wysokiego ryzyka”). W art. 42 ust. 3 kompetencje do ustanowienia wykazu takich towarów przyznano Komisji Europejskiej, która wydała rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2019 z dnia 18 grudnia 2018 r. ustanawiające tymczasowy wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wysokiego ryzyka w rozumieniu art. 42 rozporządzenia (UE) 2016/2031 i wykaz roślin, dla których nie są wymagane świadectwa fitosanitarne do celów wprowadzenia na terytorium Unii w rozumieniu art. 73 tego rozporządzenia (Dz. Urz. UE L 323 z 19.12.2018, str. 10).

Ze względu na specyfikę granicznej kontroli fitosanitarnej, w przypadku decyzji wydawanych w wyniku tej kontroli (w konsekwencji stwierdzonych niezgodności z wymaganiami importowymi Unii Europejskiej), proponuje się odstąpienie od niektórych z regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego, niemożliwych do zastosowania w realiach działań prowadzonych na granicy zewnętrznej Unii Europejskiej. Dotyczy to norm art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

36. Art. 47 rozporządzenia 2016/2031 zawiera regulacje dotyczące tranzytu fitosanitarne. Zgodnie z przepisami tego artykułu rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty mogą być wprowadzane na terytorium Unii Europejskiej i przewożone przez to terytorium do państwa trzeciego na zasadach „tranzytu fitosanitarne”, jeżeli spełniają następujące warunki:

- 1) „jest do nich dołączone podpisane oświadczenie podmiotu profesjonalnego, pod którego kontrolą znajdują się te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty, stwierdzające, że te rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty znajdują się w tranzycie fitosanitarnym;

- 2) są zapakowane i przemieszczane w sposób eliminujący ryzyko rozprzestrzeniania się agrofagów kwarantannowych dla Unii podczas ich wprowadzania na i przewożenia przez terytorium Unii”.

Jednocześnie, jeżeli nie są spełnione powyższe warunki, właściwe organy państwa członkowskiego powinny zakazać tranzytu fitosanitarnego.

W związku z powyższym przepisy **art. 36** wskazują wojewódzkiego inspektora, jako właściwy organ do zakazania tranzytu fitosanitarnego. Aby zapewnić bezpieczeństwo fitosanitarne Unii Europejskiej i zapobiec ewentualnemu wprowadzeniu agrofagów objętych regulacjami rozporządzenia 2016/2031, decyzja zakazująca tranzytu fitosanitarnego powinna podlegać natychmiastowemu wykonaniu.

Ze względu na specyfikę granicznej kontroli fitosanitarnej, w przypadku decyzji wydawanych w wyniku tej kontroli (w tym w przypadku omawianych przepisów), proponuje się odstępianie od niektórych z regulacji Kodeksu postępowania administracyjnego, niemożliwych do zastosowania w realiach działań prowadzonych na granicy zewnętrznej Unii Europejskiej. Dotyczy to norm art. 10 i art. 81 Kodeksu postępowania administracyjnego.

37. Przepisy art. 52 rozporządzenia 2016/2031 uprawniają państwa członkowskie do przyjęcia odpowiednich środków fitosanitarnych wobec określonych towarów importowanych z państw trzecich, w przypadku gdy państwo to uzna, że przepisy przyjęte na poziomie Unii Europejskiej nie eliminują ryzyka zawleczenia wraz z takimi towarami agrofagów objętych regulacjami rozporządzenia 2016/2031.

W związku z powyższym, **art. 37** upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do przyjęcia, w drodze rozporządzenia, takich środków.

Ponieważ w przypadku przyjęcia wobec importowanych towarów środków fitosanitarnych wykraczających poza przepisy Unii Europejskiej, państwa członkowskie zostały zobligowane przepisami art. 52 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031 do niezwłocznego informowania o tym Komisji Europejskiej i pozostałych państw członkowskich, proponuje się, aby informację taką przekazywał minister właściwy do spraw rolnictwa.

38. Przepisy **art. 38** mają na celu uregulowanie właściwości organów administracji w zakresie:
- 1) wydawania zezwolenia na wprowadzanie lub przemieszczanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, utrzymywanie lub rozmnażanie agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie

z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagów kwarantannowych dla określonej strefy chronionej, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 (zgodnie z przepisami art. 32 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031, przepis art. 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio także do agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych),

2) wydawania zezwolenia na wprowadzanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów w drodze odstępstwa od art. 40 ust. 1, art. 41 ust. 1 i art. 42 ust. 2, o którym mowa w art. 48 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 (zgodnie z przepisami art. 58 rozporządzenia 2016/2031, przepis art. 48 ust. 1 stosuje się odpowiednio także do agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych)

– zwanych dalej „zezwoleniem na prowadzenie prac nad agrofagami”.

Proponuje się, aby zezwolenie na prowadzenie takich prac wydawał Główny Inspektor. Jest to zgodne z obecnymi przepisami art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Prace te mogą być bowiem prowadzone przez jeden podmiot w różnych miejscach, dla których właściwi byłiby różni wojewódzcy inspektorzy. Proponowane rozwiązanie zapewnia zatem właściwy nadzór nad prowadzeniem takich prac.

39. W **art. 39** określono, że zezwolenie na prowadzenie prac nad agrofagami jest wydawane w drodze decyzji administracyjnej. Informacje, jakie powinny zostać zawarte we wniosku o prowadzenie prac nad agrofagami, zostały określone w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2019/829 z dnia 14 marca 2019 r. dotyczącym kryteriów, jakie mają spełniać podmioty profesjonalne, aby spełniać warunki określone w art. 89 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031, oraz procedur służących zapewnieniu, że te kryteria zostały spełnione (Dz. Urz. UE L 137 z 23.05.2019, str. 15). W projekcie proponuje się jednak, aby oprócz informacji i danych określonych w załączniku I ww. rozporządzenia, podmiot występujący z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie prac nad agrofagami dołączał dodatkowo informację o numerze identyfikacji podatkowej (NIP), a w przypadku nieposiadania tego numeru – numer PESEL. Pozwoli to na pełną identyfikację takiego podmiotu.

Zgodnie z art. 8 ust. 1–3 oraz art. 48 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/2031 w zezwoleniu na prowadzenie prac nad agrofagami określa się warunki i ograniczenia odpowiednie dla agrofaga, którego dotyczyć będą te prace.

Wskazano także, iż Główny Inspektor będzie wykonywał obowiązki właściwego organu w zakresie wydawania dokumentu upoważniającego, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ww. rozporządzenia, co jest zgodne z obecnie obowiązującymi procedurami. Stosownie bowiem do art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin dokument przewoźowy, będący odpowiednikiem dokumentu upoważniającego, wydaje właśnie Główny Inspektor.

40. **Art. 40** projektowanej ustawy będzie określał zasady sprawowania nadzoru nad prowadzeniem prac nad agrofagami. Proponuje się, aby kontrole wykonywania tych prac przeprowadzał wojewódzki inspektor (tak jak ma to obecnie miejsce na podstawie art. 33 ust. 5 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin), co zapewni odpowiednią efektywność tego nadzoru. Cofnięcie upoważnienia do prowadzenia prac badawczych będzie następowało natomiast w drodze decyzji Głównego Inspektora, tak aby podmiot miał możliwość odwołania się od tej decyzji administracyjnej.

41. W **art. 41** przewidziano upoważnienie ustawowe dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunków, jakie powinny być spełnione przy prowadzeniu prac nad agrofagami, lub
- 2) rodzaju zadań i czynności wykonywanych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora, związanych w wydawaniem zezwoleń na prowadzenie prac nad agrofagami lub nadzorem nad realizacją takich prac

– w celu zharmonizowania działań w tym zakresie na terenie kraju.

Ponieważ z przepisów Unii Europejskiej może wynikać obowiązek lub uprawnienie dla państw członkowskich do określenia tych elementów, proponuje się w ust. 1 zamieścić obligatoryjne upoważnienie ustawowe, natomiast w ust. 2 fakultatywne.

42. Przepisy **art. 42** mają na celu wprowadzenie do polskiego porządku prawnego przepisów art. 60 rozporządzenia 2016/2031, które nakładają na państwa członkowskie obowiązek wyznaczenia stacji kwarantanny oraz obiektów zapewniających izolację.

Proponuje się, aby stacje kwarantanny oraz obiekty zapewniające izolację wyznaczał Główny Inspektor. Wyznaczeniu będą mogły podlegać zarówno obiekty Inspekcji, jak i innych podmiotów.

43. Ponieważ wyznaczenie nowego obiektu jako stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację będzie wymagało oceny, czy obiekt taki spełnia wymagania art. 61 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz przepisów wydanych na podstawie art. 61 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, w **art. 43** proponuje się, aby w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcji wyznaczenie było dokonywane w drodze decyzji administracyjnej.

Do wniosku o wyznaczenie obiektu jako stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację powinny być dołączone dokumenty pozwalające Głównemu Inspektorowi na dokonanie oceny, czy zostały spełnione wymagania zawarte w art. 61 lit. a–d rozporządzenia 2016/2031 oraz wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie rozporządzenia 2016/2031, a także, czy został sporządzony plan awaryjny, o którym mowa w art. 61 ust. 1 lit. e rozporządzenia 2016/2031.

44. W **art. 44** proponuje się, aby kontrole stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację wyznaczonych w obiektach Inspekcji przeprowadzał Główny Inspektor, sprawujący nadzór merytoryczny nad wojewódzkimi inspektorami. Natomiast kontrole stacji kwarantanny i obiektów zapewniających izolację podmiotów innych niż Inspekcja – wojewódzki inspektor, mający większe możliwości sprawowania bezpośredniego nadzoru nad takimi obiektami.

Jednocześnie przewiduje się, aby cofnięcie lub zawieszenie wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, w przypadku obiektów podmiotów innych niż Inspekcja, następowało w drodze decyzji administracyjnej Głównego Inspektora.

45. Zgodnie z **art. 45** zezwolenie na:

- 1) opuszczenie stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację przez określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty (czyli zgodę, o której mowa w art. 64 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031) oraz
- 2) przemieszczanie ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych przez agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagi objęte środkami na podstawie art. 30 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagi kwarantannowe dla stref chronionych do innej stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację (czyli zgodę, o której mowa w art. 64 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031)

– będzie wydawał wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrole tych stacji lub obiektów, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek podmiotu. Wojewódzki inspektor będzie bowiem wiedział, czy wydanie takiej zgody nie będzie wiązało się z nieakceptowalnym ryzykiem rozprzestrzenienia się agrofagów objętych regulacjami prawnymi.

Ze względu na ryzyko, jakie stanowią określone rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty porażone przez agrofagi kwarantannowe dla Unii lub agrofagi objęte środkami na podstawie art. 30 rozporządzenia 2016/2031 lub agrofagi kwarantannowe dla stref chronionych, ich przemieszczanie do innej stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację jest możliwe tylko w określonych przypadkach. Uzasadnieniem takiego działania może być, zgodnie z art. 64 ust. 2 rozporządzenia 2016/2031, badanie urzędowe lub przyczyny naukowe (konieczność przeprowadzenia badań laboratoryjnych przy pomocy specjalistycznego sprzętu lub personelu, niedostępnego w danej stacji kwarantanny lub obiekcie zapewniającym izolację).

W przypadku obiektów Inspekcji zaproponowano, aby właściwym organem do udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 64 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/2031, był Główny Inspektor.

46. Ponieważ art. 60 lit. b rozporządzenia 2016/2031 przewiduje możliwość korzystania ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację w innym państwie członkowskim, **art. 46** wskazuje Głównego Inspektora jako właściwy organ do udzielania zezwolenia na korzystanie z takich stacji lub obiektów.

Jednocześnie przewiduje się, że cofnięcie lub zawieszenie wyznaczenia stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację będzie następowało w drodze decyzji administracyjnej Głównego Inspektora.

47. Przepisy **art. 47** wskazują wojewódzkiego inspektora jako właściwy organ do wydawania fitosanitarnych świadectw eksportowych lub fitosanitarnych świadectw reeksportowych dla towarów eksportowanych w Polski do państw trzecich. Wojewódzki inspektor przeprowadza bowiem kontrole występowania agrofagów, co jest warunkiem wydania takich świadectw. Proponowane rozwiązanie jest zgodne z regulacją art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Zgodnie z odpowiednio art. 100 ust. 1 lit. c oraz art. 101 ust. 1 lit. c rozporządzenia 2016/2031 fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo

reeksportowe może zostać wydane, jeżeli spełnione zostały wymagania fitosanitarne państwa trzeciego, do którego wysyłane będą rośliny, produkty roślinne lub przedmioty. W związku z powyższym art. 47 ust. 2 przewiduje, że wniosek o wydanie takiego świadectwa składa się w terminie umożliwiającym stwierdzenie, że:

- 1) podmioty, które prowadzą uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego te rośliny, produkty roślinne lub przedmioty są wyprowadzane lub przez które są przemieszczane;
- 2) rośliny, produkty roślinne lub przedmioty spełniają wymagania państwa trzeciego, do którego są wyprowadzane lub przez które są przemieszczane.

Niektóre z państw trzecich określają bowiem wymagania fitosanitarne, które muszą spełniać podmioty prowadzące uprawę, wytwarzanie, pakowanie, sortowanie lub składowanie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, przeznaczonych do wysyłki. Jednocześnie proponuje się doprecyzowanie, że fitosanitarne świadectwo eksportowe oraz fitosanitarne świadectwo reeksportowe są zaświadczeniem w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego. Mając jednak na uwadze, że wydanie takich świadectw może wymagać przeprowadzenia czasochłonnych badań laboratoryjnych (badania takie prowadzone są zgodnie z określonymi metodykami i czas ich wykonywania nie może zostać skrócony), nie mogą mieć do nich zastosowania przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące terminów wydawania zaświadczeń.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z obecnie obowiązującą normą art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Importowe wymagania fitosanitarne niektórych państw mogą być niedostępne, dlatego proponuje się, aby w takich przypadkach wojewódzki inspektor mógł wydać fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe po stwierdzeniu, że wysyłane rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty są wolne od agrofagów kwarantannowych dla Unii lub agrofagów objętych środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 i praktycznie wolne od innych agrofagów niekwarantannowych. Rozwiązanie takie jest zgodne z obecną normą art. 18 ust. 6a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Aby zapewnić właściwy nadzór nad wysyłanymi z Polski do państw trzecich towarami, projektowany przepis art. 47 ust. 8 stanowi, że fitosanitarne świadectwa eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe, wydane dla roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprowadzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państw

trzecich, dołącza się do roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, dla których zostało ono wydane, na każdym etapie ich przemieszczania i udostępnia się na każde żądanie organu celnego. Przepis ten jest zgodny z obowiązującymi obecnie przepisami art. 17a ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

48. Niektóre państwa trzecie, do których są eksportowane towary, mogą wymagać, aby dla zapewnienia integralności i nienaruszalności przesyłki wysyłane towary były plombowane po przeprowadzeniu kontroli fitosanitarnej. W związku z powyższym projektowana ustawa w **art. 48** upoważnia wojewódzkiego inspektora do nałożenia takich plomb. Jednocześnie przewiduje się, że minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł określić, w drodze rozporządzenia, wykaz państw trzecich oraz wykaz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wyprawdzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do tych państw trzecich, na które wojewódzki inspektor wystawiający fitosanitarne świadectwo eksportowe lub fitosanitarne świadectwo reeksportowe nakłada plomby. W tym zakresie na podstawie przepisów dotychczasowych wydane zostało rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 25 lipca 2008 r. w sprawie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wyprawdzanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do Federacji Rosyjskiej (Dz. U. z 2008 r. poz. 910).

Po wydaniu świadectwa fitosanitarnego i nałożeniu plomby przez wojewódzkiego inspektora przesyłka może zostać poddana kontroli przez organ celny, który zrywa te plomby. W związku z tym ust. 4 wprowadza normę, zgodnie z którą organ celny po zakończeniu kontroli nakłada plomby, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2018 r. w sprawie zamknięć urzędowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1).

Powyższe rozwiązania są zgodne z obowiązującymi przepisami art. 18 ust. 6b–6e ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

49. **Art. 49** stanowi przeniesienie obecnie obowiązujących regulacji art. 19a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

W wyniku działań Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi powiększa się liczba państw, do których można eksportować polskie produkty rolno-spożywcze. Jednak warunkiem otwarcia rynków części państw jest przestrzeganie ściśle ustalonych warunków wysyłki i ustanowienie określonych procedur w państwie eksportującym. Powtarzającym się

wymaganiem jest ustanowienie urzędowego rejestru podmiotów upoważnionych do eksportu do danego państwa. Wpis do takiego rejestru jest możliwy jedynie po spełnieniu wymagań tego państwa. W zależności od wymagań państwa importującego konieczne jest też prowadzenie nadzoru nad podmiotami wpisanymi do takiego rejestru w celu zagwarantowania przestrzegania wymagań tego państwa. Ponadto, jeżeli podmiot nie spełnia wymagań tego państwa, co zostanie ustalone przez polski organ kontrolny lub przez odpowiednią służbę państwa importującego podczas kontroli przesyłki, powinna istnieć możliwość wykreślenia takiego podmiotu z rejestru i tym samym uniemożliwienia mu dalszej wysyłki.

Mając na uwadze, że do zakresu działania Inspekcji w ramach nadzoru nad zdrowiem roślin należy m.in. wydawanie świadectw fitosanitarnych, a więc także kontrola spełnienia wymagań państw trzecich, zaproponowano powierzenie Inspekcji prowadzenia spraw związanych z rejestrem eksporterów.

Zakres podmiotów, które powinny podlegać wpisowi do rejestru eksporterów, określają wymagania importowe państw trzecich, do których eksportowane są z Polski towary, a zatem proponowane rozwiązania krajowe w tym zakresie mają na celu wyłącznie umożliwienie eksportu polskim podmiotom i nie będą wykraczać poza zakres wymagań państw trzecich.

Mając na względzie, że w przypadku producentów roślin większość podmiotów wpisywanych do rejestru eksporterów będą stanowić rolnicy indywidualni, dla ich właściwej identyfikacji konieczne jest wskazywanie we wniosku o wpis do rejestru, a także w samym rejestrze, danych osobowych, takich jak imię, nazwisko i miejsce zamieszkania. Proponuje się także, aby do wniosku o wpis do rejestru eksporterów podmioty zainteresowane wpisem dołączały oświadczenie o znajomości wymagań importowych państwa trzeciego dotyczących roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mają być wyprowadzane do tego państwa, lub które będą przez to państwo przemieszczane. Należy wyjaśnić, że państwa trzecie mogą wymagać od podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów wykonywania określonych działań, takich jak zabiegi ochrony roślin (w dokładnie wskazanych terminach lub określonymi środkami ochrony roślin) czy też prowadzenia w określony sposób monitorowania występowania organizmów szkodliwych dla roślin. Wymagania te podlegają kontroli przed eksportem i od ich spełnienia przez podmiot jest uzależniona możliwość wydania świadectwa fitosanitarnego. Jednocześnie, wymagania w tym zakresie mogą ulegać modyfikacjom, związanym np. z dopuszczaniem do stosowania nowych środków ochrony roślin. A zatem, podmioty zainteresowane

eksportem, aby mieć pewność uzyskania świadectwa fitosanitarnego, powinny na bieżąco śledzić zmiany wymagań importowych państwa trzeciego, do którego chcą kierować swoje towary. W przeciwnym wypadku, mimo poniesienia kosztów kontroli w czasie okresu wegetacji oraz działań mających na celu spełnienie wymogów importowych państwa trzeciego, mogą nie uzyskać świadectwa fitosanitarnego, jeżeli nie dostosują swoich działań do ewentualnych zmian wymagań importowych (np. dotyczących ograniczenia zakresu dopuszczonych do stosowania środków ochrony roślin).

Mając na uwadze, że wymagania państwa, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane, mogą dotyczyć kontroli tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, jak również innych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, które mogą być porażone przez organizmy kwarantannowe tych państw, w art. 49 ust. 3 pkt 1 określającym dane, jakie powinny być zawarte we wniosku o wpis do rejestru eksporterów, zaproponowano, aby podmiot zainteresowany wpisem wskazywał m.in. „nazwę botaniczną rośliny lub nazwę produktu roślinnego lub przedmiotu, które są uprawiane, wytwarzane, pakowane, sortowane, składowane lub wyprawdane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, ze wskazaniem tych, które mają być wyprawdane z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wraz z określeniem miejsca uprawy, wytwarzania, pakowania, sortowania lub składowania tych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, oraz określeniem państwa trzeciego, do którego mają one być wyprawdane lub państwa, przez które będą one przemieszczane”.

Państwa trzecie, które wymagają wpisu do rejestru podmiotów zaangażowanych w produkcję i eksport towarów kierowanych do tych państw, na ogół wymagają także przekazywania takiego rejestru przed sezonem eksportowym. Umożliwia to służbom fitosanitarnym takich państw weryfikację w trakcie granicznej kontroli fitosanitarnej, czy eksportowane towary pochodzą od podmiotów wpisanych do rejestru. Przykładem takich wymagań są postanowienia art. 2 Protokołu w sprawie wymagań fitosanitarnych dla eksportu jabłek z Polski do Chin, zawartego między Ministrem Rolnictwa i Rozwoju Wsi Rzeczypospolitej Polskiej a Generalną Administracją ds. Nadzoru Jakości, Inspekcji i Kwarantanny Chińskiej republiki Ludowej (AQSIQ), podpisanego w dniu 20 czerwca 2016 r. (http://piorin.gov.pl/files/userfiles/wnf/przepisy/chiny/cn2016_protokol_jablka_20.06.2016_pl.pdf). Jednocześnie to Główny Inspektor, uprawniony do współpracy z właściwymi do spraw zdrowia roślin i nasiennictwa organami państw trzecich oraz reprezentowania Inspekcji przed tymi organami powinien być upoważniony do

przekazywania takich informacji – tj. rejestr eksporterów powinien być przekazywany organizacji ochrony roślin państwa trzeciego przez Głównego Inspektora, w związku z tym wprowadzono dla niego takie upoważnienie w art. 49 ust. 9. Jednocześnie w proponowanym w art. 49 ust. 8 zawarte zostały przepisy umożliwiające wojewódzkiemu inspektorowi przekazywania danych zawartych w rejestrze eksporterów Głównemu Inspektorowi, tak aby ten mógł z kolei przekazać te dane organizacji ochrony roślin państwa importującego. Proponowane rozwiązanie ma na celu umożliwienie spełnienia wymagań importowych państw trzecich i tym samym wprowadzenie polskich towarów na rynki tych państw.

Mając na uwadze, że państwo, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty będą wyprawdane lub przez które będą przemieszczane, może wymagać przeprowadzenia przez przedstawicieli swojej służby ochrony roślin kontroli u wybranych podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów, zaproponowano normę zawartą w art. 49 ust. 10 pkt 3.

50. W **art. 50** proponuje się, aby kontrole podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów mogły być wykonywane przez Inspekcję lub podmioty prowadzące działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie przepisów o środkach ochrony roślin (podmioty certyfikujące). Rozwiązanie takie jest zgodne z wymaganiami niektórych państw trzecich, które wymagają kontroli podmiotów prowadzących uprawę roślin lub wytwarzających, pakujących, sortujących, składujących lub wyprawdających rośliny, produkty roślinne lub przedmioty przeznaczone do wysyłki przez organy krajowej organizacji ochrony roślin państwa eksportującego lub podmioty działające na podstawie upoważnienia takich organów. Jednocześnie możliwość przeprowadzania kontroli przez podmioty certyfikujące, które posiadają odpowiednie przygotowanie organizacyjne, pozwoli w praktyce ograniczyć obciążenia Inspekcji – wymagania państw trzecich obejmować mogą nawet kilkukrotną kontrolę podmiotu w trakcie sezonu. Aby zapewnić jednak nadzór Inspekcji nad prawidłowym wykonywaniem kontroli przez podmioty certyfikujące, podmiot certyfikujący będzie mógł przeprowadzać kontrole, jeżeli:

- 1) wymagania importowe państwa, do którego rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty mają być wyprawdane, lub państwa, przez które będą one przemieszczane, dopuszczają przeprowadzanie tych kontroli przez podmioty inne niż Inspekcja;
- 2) została zatwierdzona przez Głównego Inspektora szczegółowa metodyka określająca zasady integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprawdania z terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej do danego państwa trzeciego, udostępniona na stronie internetowej administrowanej przez Główny Inspektorat;

- 3) podmiot wpisany do rejestru eksporterów złożył do podmiotu certyfikującego zgłoszenie zamiaru stosowania integrowanej produkcji roślin przeznaczonych do wyprowadzenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do państwa trzeciego.

Jednocześnie w przypadku gdy kontrola podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów będzie przeprowadzana przez podmiot prowadzący działalność w zakresie certyfikacji w integrowanej produkcji roślin na podstawie ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin, do tej kontroli będą miały zastosowanie przepisy rozdziału 6 tej ustawy. Ponadto w celu zapewnienia harmonizacji działań podmiotów certyfikujących, co jest szczególnie istotne przy nadzorze nad produkcją towarów kierowanych na rynki państw trzecich, proponuje się, aby wojewódzki inspektor był uprawniony do wydawania tym podmiotom wytycznych dotyczących czynności kontrolnych, w celu zapewnienia zgodności prowadzenia kontroli przez te podmioty z wymaganiami importowymi państw trzecich. Wytyczne te mogą w szczególności dotyczyć zakresu i terminu przeprowadzanych czynności kontrolnych u podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów. Importowe wymagania fitosanitarne danego państwa w szczególności mogą bowiem precyzyjnie określać liczbę oraz terminy takich kontroli.

51. Art. 51 określa, w jakich przypadkach następuje wykreślenie podmiotów z rejestru eksporterów. Ponadto, mając na względzie, że państwa trzecie mogą zmienić wymagania importowe przez zniesienie obowiązku rejestracji podmiotów zaangażowanych w wysyłkę, wprowadzenie zakazu importu określonych towarów lub wprowadzenie nowych wymagań importowych, co spowodowałoby, że prowadzenie rejestru eksporterów stałoby się bezprzedmiotowe, proponuje się wprowadzenie w ustawie normy w art. 51 ust. 9, zgodnie z którą w takim przypadku informację w tym zakresie zamieści na stronie internetowej Główny Inspektor.

52. Przepisy art. 102 rozporządzenia 2016/2031 przewidują wydawanie świadectw przedeksportowych stanowiących potwierdzenie że miejsce produkcji lub wytwarzania roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów spełnia wymagania importowe państwa przeznaczenia tych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, jeżeli fitosanitarne świadectwo eksportowe będzie wydawane w innym państwie członkowskim.

W związku z powyższym w **art. 52** zaproponowano, aby świadectwa przedeksportowe wydawał wojewódzki inspektor prowadzący kontrolę takich miejsc.

53. Art. 79 rozporządzenia 2017/625 określa czynności, za wykonywanie których urzędowe organy pobierają opłaty. Jednocześnie art. 80 rozporządzenia 2017/625 stanowi, że „państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych inne niż opłaty i należności, o których mowa w art. 79, o ile nie jest to zakazane przepisami mającymi zastosowanie w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2”.

W związku z tym, w **art. 53** zaproponowano, aby Inspekcja pobierała opłaty za kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe wykonywane na wniosek i w interesie podmiotu, tj. kontrole i czynności w celu:

- 1) wydania paszportu roślin;
- 2) wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, w tym dotyczących podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów;
- 3) wydania świadectwa przedeksportowego;
- 4) wydania zaświadczenia lub innego dokumentu, lub oznakowania, w które należy zaopatrywać rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprawdane poza obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) wydania dokumentów lub oznakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, 2, 3 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 2;
- 6) udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz w celu weryfikacji i zapewnienia, o których mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031.

Ponadto opłacie będzie podlegało:

- 1) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora kontroli w celu uznania miejsca produkcji za wolne od określonego agrofaga oraz utrzymania statusu miejsca produkcji wolnego od określonego agrofaga;
- 2) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) wydanie przez wojewódzkiego inspektora paszportu roślin;

- 4) przeprowadzenie kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnej i kontroli bezpośredniej w miejscach innych niż punkty kontroli granicznej i punkty kontroli, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625.

Proponowane rozwiązanie jest zgodne z zakresem opłat pobieranych przez Inspekcję na podstawie obecnie obowiązujących przepisów (tj. art. 16 ust. 12 oraz art. 103 ust. 1a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

54. Projektowany **art. 54** utrzymuje wynikające z obecnie obowiązujących przepisów art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin uprawnienia Inspekcji do świadczenia usług w zakresie pobierania próbek, przeprowadzania oceny wizualnej, badań laboratoryjnych lub testów roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub agrofagów oraz kontroli dokumentów, informacji lub danych w zakresie ochrony roślin przed agrofagami – na zlecenie wnioskodawcy. Wprowadzono jednak warunek, zgodnie z którym Inspekcja może świadczyć usługi, jeżeli nie wpłynie to negatywnie na wykonywanie przez nią zadań. Projektowane rozwiązanie ma zapewnić pierwszeństwo wykonywania przez Inspekcję zadań ustawowych nad działalnością usługową i dać Głównemu Inspektorowi oraz wojewódzkiemu inspektorowi podstawę do odmowy wykonania usługi (np. badania na zlecenie podmiotu określonego materiału), jeżeli utrudniałoby to pod względem organizacyjnym lub finansowym wykonywanie zadań ustawowych.

55. Mając na uwadze regulacje art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 54 oraz art. 55 projektowanej ustawy, w **art. 55** wskazano, że właściwym organem do pobierania opłat, o których mowa w tych przepisach (w przypadku urzędowych kontroli, o których mowa w art. 79 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, doprecyzowano, iż projektowany przepis dotyczy kontroli wykonywanych w obszarze zdrowia roślin, tj. obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2016/2031), jest wojewódzki inspektor lub Główny Inspektor przeprowadzający kontrole urzędowe lub inne czynności, za które pobierane są opłaty.

56. Przepisy **art. 56** wskazują jakie opłaty wnosi się na podstawie rachunku wystawionego przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora ze wskazaniem terminu wniesienia opłaty (14 dni) oraz konsekwencji niewniesienia tej opłaty w terminie.

57. **Art. 57** ust. 1 stanowi, iż opłaty pobierane przez Inspekcję, zarówno za wykonywanie kontroli urzędowych, jak i innych czynności urzędowych, jak i świadczenie usług, powinny pokrywać faktyczne koszty przeprowadzenia tych czynności. Art. 57 ust. 2 oraz 3 zawierają upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, stawek opłat pobieranych przez Inspekcję. Zapewni to przejrzystość pobierania opłat oraz jednakową ich wysokość na terenie kraju.

Proponowany przepis art. 57 ust. 4 upoważnia ministra właściwego do spraw rolnictwa do wydania rozporządzenia określającego przypadki, w których opłata za usługi może być obniżona, wraz z wyrażonym procentowo poziomem obniżenia opłaty za te usługi. Proponowane rozwiązanie będzie dawało możliwość zastosowania niższych opłat za np. badania laboratoryjne na obecność organizmów kwarantannowych jako zachęty producentów do podnoszenia standardów fitosanitarnych i walki z organizmami kwarantannowymi. Będzie to narzędzie podnoszące skuteczność urzędowych działań zwalczających organizmy kwarantannowe i będzie stosowane w zależności od rozpowszechnienia i szkodliwość danego organizmu szkodliwego, którego dotyczy dana usługa, oraz znaczenia dla gospodarki państwa upraw, których dotyczy dana usługa. Proponowane rozwiązanie nie niesie za sobą bezpośrednio skutków finansowych dla budżetu państwa, bowiem aby obniżyć stawkę opłat za usługi konieczne będzie każdorazowe wydanie w tym zakresie odpowiedniego rozporządzenia, dla którego sporządzana będzie odrębna Ocena Skutków Regulacji.

58. Przepisy art. 108 rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 139 rozporządzenia 2017/625 nakładają na państwa członkowskie obowiązek przyjęcia przepisów sankcyjnych za naruszenia przepisów ww. rozporządzeń. W związku z powyższym w **art. 58** określono katalog czynów zagrożonych karą administracyjną nakładaną w drodze decyzji administracyjnej. W przepisach tych określono także organ właściwy do nałożenia kary oraz przesłanki, na podstawie których ustalana jest wysokość kary. Mając bowiem na uwadze, że zasięg, szkodliwość i trwałość skutków naruszenia przepisów wskazanych wyżej rozporządzeń oraz ustawy może być bardzo różna, przewidziano odpowiednią rozpiętość wysokości nakładanych kar.

Zdecydowano przy tym, że o kary pieniężne będą nakładane w drodze decyzji administracyjnej, ponieważ czyny niedozwolone wskazane w art. 58 mogą być popełniane nie tylko przez osoby fizyczne, ale i przedsiębiorców niebędących osobami fizycznymi.

W takim przypadku nie byłoby właściwe proponowanie sankcji karnej nakładanej w drodze mandatu karnego, który – co do zasady – powinien dotyczyć osoby fizycznej.

59. **Art. 59** określa katalog czynów niedozwolonych, zagrożonych karą mandatu, nakładaną zgodnie z przepisami o wykroczeniach. Artykuł ten określa czyny, w przypadku których kara mandatu jest adekwatna do skali naruszenia.

Zgodnie z art. 108 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2017/625 państwa członkowskie powiadamiają Komisję Europejską o przepisach dotyczących sankcji do dnia 14 grudnia 2019 r., a następnie niezwłocznie powiadamiają ją o wszelkich zmianach tych przepisów. Nie sprecyzowano jednak formy przekazania tej informacji ani nie zamieszczono upoważnienia do doprecyzowania tej kwestii na gruncie przepisów krajowych w rozporządzeniu 2016/2031 ani w rozporządzeniu 2017/625. W praktyce w przypadku podobnych regulacji stosowano pisemną formę komunikacji i jeżeli ze strony Komisji Europejskiej nie zostaną w tym zakresie określone inne wymagania, w taki sposób wymagane informacje zostaną przekazane także i w tym przypadku. W związku z tym uznano za wystarczającą normę zawartą w art. 5 projektowanej ustawy wskazującą ministra właściwego do spraw rolnictwa jako organ właściwy do przekazania Komisji Europejskiej informacji, o których mowa w art. 108 akapit drugi rozporządzenia 2016/2031 oraz art. 139 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

60. **Art. 60** zawiera zmiany proponowane w ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej. Zmiany te mają charakter porządkowy i dostosowują terminologię zastosowaną w tej ustawie do terminów wynikających z projektowanej ustawy oraz wprowadzanych przepisów Unii Europejskiej.

Zmiany nie dotyczą wysokości opłat skarbowych ani zakresu czynności, za jakie opłaty te są pobierane.

61. **Art. 61** zawiera zmiany projektowane w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Zmiany dotyczące zastąpienia odwołania do ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin odwołaniem do ustawy o ochronie roślin przed agrofagami mają charakter porządkowy. Dotyczy to przepisów art. 48 ust. 11 pkt 12 (wyłączenie z uprzedzania o kontroli), art. 54 ust. 1 pkt 12 (wyłączenie z zakazu kontroli równoległych), art. 62 ust. 1 pkt 1 (wyłączenia dla kontroli granicznych) oraz art. 62 ust. 1 pkt 2 lit. e

(wyłączenia dla kontroli przemieszczających się środków transportu). Zmiany te nie zwiększają zakresu uprawnień służb kontrolnych, jak i nie ograniczają praw przedsiębiorców w odniesieniu do dotychczasowego porządku prawnego.

Odnosząc się do utrzymania, w zaktualizowanym brzmieniu, przepisu art. 48 ust. 11 pkt 12 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców należy wyjaśnić, iż wynikająca z art. 9 ust. 4 rozporządzenia 2017/625 zasada przeprowadzania kontroli urzędowych bez wcześniejszego uprzedzenia, ze względu na zakres definicji kontroli urzędowej ujętej w art. 2 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, może nie obejmować wszystkich czynności niezbędnych w przypadku stwierdzenia występowania agrofaga kwarantannowego.

Powyższe regulacje mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa fitosanitarnego kraju.

Skuteczne eliminowanie agrofagów zależy w dużej mierze od szybkości podejmowania działań kontrolnych mających na celu ustalenie zasięgu ich występowania, identyfikację porażonych partii materiału roślinnego i dróg dystrybucji tych towarów. Opóźnienie tych działań może skutkować utratą możliwości zwalczania organizmów kwarantannowych – bowiem w przypadku wielu z nich (wiroidy, wirusy, fitoplazmy, bakterie) nie ma możliwości zwalczania chemicznego i skuteczną ich likwidację gwarantuje jedynie zniszczenie porażonych towarów. Opóźnienie działań kontrolnych powoduje zatem, że ich ujemne skutki będą dotyczyły większej liczby podmiotów. Natomiast późniejsza eliminacja agrofagów kwarantannowych (grzybów, owadów, nicieni), jeżeli zadomowią się w środowisku, może być w praktyce niemożliwa do zrealizowania.

Zadomowienie się na terenie kraju nowych organizmów kwarantannowych może natomiast skutkować, m.in.:

- 1) wzrostem kosztów produkcji określonych roślin w związku z koniecznością wykonywania dodatkowych zabiegów ochronnych;
- 2) ograniczeniami w dostępie do rynków innych państw Unii Europejskiej lub państw trzecich, w których organizmy takie podlegają obowiązkowi zwalczania;
- 3) zwiększonym zużyciem chemicznych środków ochrony roślin, a co za tym idzie zwiększoną presją na środowisko i wzrostem ryzyka dla konsumenta, a także utrudnieniami w eksporcie towarów;
- 4) nieodwracalnymi lub trudno odwracalnymi stratami w naturalnych drzewostanach lub innymi szkodami w naturalnych ekosystemach;
- 5) kosztami dla budżetu państwa i podmiotów (producentów rolnych, przedsiębiorców), związanymi z koniecznością podejmowania działań zwalczających i ograniczających rozprzestrzenianie się tych organizmów.

Jednocześnie należy zauważyć, że kontrole prowadzone w wyniku wystąpienia lub podejrzenia wystąpienia agrofaga kwarantannowego porażającego rośliny uprawne, nie są objęte wyłączeniami jako kontrole uzasadnione bezpośrednim zagrożeniem życia, zdrowia lub środowiska naturalnego. Rośliny uprawne są to bowiem najczęściej rośliny niewystępujące w środowisku naturalnym, a środowisko agrocenoz jest istotnie zmienione w wyniku działalności człowieka w stosunku do stanu naturalnego.

Wyłączenie dla kontroli przeprowadzanej w odniesieniu do przemieszczających się środków transportu ma za zadanie umożliwienie przeprowadzenia takich kontroli – nie ma w takim przypadku bowiem praktycznej możliwości uprzedzenia o kontroli. Kontrole przemieszczających się środków transportu są przy tym elementem zwalczania niektórych z agrofagów kwarantannowych, jak bakterii *Clavibacter michiganensis* ssp. *sepedonicus*, do czego obliguje Polskę Komisja Europejska.

Wyłączenia dla granicznej kontroli fitosanitarnej mają na celu umożliwienie przeprowadzenia takiej kontroli. Zastosowanie wobec kontroli importowanych towarów nakazu wcześniejszego uprzedzenia o kontroli czy zakazu kontroli równoległej w praktyce uniemożliwiłoby import.

Ponadto, mając na uwadze, że obszar kontroli stosowania i obrotu środkami ochrony roślin objęty został regulacjami rozporządzenia 2017/625, proponuje się uwzględnienie tych kontroli w wyłączeniach wskazanych w art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, od zasady zakazu podejmowania i prowadzenia równocześnie więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy. Wynika to z faktu, iż zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia 2017/625 kontrole wykonywane na podstawie rozporządzenia 2017/625 są podejmowane bez wcześniejszego uprzedzenia, z wyjątkiem sytuacji, gdy takie uprzedzenie jest konieczne i uzasadnione, aby kontrola mogła się odbyć. Odstępowanie od kontroli w przypadku gdy przedsiębiorca jest kontrolowany przez inny organ, nie pozwalałoby prawidłowo wykonać powyższą normę. Należy także zwrócić uwagę, na przepis art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2017/625, który uprawnia właściwe organy do zakupu kontrolowanych towarów bez ujawniania się. Bez proponowanego wyłączenia powstałaby wątpliwość, jaką wartość dowodową będą miały towary zakupione w trakcie prowadzenia kontroli przedsiębiorcy przez inną służbę kontrolną. Tym samym powstałby konflikt przepisu krajowego z przepisem rozporządzenia 2017/625.

Mając powyższe na uwadze proponuje się, aby omawiane wyłączenie stosowane było jedynie do kontroli przeprowadzanych bez wcześniejszego uprzedzenia, w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2017/625.

Podobnie, konieczność wdrożenia rozporządzenia 2017/625 wymaga nałożenia na Inspekcję zadań z zakresu granicznej kontroli środków ochrony roślin (art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2017/625) oraz kontroli tych środków na etapie dystrybucji, w tym przemieszczających się środków transportu (art. 10 rozporządzenia 2017/625). W przypadku obu rodzajów kontroli nie jest możliwe dotrzymanie takich wymagań wynikających z ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, jak np. powiadomienie o kontroli, wpis do książki kontroli, zakaz kontroli równoległej. W związku z powyższym proponuje się odpowiednie zmiany w zakresie art. 62 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców. Niewprowadzenie proponowanych zmian przede wszystkim uniemożliwiłoby kontrolę importowanych środków ochrony roślin, do której obliguje państwa członkowskie art. 44 ust. 1 rozporządzenia 2017/625.

Powyższe regulacje mają przede wszystkim zapobiec obrotowi podrobionymi środkami ochrony roślin, o nieznanym składzie, stwarzającymi zagrożenia dla zdrowia człowieka oraz dla środowiska.

Inspekcja odnotowuje przy tym na przestrzeni ostatnich lat znaczny wzrost liczby podrobionych środków ochrony roślin wprowadzanych do obrotu. Tendencja ta jest szczególnie wyraźna w świetle publikowanych przez EUROPOL danych, które wskazują, iż sfałszowane środki ochrony roślin stanowią w niektórych państwach Unii Europejskiej do 25% rynku pestycydów, a przychody związane z tymi przestępstwami szacuje się na 1,3 miliarda euro rocznie. Podrabianie środków ochrony roślin stanowi więc nie tylko zagrożenie dla stosujących środki ochrony roślin, ale jest to także „szara strefa”, która powoduje znaczne straty dla gospodarki. Przykładem skali problemu nielegalnych środków ochrony roślin są również wyniki ostatniej edycji prowadzonej przez EUROPOL operacji Silver Axe IV, ukierunkowanej na nielegalne środki ochrony roślin, w której Inspekcja pełniła funkcję koordynatora krajowego. W czasie trwającej niespełna dwa miesiące operacji, Inspekcja, współpracując z Krajową Administracją Skarbową i Policją, ujawniła ponad 92 tony nielegalnych środków ochrony roślin.

62. W **art. 62–84** zawarte zostały przepisy przejściowe, których celem jest zapewnienie ciągłości działania Inspekcji. W szczególności przepisy te regulują sposób postępowania w sprawach wszczętych na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin i niezakończonych przed wejściem w życie projektowanej ustawy.

Stosownie do **art. 66** ust. 4 rozporządzenia 2016/2031, podmioty wpisane do rejestrów prowadzonych przez organy państw członkowskich właściwe do spraw zdrowia roślin,

powinny być z urzędu wpisane do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych. Mając powyższe na uwadze, w **art. 67** proponuje się wpisanie do tego rejestru podmiotów ujętych w ewidencji przedsiębiorców, prowadzonej na podstawie ustawy art. 84 ust. 4 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie. Jest to uzasadnione także rozszerzeniem zakresu towarów wymagających zaopatrzenia w paszport roślin (co wynika z art. 79 i art. 80 rozporządzenia 2016/2031), który to obowiązek obejmuje większość materiału siewnego. Tym samym, zgodnie z art. 65 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, większość podmiotów ujęta w ewidencji przedsiębiorców zostanie objęta obowiązkiem uzyskania wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych. Proponowane rozwiązanie ogranicza zatem obciążenia administracyjne dla tej grupy podmiotów. Jednocześnie wprowadzenie proponowanego rozwiązania nie wymaga nowelizacji przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie.

Zgodnie z art. 165 ust. 2 rozporządzenia 2017/625, odpowiednie postanowienia dyrektywy 2000/29/WE powinny być stosowane do dnia 14 grudnia 2022 r., w zakresie, w jakim regulują one sprawy, które zostaną uregulowane przepisami wydanymi na podstawie art. 47 ust. 2, art. 48, art. 51 ust. 1 lit. b–d, art. 53 ust. 1 lit. a, art. 54 ust. 1 i 3 oraz art. 58 lit. a. W związku z powyższym odpowiednie przepisy wykonujące wskazane postanowienia dyrektywy 2000/29/WE zostały określone w **art. 77–80** projektowanej ustawy.

Warunki, jakie powinny spełniać miejsca, o których mowa w art. 78 ust. 3 pkt 1, są określone w utrzymanym w mocy na podstawie art. 83 projektowanej ustawy rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 listopada 2005 r. w sprawie roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów, których kontrola tożsamości lub zdrowotności może być przeprowadzona w miejscu zatwierdzonym przez Głównego Inspektora Ochrony Roślin i Nasiennictwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 1280).

Warunki, jakie powinny spełniać miejsca, o których mowa w art. 79 ust. 4 pkt 4, są określone w utrzymanym w mocy na podstawie art. 83 projektowanej ustawy rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie warunków, jakie powinny spełniać miejsca, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną (Dz. U. poz. 661).

Wymaganie dołączenia określonych dokumentów lub oznakowania opakowań drewnianych oraz drewna używanego do unieruchamiania lub zabezpieczania towarów, o których mowa w art. 80, wynika z przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, utrzymanych w mocy na podstawie art. 83.

Na podstawie postanowień dyrektywy 2000/29/WE przyjętych zostało przez Komisję Europejską wiele decyzji określających zasady zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się określonych agrofagów. Decyzje te były implementowane do prawa krajowego przepisami wykonawczymi do ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. Według informacji udzielonej przez Komisję Europejską podczas spotkania Stałego Komitetu do spraw Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz w dniu 9 listopada 2018 r., decyzje te będą sukcesywnie zastępowane przepisami wydawanymi na podstawie rozporządzenia 2016/2031. Będzie to jednak proces długotrwały, dla którego trudno jest przewidzieć ramy czasowe. Z tego powodu w **art. 83** ust. 1 pkt 1 i 2 przewiduje się utrzymanie w mocy rozporządzeń wydanych na podstawie ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin przez 10 lat. Jednocześnie minister właściwy do spraw rolnictwa będzie mógł na podstawie przepisu art. 83 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 uchylić wcześniej te rozporządzenia, jeżeli wydane zostaną w tym zakresie nowe regulacje Unii Europejskiej. Za przyjęciem takiego rozwiązania przemawia to, iż mając na uwadze nową strukturę przepisów Unii Europejskiej w zakresie zdrowia roślin, w projektowanej ustawie nie przewiduje się takich upoważnień dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, jakie zawierała ustawa z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin. W związku z powyższym nie będzie możliwe ponowne implementowanie do prawa krajowego decyzji wydanych na podstawie dyrektywy 2000/29/WE, na podstawie projektowanej ustawy, do czasu zastąpienia tych decyzji przez nowe regulacje Unii Europejskiej.

63. W **art. 85** proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 14 grudnia 2019 r., czyli zgodnie z terminem stosowania rozporządzenia 2016/2031 (zgodnie z art. 113 rozporządzenia 2016/2031) oraz rozporządzenia 2017/625 (zgodnie z art. 167 rozporządzenia 2017/625).

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt ustawy został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC 151.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o ochronie roślin przed agrofagami</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Rafał Romanowski – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Krzysztof Kielak – Zastępca Dyrektora Departamentu Hodowli i Ochrony Roślin tel.: 22 623-21-51, e-mail: krzysztof.kielak@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 20.09.2019 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE (rozporządzenie)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE; 2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/ 74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/ EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG. <p>Nr w wykazie prac UC151</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowana ustawa wprowadza do polskiego porządku prawnego przepisy:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031”;
- 2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/ 74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/ EWG, 90/425/EWG,

91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (rozporządzenie w sprawie kontroli urzędowych) (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625”.

Projektowana ustawa reguluje także sprawy z obszaru zdrowia roślin nieobjęte regulacjami rozporządzenia 2016/2031 i rozporządzenia 2017/625, jak np. zasady ustanawiania miejsc produkcji oraz obszarów wolnych od określonych agrofagów lub prowadzenie rejestru eksporterów. W tym zakresie projektowana ustawa realizuje postanowienia standardów międzynarodowych (Międzynarodowych Standardów w zakresie Środków Fitosanitarnych, wydanych na podstawie art. X Międzynarodowej konwencji ochrony roślin, sporządzonej w Rzymie dnia 6 grudnia 1951 r. (Dz. U. z 2001 r. poz. 151, z późn. zm.) – ISPM 4 Requirements for the establishment of pest free areas – Wymagania dotyczące ustanawiania obszarów wolnych od agrofaga oraz ISPM 10 Requirements for the establishment of pest free places of production and pest free production sites – Wymagania dotyczące ustanawiania miejsc produkcji i punktów produkcji wolnych od agrofaga) lub wymagań państw trzecich, do których eksportowane są z Polski towary pochodzenia roślinnego.

Projektowana ustawa zastąpi częściowo obowiązującą ustawę z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2017 r. poz. 2138, z późn. zm.). Proponuje się bowiem, aby organizacja oraz zasady funkcjonowania Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, określone ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, zostały uregulowane przez odrębną ustawę o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Sprawy związane ze zdrowiem roślin były do tej pory regulowane na poziomie Unii Europejskiej przepisami dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 169 z 10.07.2000, str. 1, z późn. zm.) zwanej dalej „dyrektywą 2000/29/WE”. Postanowienia tej dyrektywy zostały transponowane do prawa krajowego przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz przepisami wykonawczymi do tej ustawy. Postanowienia dyrektywy 2000/29/WE były wielokrotnie nowelizowane, co wpłynęło negatywnie na spójność tekstu tego aktu prawnego. Ponadto po ponad 10 latach obowiązywania postanowień ww. dyrektywy możliwe było dokonanie analizy skuteczności przyjętych w niej rozwiązań, w szczególności w odniesieniu do zapewnienia bezpieczeństwa fitosanitarnego Unii Europejskiej oraz nowych zagrożeń, które pojawiły się w trakcie obowiązywania postanowień tej dyrektywy.

Dokonana analiza wykazała, że w wielu obszarach dotychczasowe regulacje Unii Europejskiej wymagały zmiany. Dotyczyło to m.in. przepisów regulujących zasady importu do Unii Europejskiej towarów pochodzenia roślinnego, pochodzących z państw trzecich. Dotychczasowe przepisy unijne należały bowiem do najbardziej liberalnych na świecie – w przepisach Unii Europejskiej określona została bowiem stosunkowo wąska lista towarów, których wprowadzanie na obszar Unii Europejskiej jest zabronione, jak również towarów, które w przypadku importu muszą spełniać wymagania specjalne dotyczące bezpieczeństwa fitosanitarnego oraz być zaopatrzone w świadectwo fitosanitarne. Import pozostałych towarów nie podlegał żadnym ograniczeniom. Powodowało to, że Unia Europejska była narażona na zagrożenia fitosanitarne związane z importem „nowych” towarów, które nie były wcześniej przedmiotem importu. W przypadku takich towarów ewentualne dodatkowe środki fitosanitarne były podejmowane dopiero po kilkukrotnym stwierdzeniu porażenia tych towarów przez organizmy kwarantannowe. W związku z powyższym rozporządzenie 2016/2031 przewiduje możliwość przyjmowania przez Komisję Europejską tymczasowych środków fitosanitarnych dotyczących wprowadzania i przemieszczania na terytorium Unii Europejskiej pochodzących z państw trzecich roślin przeznaczonych do sadzenia, w odniesieniu do których brak jest doświadczenia fitosanitarnego oraz wiedzy o zagrożeniach, jakie mogą one stanowić. Rozwiązanie to przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa fitosanitarnego Unii Europejskiej, a zatem także Polski.

Rozporządzenie 2016/2031 rewiduje także przepisy dotyczące stref chronionych, ustanawianych na obszarze Unii Europejskiej w odniesieniu do określonych organizmów kwarantannowych. Obszary te ze względu na to, iż są wolne od określonych organizmów szkodliwych dla roślin, podlegają szczególnej ochronie. Rozporządzenie 2016/2031 w sposób bardziej szczegółowy niż przepisy dotychczasowe reguluje zasady ustanawiania i znoszenia stref chronionych. Ograniczy to ryzyko, iż strefy takie będą utrzymywane w sposób nieuzasadniony.

Rozporządzenie 2016/2031 ujednocila ponadto zasady wydawania przez poszczególne państwa członkowskie paszportów roślin, czyli dokumentów wystawianych dla określonych roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów przemieszczanych w obrębie Unii Europejskiej, potwierdzających, że nie stwarzają one ryzyka fitosanitarnego. Postanowienia dyrektywy 2000/29/WE dotyczące wydawania paszportów roślin nie były w jednakowy sposób interpretowane przez poszczególne państwa członkowskie.

Rozporządzenie 2016/2031 pozwala także na lepszą priorytetyzację celów w zakresie bezpieczeństwa fitosanitarnego Unii Europejskiej, m.in. przez określenie listy agrofagów priorytetowych.

Założeniem rozporządzenia 2016/2031 było także zapewnienie, aby przepisy z zakresu zdrowia roślin w lepszy sposób niż dotychczasowe korespondowały z przepisami dotyczącymi nasiennictwa.

Rozporządzenie 2017/625 określa natomiast wspólne ramy dla wszystkich kontroli wykonywanych w łańcuchu żywnościowym.

Podstawowe zasady nadzoru fitosanitarnego wynikające z rozporządzenia 2016/2031 opierają się jednak na postanowieniach dyrektywy 2000/29/WE, w związku z powyższym także projektowana ustawa w wielu obszarach przenosi dotychczasowe regulacje ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Przede wszystkim zadania z zakresu zdrowia roślin wykonywane będą tak jak dotychczas przez organy Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwanej dalej „PIORiN”. Organem, który będzie wykonywał kontrole spełnienia wymagań rozporządzenia 2016/2031, jak również kontrole występowania agrofagów, będzie wojewódzki inspektor ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem”. Wojewódzki inspektor będzie także wydawał jak dotychczas decyzje administracyjne, w przypadku stwierdzenia występowania agrofagów kwarantannowych dla Unii lub innych agrofagów podlegających obowiązkowi zwalczania (np. agrofagów objętych regulacjami art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031). Wojewódzki inspektor będzie organem właściwym do prowadzenia urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych, który zastąpi rejestr przedsiębiorców prowadzony na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin oraz wydawania świadectw fitosanitarnych eksportowych oraz świadectw fitosanitarnych reeksportowych.

Wprawdzie zgodnie z przepisami rozporządzenia 2016/2031 paszporty roślin wydawać będą głównie upoważnione do tego podmioty profesjonalne, projektowana ustawa zachowuje jednak w tym zakresie także kompetencje wojewódzkiego inspektora.

Z kolei Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa, zwany dalej „głównym inspektorem”, będzie wydawał zgody na prowadzenie prac badawczych, m.in. z wykorzystaniem agrofagów kwarantannowych, agrofagów kwarantannowych dla stref chronionych oraz roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów, których wprowadzanie na obszar Rzeczypospolitej Polskiej lub do stref chronionych jest zabronione. Stanowi to kontynuację uprawnień wynikających dla głównego inspektora z przepisów art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Nowym rozwiązaniem wprowadzanym projektowaną ustawą jest możliwość wyznaczania obszarów wolnych od określonych agrofagów. Obszary takie mogą mieć znaczenie dla ułatwienia eksportu towarów do państw trzecich. Proponuje się, aby obszar wolny od określonego agrofaga ustanawiał, w drodze rozporządzenia – aktu prawa miejscowego, wojewoda, wskazując jednocześnie ograniczenia lub nakazy obowiązujące na takich obszarach w celu ograniczenia ryzyka introdukcji agrofaga, ze względu na którego obszar taki został wyznaczony.

Powyższe regulacje mają jednak charakter fakultatywny i skorzystanie z możliwości, jakie one dają, będzie konsekwencją ewentualnego uzależnienia eksportu towarów z Polski od ustanowienia takich obszarów. Z tego powodu, odrębna ocena wpływu powinna zostać sporządzona przed decyzją o ustanowieniu obszaru wolnego od określonego agrofaga.

W związku z przyjęciem w rozporządzeniu 2016/2031 nowych regulacji dotyczących stacji kwarantanny oraz miejsc zapewniających izolację, proponuje się, aby właściwym do wyznaczania takich stacji oraz miejsc był główny inspektor.

Rozporządzenie 2017/625 ma na celu ustanowienie zharmonizowanych ram w zakresie organizacji kontroli urzędowych oraz czynności urzędowych innych niż kontrole urzędowe w całym łańcuchu rolno-spożywczym w Unii Europejskiej, z uwzględnieniem dotychczasowych przepisów dotyczących kontroli urzędowych określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L 165 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 45, str. 200) oraz we właściwym prawodawstwie sektorowym.

Pojęcie łańcucha rolno-spożywczego jest bardzo szerokie – obejmuje wszystkie procesy, produkty oraz działania dotyczące żywności, jej produkcji i obchodzenia się z nią, a także przepisy, które (bezpośrednio lub pośrednio, np. przez wymagania dotyczące bezpieczeństwa pasz) zapewniają jej bezpieczeństwo oraz zdolność do spożycia przez ludzi. W związku z powyższym rozporządzenie 2017/625 objęło swoim zakresem, obok prawodawstwa dotyczącego bezpieczeństwa żywności i weterynarii, także obszar zdrowia roślin, do tej pory wyłączony z zakresu rozporządzenia nr 882/2004.

Rozporządzenie 2017/625 rewiduje zatem dotychczasowe prawodawstwo dotyczące kontroli urzędowych, eliminując niedociągnięcia zidentyfikowane w jego treści i stosowaniu oraz włączając w obszar zharmonizowanych zasad dotyczących organizacji urzędowych kontroli sektor zdrowia roślin.

Rozporządzenie 2017/625 określa zasady:

- 1) przeprowadzania kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych podejmowanych przez właściwe organy państw członkowskich;
- 2) finansowania kontroli urzędowych;
- 3) pomocy i współpracy administracyjnej między państwami członkowskimi;
- 4) przeprowadzania przez Komisję Europejską kontroli w państwach członkowskich i państwach trzecich;
- 5) przyjmowania warunków, jakim mają odpowiadać towary wprowadzane na terytorium Unii Europejskiej z państwa trzeciego;
- 6) ustanowienia komputerowego systemu informacyjnego mającego na celu zarządzanie informacjami i danymi w odniesieniu do kontroli urzędowych.

Mając powyższe na uwadze, projektowana ustawa zawiera regulacje pozwalające na wykonanie wynikających z rozporządzenia 2017/625 obowiązków państw członkowskich oraz ich właściwych organów w zakresie kontroli urzędowych w obszarze zdrowia roślin, w szczególności w odniesieniu do towarów importowanych z państw trzecich.

Proponuje się, aby sprawy organizacji i funkcjonowania Inspekcji, unormowane do tej pory ustawą z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, regulowała odrębna ustawa o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. W projektowanej ustawie uwzględniono zatem wyłącznie te zadania Inspekcji, które dotyczą obszaru zdrowia roślin.

Mając na uwadze, że przepisy odrębnych ustaw zawierają odesłania do ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin, w projektowanej ustawie konieczne jest znowelizowanie także:

- 1) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1000, z późn. zm.);
- 2) ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenia 2016/2031 i 2017/625 obowiązują w sposób bezpośredni we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Inne państwa członkowskie jeszcze nie przyjęły przepisów zapewniających prawidłowe stosowanie tych aktów, w związku z czym nie jest możliwe ich porównanie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Państwowa Inspekcja Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN)	1795 pracowników merytorycznych, zatrudnionych łącznie w strukturach PIORiN.	PIORiN	Realizacja obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia 2016/2031 i rozporządzenia 2017/625.
Podmioty prowadzące uprawę, wytwarzanie, magazynowanie, pakowanie, sortowanie lub dokonujące wprowadzania lub przemieszczania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej roślin produktów roślinnych lub przedmiotów, wpisane do rejestru przedsiębiorców	Ok. 60 000	PIORiN	Obowiązek wpisu do urzędowego rejestru podmiotów profesjonalnych (prowadzonego przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa) i realizacji obowiązków wynikających z przepisów rozporządzenia 2016/2031.
Producenci rolni	Ok. 1,4 mln	GUS	W razie wykrycia obecności agrofagów kwarantannowych dla Unii lub innych agrofagów podlegających obowiązkowi zwalczania – realizacja obowiązków mających na celu zwalczanie i ograniczenie ryzyka rozprzestrzeniania się tych agrofagów, określonych w decyzji administracyjnej wydanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa.
Podmioty inne niż producenci rolni, będący posiadaczami roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów (np. posiadacze ogrodów przydomowych, lasów, obszarów zieleni miejskiej)	-	-	W razie wykrycia obecności agrofagów kwarantannowych dla Unii lub innych agrofagów podlegających obowiązkowi zwalczania – realizacja obowiązków mających na celu zwalczanie i ograniczenie ryzyka rozprzestrzeniania się tych agrofagów, określonych w decyzji administracyjnej wydanej przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa.
Wojewodowie	16		Uprawnienia do ustanawiania obszarów wolnych od określonych agrofagów.

Inspekcja Transportu Drogowego (ITD)	16	Wojewódzkie inspektoraty transportu drogowego	Współpraca z wojewódzkimi inspektorami ochrony roślin i nasiennictwa przy kontroli na drogach i w środkach transportu. Przepis art. 7 projektowanej ustawy stanowi przeniesienie przepisu art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin i nie powoduje nowych obciążeń dla ITD (szczegółowe informacje zawarte zostały w pkt 6 OSR).
Policja	-	-	Współpraca z wojewódzkimi inspektorami ochrony roślin i nasiennictwa przy kontroli na drogach i w środkach transportu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji publicznych, uzgodnień i opiniowania stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projekt ustawy został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym ustawą, między innymi z: Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacją Konsumentów, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacją Lewiatan, Konsorcjum Appolonia, Krajową Federacją Producentów Zbóż, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowym Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu, Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw – Spółdzielni Osób Prawnych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców, Polską Izbą Nasienną, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Komitetem Zielarskim, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Polskim Związkiem Plantatorów Tytoniu, Polskim Związkiem Pracodawców-Uslugodawców Rolnych, Polskim Związkiem Producentów Kukurydzy, Polskim Związkiem Producentów Roślin Zbożowych, Polskim Związkiem Producentów Ziemiaków i Nasion Rolniczych, Polskim Związkiem Pszczelarskim, Polskim Związkiem Zawodowym Rolników, Polskim Związkiem Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin, Polskim Stowarzyszeniem Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Radą Dialogu Społecznego, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich, Stowarzyszeniem Polski Ziemiak, Stowarzyszeniem Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszeniem Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszeniem Sadowników Polskich, Towarzystwem Rozwoju Sądów Karłowych, Zrzeszeniem Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszeniem Producentów Róż, Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związkiem Pracodawców Mediów Publicznych, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Szkółkarzy Polskich, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Centralnym Ośrodkiem Badania Odmian Roślin Uprawnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Instytutem Badawczym Leśnictwa, Instytutem Dendrologii PAN, Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ochrony Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ochrony Środowiska –

Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ogrodnictwa w Skierniewicach, Instytutem Technologii Drewna, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Komitetem Ochrony Roślin PAN, Państwowym Zakładem Higieny, Polskim Towarzystwem Entomologicznym, Polskim Towarzystwem Fitopatologicznym, Polskim Towarzystwem Ochrony Roślin, Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu, Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu, Uniwersytetem Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Uniwersytetem Technologiczno-Przyrodniczym im. Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie oraz Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie.

Projekt ustawy został skonsultowany z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

Czas trwania konsultacji uwzględniał brzmienie art. 19 ust. 2 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (który stanowi, iż organy władzy i administracji rządowej oraz organy samorządu terytorialnego kierują założenia albo projekty aktów prawnych, do odpowiednich władz statutowych związku, określając termin przedstawienia opinii nie krótszy jednak niż 30 dni; termin ten może zostać skrócony do 21 dni ze względu na ważny interes publiczny; skrócenie terminu wymaga szczególnego uzasadnienia).

Nowe przepisy UE z zakresu zdrowia roślin i konsekwencje ich przyjęcia dla dotychczasowych regulacji dotyczących zdrowia roślin i nasiennictwa były omawiane na spotkaniu z Polską Izbą Nasienną w dniu 12 grudnia 2018 r., ze Związkiem Szkółkarzy Polskich w dniu 19 lutego 2019 r. oraz Polskim Towarzystwem Fitopatologicznym w dniu 27 lutego 2019 r., a także podczas konferencji w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju wsi w dniu 30 sierpnia 2019 r.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2019	1 2020	2 2021	3 2022	4 2023	5 2024	6 2025	7 2026	8 2027	9 2028	10 2029	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	Ponieważ ogólne kompetencje Inspekcji wynikać będą z procedowanego równolegle projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, szczegółowe dane dotyczące skutków finansowych nowych regulacji zostały kompleksowo opisane w OSR przygotowanej do tamtej ustawy.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zgodnie z projektowaną ustawą zadania państwa z zakresu ochrony roślin przed agrofagami wykonywane będą, tak jak dotychczas, przez organy Inspekcji. Ponieważ ogólne kompetencje Inspekcji wynikać będą z procedowanego równolegle projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, szczegółowe dane dotyczące skutków finansowych nowych regulacji zostały kompleksowo opisane w OSR przygotowanej do tamtej ustawy. Obszar przewidziany do uregulowania przepisami ustawy o ochronie roślin przed agrofagami oraz ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa był bowiem do tej pory											

regulowany przepisami jednego aktu prawnego – ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin.

Zmiana obecnego porządku prawnego wynika z konieczności wdrożenia nowych przepisów UE regulujących obszar zdrowia roślin. Decyzja o zastąpieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin dwoma aktami prawnymi jest spowodowana tym, iż Inspekcja poza realizacją zadań z zakresu zdrowia roślin wykonuje także zadania wynikające z ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o środkach ochrony roślin oraz ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o nasiennictwie. Nie znajduje zatem uzasadnienia utrzymanie sytuacji, w której przepisy dotyczące organizacji Inspekcji są ujęte w jednej z ustaw merytorycznych, na podstawie których działa Inspekcja.

Niezależnie od powyższego, przepisy obydwu projektowanych ustaw powinny być rozpatrywane łącznie, jako że wdrażając pakiet przepisów UE z zakresu zdrowia roślin w sposób spójny i kompleksowy uregulują one ten obszar. Jednocześnie, o ile projekt ustawy o ochronie roślin przed agrofagami określa w sposób szczegółowy zasady realizacji zadań z zakresu zdrowia roślin, to projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa określa, jakie zadania należą do zakresu właściwości organów tej Inspekcji.

Omawiane projekty ustaw są zatem nierozzerwalne – obie ustawy powinny wejść w życie jednocześnie (nie jest możliwe przyjęcie wyłącznie jednej z nich – powodowałoby to bowiem, iż wprowadzane regulacje byłyby niekompletne i w związku z tym wadliwe).

Mając powyższe na uwadze, trudne byłoby rozdzielenie w sposób jednoznaczny kosztów wejścia w życie obu ww. ustaw, jako że regulują one spójnie ten sam obszar, wzajemnie się uzupełniając. Zdecydowano zatem, jak zostało to wskazane powyżej, iż koszty wejścia w życie projektowanych regulacji zostaną w sposób całościowy ujęte w OSR do projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa. OSR do projektu ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa jest zatem „wspólna” dla obu projektów ustaw i w sposób całościowy określa skutki wejścia w życie obu z nich.

Nie przewiduje się zauważalnego wpływu projektowanych regulacji na wpływy do budżetów gmin z tytułu opłaty skarbowej. Dodatkowe wpływy z tytułu opłaty skarbowej w związku z wprowadzanymi:

- 1) zezwoleniem na opuszczenie przez rośliny, produkty roślinne i inne przedmioty stacji kwarantanny lub obiektów zapewniających izolację;
- 2) zezwoleniem na przemieszczanie roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów porażonych przez agrofaga kwarantannowego dla Unii lub agrofaga objętego środkami przyjętymi zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację do innej stacji kwarantanny lub innego obiektu zapewniającego izolację;
- 3) zezwoleniem na korzystanie ze stacji kwarantanny lub obiektu zapewniającego izolację, zlokalizowanych w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej

będą miały charakter incydentalny.

Nie przewiduje się zauważalnego wpływu projektowanych regulacji na wydatki Policji i ITD w związku ze współpracą z wojewódzkimi inspektorami ochrony roślin i nasiennictwa przy kontroli na drogach i w środkach transportu. Przepisy art. 7 stanowią kontynuację zobowiązań zawartych w art. 6 ust. 3 i art. 102 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin i nie przewiduje się zwiększenia obciążenia tych służb po wejściu w życie projektowanej ustawy.

Przepisy art. 7 projektowanej ustawy stanowiące, iż kontrole na drogach Inspekcja wykonuje we współpracy z ITD lub Policją zostały bowiem wprowadzone, ponieważ Inspekcja nie ma uprawnień do zatrzymywania pojazdów.

Liczba kontroli wykonywanych przez PIORiN we współpracy z ITD kształtuje się następująco:

Rok	Liczba miejsc kontroli	Liczba przeprowadzonych kontroli	Liczba skontrolowanych pojazdów
2016	162	262	1637
2017	112	271	1564
2018	122	322	1621

	I półrocze 2019	46	107	655
--	--------------------	----	-----	-----

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-						-
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						-
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						-
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane regulacje mają istotne znaczenie dla podmiotów działających w obszarze produkcji, obrotu oraz przetwarzania roślin lub materiałów pochodzenia roślinnego. Celem tych regulacji jest bowiem niedopuszczenie do zadmowienia się na terenie kraju nowych, niewystępujących dotąd agrofagów mogących spowodować istotne straty gospodarcze.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projektowane regulacje mają istotne znaczenie dla podmiotów działających w obszarze produkcji, obrotu oraz przetwarzania roślin lub materiałów pochodzenia roślinnego. Celem tych regulacji jest bowiem niedopuszczenie do zadmowienia się na terenie kraju nowych, niewystępujących dotąd agrofagów mogących spowodować istotne straty gospodarcze.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak bezpośredniego wpływu.						
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak bezpośredniego wpływu.						
Niemierzalne	-	-						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Opracowując projektowaną ustawę, kierowano się ograniczeniem wynikających z niej obciążeń dla przedsiębiorców do niezbędnego minimum. W szczególności dotyczy to dążenia do upraszczania procedur administracyjnych – tam, gdzie było to możliwe zrezygnowano z wydawania decyzji administracyjnych na rzecz czynności materialno-technicznych (wpisy do rejestrów), zastosowano zasadę milczącej zgody (upoważnienie do wydawania paszportów roślin). Zapewniono możliwość załatwiania spraw za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. Wynikające z projektowanej ustawy obciążenia dla przedsiębiorców są zatem proporcjonalne i uzasadnione celami wprowadzanych regulacji. Tym samym projektowana ustawa jest zgodna z art. 68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p> <p>Projektowana ustawa nie jest sprzeczna z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.</p>							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: podstawowym ułatwieniem dla producentów rolnych, wynikającym z wprowadzanego rozporządzenia 2016/2031, jest

	<p>przekazanie paszportowania roślin podmiotom zawodowym. Obecnie zadanie to jest wykonywane głównie przez Inspekcję. Przyjmowane regulacje wymagają jednak określenia procedury udzielania upoważnienia do wydawania paszportów roślin. Podobne regulacje (przewidujące upoważnianie podmiotów) dotyczyć będą udzielania uprawnień do znakowania drewna, drewnianych materiałów opakowaniowych i innych przedmiotów, potwierdzającego poddanie ich zabiegom zwalczającym agrofagi zgodnie z Międzynarodowymi Standardami w zakresie Środków Fitosanitarnych.</p>
<p>Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.</p>	<p>☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy</p>
<p>Komentarz: nową procedurą wynikającą z projektowanej ustawy jest ustanawianie obszarów wolnych od określonych agrofagów. Proponowane rozwiązania mają na celu ułatwienie eksportu towarów pochodzenia roślinnego do państw trzecich.</p>	
<p>9. Wpływ na rynek pracy</p>	
<p>Projektowana ustawa nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.</p>	
<p>10. Wpływ na pozostałe obszary</p>	
<p>☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ inne: międzynarodowy obrót roślinami, produktami roślinnymi lub przedmiotami, podlegającymi regulacjom fitosanitarnym.</p>	<p>☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☒ zdrowie</p>
<p>Omówienie wpływu</p>	<p>Projektowana regulacja ma na celu ochronę terytorium kraju przed introdukcją agrofagów dotychczas niewystępujących w Polsce. Projektowane regulacje mają zatem na celu zapobieżenie bezpośrednim stratom powodowanym przez takie agrofagi (w rolnictwie i leśnictwie), wynikającym ze zniszczenia plonów czy zamierania drzewostanów. Zadomowienie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nowych agrofagów, czemu mają zapobiec projektowane regulacje, powodowałoby także konieczność ich chemicznego zwalczania, z czym wiązałyby się presja na środowisko naturalne oraz zagrożenia dla zdrowia człowieka. Zawarte w projektowanej ustawie rozwiązania mają na celu także zapewnienie możliwości obrotu międzynarodowego polskimi towarami pochodzenia roślinnego. Zadomowienie się na obszarze kraju nowych agrofagów, mających status agrofagów kwarantannowych dla Unii lub status takich agrofagów w państwach trzecich, mogłoby spowodować utrudnienia w dostępie polskich towarów na rynki państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw trzecich. Projektowana ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i ekonomiczną rodziny, sytuację osób niepełnosprawnych oraz sytuację osób starszych.</p>
<p>11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego</p>	
<p>Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy. Projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem 14 grudnia 2019 r.</p>	
<p>12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?</p>	
<p>Projektowana ustawa wprowadza przepisy rozporządzenia 2016/2031 i rozporządzenia 2017/625, których ocena wykonywana będzie na poziomie Unii Europejskiej. Działalność Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa oceniana jest na bieżąco na podstawie rocznej sprawozdawczości. Mając jednak na uwadze ramowy charakter projektowanych regulacji, ocena ich efektywności będzie możliwa po ok. 5 latach od dnia ich wejścia w życie.</p>	
<p>13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)</p>	
<p>Brak.</p>	

Raport z konsultacji (§ 51 Regulaminu pracy Rady Ministrów)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania:

Projekt ustawy o ochronie roślin przed agrofagami został przesłany do konsultacji publicznych, uzgodnień i opiniowania stosownie do postanowień uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projekt ustawy został skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym ustawą, między innymi z: Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacją Konsumentów, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacją Lewiatan, Konsorcjum Appolonia, Krajową Federacją Producentów Zbóż, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowym Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu, Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kótek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw – Spółdzielni Osób Prawnych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców, Polską Izbą Nasienną, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Komitetem Zielarskim, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Polskim Związkiem Plantatorów Tytoniu, Polskim Związkiem Pracodawców-Usługodawców Rolnych, Polskim Związkiem Producentów Kukurydzy,

Polskim Związkiem Producentów Roślin Zbożowych, Polskim Związkiem Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, Polskim Związkiem Pszczelarskim, Polskim Związkiem Zawodowym Rolników, Polskim Związkiem Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin, Polskim Stowarzyszeniem Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Radą Dialogu Społecznego, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich, Stowarzyszeniem Polski Ziemniak, Stowarzyszeniem Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszeniem Polskich Producentów Środków Ochrony Roślin, Stowarzyszeniem Sadowników Polskich, Towarzystwem Rozwoju Sadów Karłowych, Zrzeszeniem Producentów Nasion Ogrodniczych, Materiału Szkółkarskiego i Grzybów „SOGNAS”, Zrzeszeniem Producentów Róż, Materiału Szkółkarskiego Owocowego i Ozdobnego „Końskowola”, Związkiem Pracodawców Mediów Publicznych, Związkiem Rzemiosła Polskiego, Związkiem Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Szkółkarzy Polskich, Związkiem Zawodowym Rolników Rzeczypospolitej „Solidarni”, Związkiem Zawodowym Centrum Narodowe Młodych Rolników, Związkiem Zawodowym Pracowników Rolnictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, Związkiem Zawodowym Rolnictwa „Samoobrona”, Związkiem Zawodowym Rolników „Ojczyzna”, Związkiem Zawodowym Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, Związkiem Zawodowym Rolnictwa i Obszarów Wiejskich „REGIONY”, Centralnym Ośrodkiem Badania Odmian Roślin Uprawnych, Centrum Doradztwa Rolniczego, Instytutem Badawczym Leśnictwa, Instytutem Dendrologii PAN, Instytutem Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ochrony Roślin – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ochrony Środowiska – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Ogrodnictwa w Skierniewicach, Instytutem Technologii Drewna, Instytutem Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa – Państwowym Instytutem Badawczym, Instytutem Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich, Komitetem Ochrony Roślin PAN, Państwowym Zakładem Higieny, Polskim Towarzystwem Entomologicznym, Polskim Towarzystwem Fitopatologicznym, Polskim Towarzystwem Ochrony Roślin, Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego, Uniwersytetem Przyrodniczo-Humanistycznym w Siedlcach, Uniwersytetem Przyrodniczym w Lublinie, Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu, Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu, Uniwersytetem Rolniczym im. Hugona Kołłątaja w Krakowie, Uniwersytetem Technologiczno-Przyrodniczym im.

Jana i Jędrzeja Śniadeckich w Bydgoszczy, Uniwersytetem Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie oraz Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym w Szczecinie.

Informację o braku uwag otrzymano od: Porozumienia Zielonogórskiego – Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia, Krajowego Związku Rewizyjnego Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Polskiego Stowarzyszenia Obsługi Rolnictwa oraz Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa PIB.

Uwagi do projektowanego rozporządzenia otrzymano od:

Polskiej Izby Nasiennej, Związku Szkółkarzy Polskich, Instytutu Ochrony Roślin – PIB oraz PEPEES S.A. (w zakresie uzasadnienia). Zgłoszone uwagi zostały częściowo uwzględnione, w a pozostałym zakresie omówione i uzgodnione podczas konferencji uzgodnieniowej zorganizowanej w dniu 10 maja 2019 r.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym:

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku:

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

1.				
	nr celex 32016R2031 nr naturalny 2016/2031			
2.	tytuł aktu prawnego UE			
	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylające dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE			
3.	organ bądź organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję			
	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Uzgodniono z MSZ			
4.	wykaz aktów prawnych/projektów aktów prawnych transponujących przepisy aktu prawnego UE			
	Projekt ustawy o ochronie roślin przed agrofagami Projekt ustawy o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa			
5.	Jednostka redakcyjna	Projektowany akt prawny wdrażający daną jednostkę redakcyjną	organ / organy administracji rządowej odpowiedzialne za transpozycję	Deklaracja w sprawie transpozycji (wymaga lub nie wymaga transpozycji)

art. 1	-	Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	obowiązuje wprost
art. 2	art. 2 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 3	art. 2 pkt 2 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 4	art. 2 pkt 3 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 5	-		obowiązuje wprost
art. 6	art. 2 pkt 4 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 7	-		nie wymaga transpozycji
art. 8	art. 48-40 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 9	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 10	art. 7, art. 11 ust. 1 pkt 1 ust. 11 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 11	art. 8 ust. 3 pkt 1 i art. 9 pkt 1 lit. a projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 12	art. 12 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 13	art. 12 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 14	art. 10, art. 11 ust. 2 pkt 2, art. 12 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 15	art. 10 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja

art. 16	-		obowiązuje wprost
art. 17	art. 11 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 18	art. 11, art. 53 ust. 1 lit. d projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 19	art. 7 I 1 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 20	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 21	-		nie wymaga transpozycji
art. 22	art. 7 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 23	art. 4 ust. 1 pkt 1 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 24	art. 7 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 25	art. 4 ust. 1 pkt 2 i ust. 3-5 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 26	art. 4 pkt 3 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 27	art. 4 ust. 1 pkt 4 i ust. 3-5 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja

art. 28	art. 14 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 29	art. 9 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 30	art. 11 ust. 10, art. 13, art. 15 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 31	art. 14 ust. 5-8 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 32	art. 16 i art. 7 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 33	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 34	art. 7 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 35	art. 16 pkt 1 lit b i c projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 36	art. 2 pkt 6 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 37	art. 15, art. 14 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 38	-		nie wymaga transpozycji
art. 39	-		obowiązuje wprost
art. 40	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 41	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja

art. 42	-		nie wymaga transpozycji
art. 43	-		nie wymaga transpozycji
art. 44	-		nie wymaga transpozycji
art. 45	art. 58 ust. 4 pkt 6 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 46	art. 14 ust. 5-8 oraz art. 32 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 47	art. 36 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 48	art. 38-40 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 49	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 50	-		nie wymaga transpozycji
art. 51	-		nie wymaga transpozycji
art. 52	art. 37 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 53	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 54	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 55	art. 58 ust. 4 pkt 6 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 56	art. 14 ust. 5-8 oraz art. 32 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja

art. 57	art. 36 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 58	art. 38-40 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 59	-		obowiązuje wprost
art. 60	art. 42, art. 46 ust. 1 oraz 47 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 61	art. 43 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 62	-		obowiązuje wprost
art. 63	art. 43 ust. 7-13, art. 44 oraz art. 46 ust. 6-9 oraz art. 47 ust. 5-8 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 64	art. 45 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 65	art. 21 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 66	art. 21 oraz 22 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 67	-		nie wymaga transpozycji
art. 68	art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 69	-		obowiązuje wprost
art. 70	-		obowiązuje wprost
art. 71	-		obowiązuje wprost

art. 72	-		obowiązuje wprost
art. 73	-		obowiązuje wprost
art. 74	-		obowiązuje wprost
art. 75	-		obowiązuje wprost
art. 76	-		obowiązuje wprost
art. 77	art. 3 oraz art. 35 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 78	-		obowiązuje wprost
art. 79	-		obowiązuje wprost
art. 80	-		obowiązuje wprost
art. 81	-		obowiązuje wprost
art. 82	art. 28 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 83	-		obowiązuje wprost
art. 84	art. 26 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 85	-		obowiązuje wprost
art. 86	-		obowiązuje wprost
art. 87	art. 23 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja

art. 88	-		obowiązuje wprost
art. 89	art. 22 pkt. 1 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 90	-		obowiązuje wprost
art. 91	art. 25 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 92	art. 22 ust. 9-16 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 93	-		obowiązuje wprost
art. 94	-		obowiązuje wprost
art. 95	art. 27 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami art. 8 ust. 3 pkt 1 projektu ustawy o PIORiN		pełna transpozycja
art. 96	-		obowiązuje wprost
art. 97	-		obowiązuje wprost
art. 98	art. 29 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 99	art. 31 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 100	art. 47 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 101	art. 47 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 102	art. 52 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 103	-		obowiązuje wprost

art. 104	-		obowiązuje wprost
art. 105	-		obowiązuje wprost
art. 106	-		obowiązuje wprost
art. 107	-		obowiązuje wprost
art.108	art. 5, art. 58 i 59 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja
art. 109	-		nie wymaga transpozycji
art. 110	-		nie wymaga transpozycji
art. 111	-		nie wymaga transpozycji
art. 112	-		nie wymaga transpozycji
art. 113	art. 85 projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami		pełna transpozycja

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie punktów kontroli granicznej, w których przeprowadza się kontrolę urzędową
określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z
państw trzecich²⁾**

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz punktów kontroli granicznej, w których przeprowadza się kontrolę urzędową określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 grudnia 2019 r.

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

W porozumieniu

MINISTER FINANSTÓW

MINISTER INFRASTRUKTURY

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1250).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu punktów wwozu, przez które można wprowadzać rośliny, produkty roślinne lub przedmioty (Dz.U. z 2016 r. poz. 881, z późn. zm.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art 83 ust. 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia ... (poz.)

**WYKAZ PUNKTÓW KONTROLI GRANICZNEJ, W KTÓRYCH PRZEPROWADZA
SIĘ KONTROLĘ URZĘDOWĄ OKREŚLONYCH ROŚLIN, PRODUKTÓW
ROŚLINNYCH LUB INNYCH PRZEDMIOTÓW WPROWADZANYCH Z PAŃSTW
TRZECICH**

Lp.	Punkty wwozu	Województwo
I	lotnisko w przypadku transportu powietrznego	
1	Rzeszów-Jasionka	podkarpackie
2	Chopina w Warszawie	mazowieckie
II	port w przypadku transportu morskiego lub rzecznego	
1	Elbląg – Port	warmińsko-mazurskie
2	Gdańsk – Port	pomorskie
3	Gdynia – Port	pomorskie
4	Szczecin – Port	zachodniopomorskie
5	Świnoujście – Port	zachodniopomorskie
III	stacja w przypadku transportu kolejowego	
1	Braniewo	warmińsko-mazurskie
2	Dorohusk	lubelskie
3	Hrubieszów	lubelskie
4	Kobylany	lubelskie
5	Kuźnica Białostocka	podlaskie
6	Medyka	podkarpackie
7	Siemianówka	podlaskie
IV	miejsce granicznej kontroli fitosanitarnej w przypadku przekroczenia śródlądowej granicy Rzeczypospolitej Polskiej	
1	Bezledy	warmińsko-mazurskie
2	Bobrowniki	podlaskie
3	Dorohusk	lubelskie
4	Hrebenne	lubelskie
5	Korczowa	podkarpackie
6	Koroszczyń	lubelskie
7	Kuźnica Białostocka	podlaskie

UZASADNIENIE

Zgodnie z artykułem 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1) „państwa członkowskie wyznaczają punkty kontroli granicznej do celów przeprowadzania kontroli urzędowych co najmniej jednej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 [tego rozporządzenia]”. W związku z powyższym, w art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia o ochronie roślin przed agrofagami zawarta została norma wskazująca ministra właściwego do spraw rolnictwa, jako organ właściwy do wyznaczenia takich punktów, a projektowane rozporządzenie wykonuje to upoważnienie.

Projektowane rozporządzenie nie wprowadza zmian w stosunku do obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu punktów wwozu, przez które można wprowadzać rośliny, produkty roślinne lub przedmioty (Dz. U. z 2016 r. poz. 881, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu</p> <p>Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie punktów kontroli granicznej, w których przeprowadza się kontrolę urzędową określonych roślin, produktów roślinnych lub innych przedmiotów wprowadzanych z państw trzecich</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Rafał Romanowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Jasińska-Kielek, Departament Hodowli i Ochrony Roślin tel.: 22 623 13 14, e-mail Marta.Jasinska-Kielek@minrol.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 01.08.2019</p> <p>Źródło: Art. 33 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...)</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Zgodnie z artykułem 59 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1) „państwa członkowskie wyznaczają punkty kontroli granicznej do celów przeprowadzania kontroli urzędowych co najmniej jednej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 [tego rozporządzenia]”. W związku z powyższym, w art. 33 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami zawarta została norma wskazująca ministra właściwego do spraw rolnictwa, jako organ właściwy do wyznaczenia takich punktów, a projektowane rozporządzenie wykonuje to upoważnienie.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się określić wykaz punktów kontroli granicznej zgodny obowiązującym rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wykazu punktów wwozu, przez które można wprowadzać rośliny, produkty roślinne lub przedmioty (Dz.U. z 2016 r. poz. 881, z późn. zm.).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde państwo członkowskie wyznacza punkty kontroli granicznej do celów przeprowadzania kontroli urzędowych co najmniej jednej kategorii zwierząt i towarów, o których mowa w art. 47 ust. 1 2017/625.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzkie inspektoraty ochrony	7	przejścia graniczne, na	Zapewnienie obsady kadrowej niezbędnej dla właściwego

roślin i nasiennictwa		których przeprowadzana będzie graniczna kontrola fitosanitarna, zostaną wyznaczone na terenie 7 województw	prowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej
Wojewodowie	7	przejścia graniczne, na których przeprowadzana będzie graniczna kontrola fitosanitarna, zostaną wyznaczone na terenie 7 województw	Utrzymanie warunków wymaganych prawem Unii Europejskiej na przejściach granicznych, wyznaczonych do prowadzenia granicznej kontroli fitosanitarnej, niezbędnych dla sprawnego i właściwego przebiegu takich kontroli
Podmioty zajmujące się importem roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów podlegających obowiązkowi granicznej kontroli fitosanitarnej			Ograniczenie możliwości wprowadzania towarów objętych regulacjami fitosanitarnymi na obszar Rzeczypospolitej polskiej przez przejścia graniczne wskazane w projektowanym rozporządzeniu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do konsultacji publicznych, uzgodnień i opiniowania stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym ustawą, między innymi z: Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacją Konsumentów, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacją Lewiatan, Konsorcjum Appolonia, Krajową Federacją Producentów Zbóż, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowym Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu, Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw – Spółdzielni Osób Prawnych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Federacją Producentów

budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie powoduje skutków dla budżetu państwa, ani jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-						-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						-				
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości. wpływu										
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości.										
Niemierzalne	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń	Projektowane regulacje nie mają bezpośredniego wpływu na działalność przedsiębiorców. Tym samym projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z											

założeń	2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Projektowane rozporządzenie nie wprowadza obciążeń regulacyjnych na obywateli lub przedsiębiorców.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☒ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i ekonomiczną rodziny, sytuację osób niepełnosprawnych oraz sytuację osób starszych.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Funkcjonowanie projektowanych przepisów będzie oceniane w sposób bieżący.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

w sprawie stawek opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych oraz świadczenie usług przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa²⁾

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się stawki opłat za:

- 1) przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w celu:
 - a) wydania paszportu roślin,
 - b) wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, w tym dotyczących podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów,
 - c) wydania świadectwa przedeksportowego,
 - d) wydania zaświadczenia lub innego dokumentu, lub oznakowania, w które należy zaopatrywać rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprawdane poza obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2016/2031 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie środków ochronnych przeciwko agrofagom roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013, (UE) nr 652/2014 i (UE) nr 1143/2014 oraz uchylającego dyrektywy Rady 69/464/EWG, 74/647/EWG, 93/85/EWG, 98/57/WE, 2000/29/WE, 2006/91/WE i 2007/33/WE (Dz. Urz. UE L 317 z 23.11.2016, str. 4), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/2031),

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 1250).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie stawek opłat za usługi świadczone przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz za wydawanie paszportów roślin i formularzy paszportów roślin (Dz. U. poz. 789, z późn. zm.), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...).

- e) wydania dokumentów lub oznakowań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, 2, 3 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 3 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami, zwanej dalej „ustawą”,
 - f) udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031, oraz w celu weryfikacji i zapewnienia, o których mowa w art. 98 ust. 3 rozporządzenia 2016/2031;
- 2) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem, kontroli w celu uznania miejsca produkcji za wolne od określonego agrofaga oraz utrzymania statusu miejsca produkcji wolnego od określonego agrofaga;
 - 3) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
 - 4) wydanie przez wojewódzkiego inspektora paszportu roślin;
 - 5) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy;
 - 6) przeprowadzenie kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnej i kontroli bezpośredniej w miejscach innych niż punkty kontroli granicznej i punkty kontroli inne niż punkty kontroli granicznej;
 - 7) świadczenie usług w zakresie pobierania próbek, przeprowadzania oceny wizualnej, badań laboratoryjnych lub testów roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub agrofagów oraz kontroli dokumentów, informacji lub danych w zakresie ochrony roślin przed agrofagami, a także wypełnienia dokumentu CHED, o którym mowa w art. 56 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/ 74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady

92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2017/625);

- 8) przeprowadzenie kontroli, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625, w odniesieniu do kontroli urzędowych przeprowadzanych w obszarze, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. g rozporządzenia 2017/625.

§ 2. 1. Stawki opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych, o których mowa w § 1 pkt 1–3 i 6 oraz art. 79 ust. 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625, oraz świadczenie usług w zakresie pobierania próbek, przeprowadzania oceny wizualnej, badań laboratoryjnych lub testów roślin, produktów roślinnych, innych przedmiotów lub agrofagów są określone w załączniku do rozporządzenia.

2. Opłata za wydanie przez wojewódzkiego inspektora paszportu roślin wynosi 0,37 zł.

3. Opłata za przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora egzaminu, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, wynosi 110 zł.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER

ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

W porozumieniu

MINISTER FINANSTÓW

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia ... (poz.)

**STAWKI OPŁAT ZA PRZEPROWADZANIE KONTROLI URZĘDOWYCH ORAZ
ŚWIADCZENIE USŁUG PRZEZ PAŃSTWOWĄ INSPEKCJĘ OCHRONY ROŚLIN I
NASIENICTWA**

**I. STAWKI OPŁAT ZA PRZEPROWADZANIE KONTROLI URZĘDOWYCH ORAZ
ŚWIADCZENIE USŁUG W ZAKRESIE POBIERANIA PRÓB**

1. Stawki opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych oraz świadczenie usług w zakresie pobierania prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów do badań na obecność organizmów szkodliwych

Lp.	Czynność	Ilość roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów	Stawki opłat (w zł)
1	Pobieranie prób nasion roślin rolniczych:		
1.1	mniejszych od ziarniaków pszenicy	do 10 000 kg	46,00
1.2	większych od ziarniaków pszenicy lub im równych	do 20 000 kg	52,00
2	Pobieranie prób nasion warzyw i ziół:		
2.1	większych od bardzo dużych nasion fasoli typu „piękny Jaś” lub im równych	do 20 000 kg	36,00
2.2	mniejszych od bardzo dużych nasion fasoli typu „piękny Jaś” i większych od nasion grochu	do 5 000 kg	34,00
2.3	mniejszych od nasion grochu lub im równych i większych od nasion pomidora	do 500 kg	25,00
2.4	mniejszych od nasion pomidora lub im równych	do 100 kg	23,00
3	Pobieranie prób nasion kwiatów:		
3.1	większych od nasion groszku pachnącego	do 1 000 kg	39,00
3.2	mniejszych od nasion groszku pachnącego lub im równych i większych od nasion petunii	do 500 kg	32,00

3.3	mniejszych od nasion petunii lub im równych	do 100 kg	31,00
4	Pobieranie prób nasion drzew:		
4.1	większych od nasion dębu	do 5 000 kg	43,00
4.2	mniejszych od nasion dębu lub im równych i większych od nasion świerku	do 500 kg	37,00
4.3	mniejszych od nasion świerku lub im równych	do 100 kg	31,00
5	Pobieranie prób bulw ziemniaka	do 25 000 kg	39,00
6	Pobieranie prób materiału przeznaczonego do rozmnażania wegetatywnego, w tym prób: cebul, bulw, kłaczy, korzeni bulwiastych, podkładek, sadzonek, oraz roślin ozdobnych, w tym: roślin doniczkowych, kwiatów, zieleni ciętej, z wyłączeniem cebuli dymki	do 20 000 sztuk	46,00
7	Pobieranie prób cebuli dymki	do 1 000 kg	25,00
8	Pobieranie prób świeżych owoców i warzyw, innych towarów konsumpcyjnych, w tym suszonych lub przetworzonych	do 25 000 kg	36,00
9	Pobieranie prób ziarna zbóż, nasion roślin strączkowych i oleistych, pasz, przetworów zbożowych	do 60 000 kg	41,00
10	Pobieranie prób towarów włóknistych	do 50 opakowań jednostkowych lub 25 000 kg	39,00
11	Pobieranie prób drewna i produktów z drewna	do 100 m ³ lub 25 000 kg	47,00
12	Pobieranie prób roślin w czasie ich uprawy	do 1 ha upraw polowych lub do 0,25 ha upraw pod osłonami	56,00
13	Pobieranie prób roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów innych niż wymienione w lp. 1-12	do 20 000 sztuk, lub do 25 000 kg lub do do 100 m ³	47,00

2. Stawki opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych oraz świadczenie usług w zakresie pobierania prób podłoży i wody

Lp.	Czynność	Stawki opłat (w zł)
1	Pobieranie prób gleby dla jednego organizmu szkodliwego lub grupy organizmów szkodliwych, dla których próby pobiera się z zastosowaniem tej samej metodyki, z powierzchni:	

	do 0,25 ha	30,00
	powyżej 0,25 do 0,50 ha	44,00
	powyżej 0,50 do 1,00 ha	63,00
	za każdy następny rozpoczęty ha	63,00
2	Pobieranie prób podłoża uprawowego dla jednego organizmu szkodliwego lub grupy organizmów szkodliwych, dla których próby pobiera się z zastosowaniem tej samej metodyki, w workach lub luzem, lub podłoża towarzyszącego materiałowi roślinnemu do 100 m ³ lub do 25 000 kg, lub do 20 000 sztuk materiału roślinnego	37,00
3	Pobieranie prób wody: z każdego badanego ujęcia	22,00

II. Stawki opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych oraz świadczenie usług w zakresie przeprowadzania fitosanitarnej oceny wizualnej, badań laboratoryjnych lub testów

Lp.	Czynność	Stawki opłat (w zł/1 próbę ¹⁾)
1	2	3
1	Fitosanitarna ocena makroskopowa próby	10,00
2	Czynności wstępne, poprzedzające badania laboratoryjne:	
2.1	podkiełkowanie materiału roślinnego	70,00
2.2	stymulacja zarodnikowania grzybów i organizmów grzybobodobnych	26,00
2.3	hodowla szkodników w warunkach kontrolowanej temperatury i wilgotności do stadium pozwalającego na ich oznaczenie	27,50
3	Badanie na obecność wirusów, wiroidów i organizmów wirusopodobnych, z zastosowaniem:	
3.1	testu biologicznego	108,00
3.2	testu ELISA:	
3.2.1	na obecność jednego organizmu szkodliwego	36,00
3.2.2	na obecność każdego następnego organizmu szkodliwego w tej samej próbce	27,00
3.3	metody elektroforezy powrotnej (R-PAGE) - badanie na obecność wiroidów	198,00
3.4	metody PCR:	
3.4.1	metodą „IC-RT-PCR”	212,00
3.4.2	metodą „RT-PCR”	228,00
3.4.3	metodą „One-step RT-PCR”	281,00

3.4.4	metodą „nested PCR”	290,00
3.4.5	metodą „PCR”	285,00
3.5	metody real-time PCR:	
3.5.1	w przypadku badania nasion pomidora na obecność wirusa mozaiki pepino– Pepino mosaic virus	555,00
3.5.2	w przypadku badania materiału roślinnego na obecność wirusów, wiroidów i fitoplazm innego niż badanie określone w lp. 3.5.1	219,00
3.6	metody RFLP	61,00
3.7	metody „PCR-RFLP” na obecność Apple proliferation mycoplasma (<i>Candidatus Phytoplasma mali</i>), Pear decline mycoplasma (<i>Candidatus Phytoplasma pyri</i>), Apricot chlorotic leaf-roll mycoplasma (<i>Candidatus Phytoplasma prunorum</i>)	52,00
4	Badanie na obecność bakterii lub identyfikacja bakterii, z zastosowaniem:	
4.1	metody IF, w przypadku:	
4.1.1	porażenia utajonego nasion przez <i>Xanthomonas campestris</i> pv. <i>phaseoli</i> , <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>insidiosus</i> i <i>Erwinia stewartii</i>	152,00
4.1.2	porażenia utajonego bulw ziemniaka przez <i>Clavibacter michiganensis</i> ssp. <i>sepedonicus</i> i <i>Ralstonia solanacearum</i> (jeden z patogenów lub obydwa jednocześnie)	110,00
4.1.3	porażenia utajonego materiału roślinnego przez inne bakterie	110,00
4.1.4	czystej kultury	106,50
4.2	metody hodowlanej, w przypadku:	
4.2.1	jawnego porażenia materiału roślinnego	84,00
4.2.2	utajonego porażenia materiału roślinnego	130,00
4.3	testu ELISA (badanie materiału roślinnego lub czystej kultury)	36,00
4.4	testów biochemicznych (badanie czystej kultury)	68,00
4.5	barwienia Grama (badanie czystej kultury)	21,00
4.6	testu aglutynacji (badanie czystej kultury)	21,00
4.7	metody PCR	222,00
4.8	metody FISH	129,00
4.9	metody FAP	120,00
4.10	testu biologicznego lub testu patogeniczności	123,00
4.11	metody real-time PCR	367,00
5	Jednokrotne badanie 1 ujęcia wód powierzchniowych na obecność <i>Ralstonia solanacearum</i>	43,00
6	Badanie na obecność grzybów i organizmów grzybopodobnych lub ich identyfikacja, z zastosowaniem:	

6.1	metody mikroskopowej (morfologiczno-metrycznej)	58,00
6.2	metody przesiewania i przeglądania (wykrywanie obecności grzybów i organizmów grzybopodobnych)	28,00
6.3	metody obmywania i odwirowywania (wykrywanie i identyfikacja)	61,50
6.4	metody hodowlanej (wykrywanie obecności grzybów i organizmów grzybopodobnych)	137,00
6.5	metody PCR	257,00
6.6	metody elektroforezy izoenzymów przy użyciu aparatu Phast System	411,00
6.7	testu Duncana – wykrywanie i identyfikacja <i>Phytophthora fragariae</i> var. <i>fragariae</i>	109,00
6.8	metody pułapkowej wykrywanie <i>Phytophthora</i> spp.	54,00
6.9	metody stymulacji objawów wykrywanie porażenia utajonego <i>Phoma exigua</i> var. <i>foveata</i>	70,00
6.10	metody chromatografii cienkowsarstwowej – identyfikacja <i>Phoma exigua</i> var. <i>foveata</i>	84,00
6.11	metody epifluorescencji bezpośredniej – identyfikacja <i>Tilletia controversa</i> lub <i>Tilletia caries</i>	36,00
6.12	testu ELISA – wykrywanie i identyfikacja <i>Colletotrichum acutatum</i>	129,00
6.13	testu z paraquatem – wykrywanie <i>Colletotrichum acutatum</i>	592,00
6.14	metody real-time PCR	365,50
6.15	badanie gleby lub innego podłoża na obecność <i>Synchytrium endobioticum</i> , z zastosowaniem:	
6.15.1	metody przesiewania na mokro i flotacji (Pratt lub Jellema)	37,00
6.15.2	testu biologicznego	115,00
7	Badanie na obecność nicieni lub ich identyfikacja, z zastosowaniem:	
7.1	metody mikroskopowej (morfologiczno-metrycznej):	
7.1.1	identyfikacja cyst mątwików rodzajów <i>Globodera</i> i <i>Heterodera</i>	34,00
7.1.2	identyfikacja innych nicieni	60,00
7.2	metody Baermanna:	
7.2.1	ekstrakcja nicieni z materiału roślinnego	22,00
7.2.2	ekstrakcja nicieni z gleby, podłoża lub nawozu naturalnego	71,00
7.3	metody z zastosowaniem aparatu Oostenbrinka (ekstrakcja nicieni z gleby lub podłoża)	
7.3.1	ekstrakcja nicieni rodzaju <i>Longidorus</i> i <i>Xiphinema</i>	15,00
7.3.2	ekstrakcja innych nicieni	73,00
7.4	metody butelkowej, metody Buhra, metody z zastosowaniem aparatu Seinhorsta, aparatu Wilkego lub automatycznego ekstraktora	20,00

	do cyst (ekstrakcja cyst mątwików z gleby lub innego podłoża)	
7.5	metody inkubacji korzeni (ekstrakcja nicieni)	21,00
7.6	metody ekstrakcji nicieni z drewna (inkubacja próbek i ekstrakcja nicieni)	43,00
7.7	metody barwienia korzeni (wykrywanie nicieni)	29,00
7.8	metody przesiewania i przeglądania - badanie ziarna na obecność galasów <i>Anguina tritici</i> i <i>Anguina agrostis</i>	28,00
7.9	testu biologicznego - badanie gleby na obecność <i>Meloidogyne</i> spp.	90,00
7.10	metody PCR - identyfikacja <i>Globodera pallida</i> i <i>Globodera rostochiensis</i> , <i>Bursaphelenchus mucronatus</i> i <i>Bursaphelenchus xylophilus</i> , <i>Meloidogyne fallax</i> i <i>Meloidogyne chitwoodi</i>	223,00
7.11	metody PCR/RFLP:	
7.11.1	identyfikacja <i>Globodera pallida</i> , <i>Globodera rostochiensis</i> i <i>Globodera artemisiae</i>	258,00
7.11.2	identyfikacja <i>Meloidogyne fallax</i> i <i>Meloidogyne chitwoodi</i>	273,50
7.11.3	identyfikacja innych nicieni	299,50
7.12	metody przeglądania miąższu bulwy w przypadku badania bulw ziemniaka w celu wykrycia obecności nicieni <i>Nacobbus aberrans</i> i <i>Meloidogyne</i> spp.	57,00
7.13	metody enzymatycznej w celu wykrywania obecności <i>Meloidogyne</i> spp.	134,00
7.14	metody real-time PCR	362,00
8	Badanie na obecność roztoczy lub ich identyfikacja, z zastosowaniem:	
8.1	metody przesiewania i przeglądania (ekstrakcja szkodników)	28,00
8.2	metody mikroskopowej (morfologiczno-metrycznej), przy użyciu mikroskopu optycznego (oznaczenie szkodnika, w tym wykonanie preparatu mikroskopowego)	87,00
9	Badanie na obecność owadów lub ich identyfikacja:	
9.1	ekstrakcja szkodników:	
9.1.1	metodą przesiewania i przeglądania	28,00
9.1.2	z zastosowaniem aparatu Tullgrena	29,00
9.1.3	metodą flotacji	29,00
9.2	badanie nasion metodą barwienia (metoda Brudnej lub Frankenfelda-Harrisa)	32,00
9.3	identyfikacja szkodnika metodą mikroskopową (morfologiczno-metryczną):	
9.3.1	przy użyciu mikroskopu stereoskopowego lub optycznego, bez spreparowania okazów lub wykonania preparatów mikroskopowych	45,50

9.3.2	przy użyciu mikroskopu stereoskopowego, w tym spreparowanie okazów	52,00
9.3.3	przy użyciu mikroskopu optycznego, w tym wykonanie preparatów mikroskopowych	86,00
10	Badanie na obecność chwastów i roślin pasożytniczych lub ich oznaczenie, z zastosowaniem:	
10.1	metody przeglądania	110,00
10.1.1	metody przesiewania i przeglądania	28,00
10.2	metody elektromagnetycznej (analiza na obecność nasion roślin rodzaju <i>Cuscuta</i>)	29,00
10.3	metody mikroskopowej (morfologiczno-metrycznej), przy użyciu mikroskopu stereoskopowego	
10.3.1	identyfikacja okazów roślin	28,00
10.3.2	identyfikacja nasion roślin rodzaju <i>Cuscuta</i>	41,50
10.3.3	identyfikacja nasion chwastów i roślin pasożytniczych innych niż nasiona roślin rodzaju <i>Cuscuta</i>	28,00

III. Stawki opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych oraz świadczenie usług w zakresie dokonywania fitosanitarnej oceny organoleptycznej roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów

Lp.	Czynność	Stawki opłat (w zł)
1	Ocena upraw polowych, szklarniowych i leśnych, roślin rosnących pojedynczo lub w skupiskach:	
1.1	do 1 ha	53,00
1.2	za każdy następny rozpoczęty hektar	53,00
2	Ocena materiału roślinnego przechowywanego lub przewożonego:	
2.1	do ilości wskazanej w części I ust. 1	37,00
2.2	za każdą następną część materiału roślinnego do ilości wskazanej w części I ust. 1	37,00
3	Ocena podłoża:	
3.1	do 100 m ³ lub 20 000 szt., lub 25 000 kg	31,00
3.2	za każde rozpoczęte następne 100 m ³ lub 20 000 sztuk, lub 25 000 kg	31,00

UZASADNIENIE

W artykule 79 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/ 74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1) określono czynności, za jakie urzędowe organy pobierają opłaty. Jednocześnie art. 80 rozporządzenia 2017/625 stanowi, że „państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych inne niż opłaty i należności, o których mowa w art. 79, o ile nie jest to zakazane przepisami mającymi zastosowanie w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2”.

W związku z tym, w artykule art. 57 ust. 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...) zawarto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, stawek opłat pobieranych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625 oraz w art. 53 i art. 54, mając na uwadze wysokość kosztów określonych w art. 81 rozporządzenia 2017/625, nie wyższych jednak niż 10 000 zł.

Upoważnienie to umożliwi wydanie projektowanego rozporządzenia w związku z art. 53 ustawy, w którym zaproponowano, aby PIORiN pobierała opłaty za kontrole urzędowe i inne czynności urzędowe wykonywane na wniosek i w interesie podmiotu, tj. kontrole i czynności prowadzone w celu:

- 1) wydania paszportu roślin;
- 2) wydania fitosanitarnego świadectwa eksportowego lub fitosanitarnego świadectwa reeksportowego, w tym dotyczących podmiotów wpisanych do rejestru eksporterów,
- 3) wydania świadectwa przedeksportowego;

- 4) wydania zaświadczenia lub innego dokumentu, lub oznakowania, w które należy zaopatrywać rośliny, produkty roślinne lub inne przedmioty wyprowadzane poza obszary wyznaczone zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 5) wydania dokumentów lub oznakowań, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 28 ust. 1, 2, 3 lub 6, art. 30 ust. 1 akapit drugi lub ust. 7 lub art. 99 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 lub art. 31 ust. 2;
- 6) udzielenia upoważnienia, o którym mowa w art. 98 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031 oraz w celu weryfikacji i zapewnienia, o których mowa w art. 98 ust. 3 tego rozporządzenia.

Ponadto opłacie będzie podlegało:

- 1) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora kontroli w celu uznania miejsca produkcji za wolne od określonego agrofaga oraz utrzymania statusu miejsca produkcji wolnego od określonego agrofaga;
- 2) przeprowadzenie przez wojewódzkiego inspektora ocen, o których mowa w art. 87 ust. 1 rozporządzenia 2016/2031;
- 3) wydanie przez wojewódzkiego inspektora paszportu roślin;
- 4) prowadzenie kontroli dokumentacji, kontroli identyfikacyjnej i kontroli bezpośredniej w miejscach innych niż punkty kontroli granicznej i punkty kontroli, o których mowa w art. 53 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2017/625.

Proponowane rozwiązanie zapewni przejrzystość pobierania opłat oraz ich harmonizację na terenie kraju, a także jest zgodne z zakresem opłat pobieranych przez PIORiN na podstawie obecnie obowiązujących przepisów (tj. art. 16 ust. 12 oraz art. 103 ust. 1a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

Projektowane rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 24 czerwca 2008 r. w sprawie stawek opłat za usługi świadczone przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz za wydawanie paszportów roślin i formularzy paszportów roślin (Dz. U. poz. 789, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt rozporządzenia zostanie ujęty w wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie stawek opłat za przeprowadzanie kontroli urzędowych oraz świadczenie usług przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa	Data sporządzenia 27.08.2019
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Źródło: Art. 57 ust. 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Rafał Romanowski, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	Nr w wykazie prac
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Marta Jasińska-Kielek, Departament Hodowli i Ochrony Roślin tel.: 22 623 13 14, e-mail Marta.Jasinska-Kielek@minrol.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

W artykule 79 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 2017/625 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych przeprowadzanych w celu zapewnienia stosowania prawa żywnościowego i paszowego oraz zasad dotyczących zdrowia i dobrostanu zwierząt, zdrowia roślin i środków ochrony roślin, zmieniającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 999/2001, (WE) nr 396/2005, (WE) nr 1069/2009, (WE) nr 1107/2009, (UE) nr 1151/2012, (UE) nr 652/2014, (UE) 2016/429 i (UE) 2016/2031, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2005 i (WE) nr 1099/2009 oraz dyrektywy Rady 98/58/WE, 1999/74/WE, 2007/43/WE, 2008/119/WE i 2008/120/WE, oraz uchylającego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 854/2004 i (WE) nr 882/2004, dyrektywy Rady 89/608/EWG, 89/662/EWG, 90/425/EWG, 91/496/EWG, 96/23/WE, 96/93/WE i 97/78/WE oraz decyzję Rady 92/438/EWG (Dz. Urz. UE L 95 z 07.04.2017, str. 1) określono czynności, za jakie urzędowe organy pobierają opłaty. Jednocześnie art. 80 rozporządzenia 2017/625 stanowi, że „państwa członkowskie mogą pobierać opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych inne niż opłaty i należności, o których mowa w art. 79, o ile nie jest to zakazane przepisami mającymi zastosowanie w obszarach regulowanych przepisami, o których mowa w art. 1 ust. 2 [tego rozporządzenia]”.

W związku z tym w art. 57 ust. 2 ustawy z dnia ... o ochronie roślin przed agrofagami (Dz. U. poz. ...) zawarto upoważnienie dla ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych do określenia, w drodze rozporządzenia, stawek opłat pobieranych przez wojewódzkiego inspektora lub Głównego Inspektora, o których mowa w art. 79 ust. 2 lit. a i c rozporządzenia 2017/625 oraz w art. 53 i art. 54 ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponuje się, aby wysokość opłat była zgodna z zakresem opłat pobieranych przez Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa (PIORiN) na podstawie obecnie obowiązujących przepisów (tj. art. 16 ust. 12 oraz art. 103 ust. 1a ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Każde państwo członkowskie może pobierać opłaty lub należności w celu pokrycia kosztów kontroli urzędowych i innych czynności urzędowych w sposób określony w rozporządzeniu 2017/625 lub odpowiednich przepisach krajowych, spełniając jednak kryteria określone w rozporządzeniu 2017/625.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt			
Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Roślin i Nasiennictwa	1795 pracowników merytorycznych, zatrudnionych łącznie w strukturach PIORiN.	PIORiN	
Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa			
Wojewodowie			
Podmioty zajmujące się uprawą, magazynowaniem, przemieszczaniem roślin, produktów roślinnych i innych przedmiotów.			

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie przesłany do konsultacji publicznych, uzgodnień i opiniowania stosownie do postanowień uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Projekt rozporządzenia zostanie skonsultowany z organizacjami społeczno-zawodowymi hodowców roślin i instytucjami działającymi w obszarze regulowanym ustawą, między innymi z: Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radą Izb Rolniczych, Business Centre Club, Federacją Konsumentów, Federacją Związków Pracodawców-Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, Forum Związków Zawodowych, Izbą Gospodarczą Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej, Konfederacją Lewiatan, Konsorcjum Appolonia, Krajową Federacją Producentów Zbóż, Krajową Radą Spółdzielczą, Krajową Sekcją Pracowników Ochrony Roślin przy Zarządzie Głównym Związku Zawodowego Pracowników Rolnictwa w RP, Krajowym Zrzeszeniem Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, Krajowym Sekretariatem Przemysłu Spożywczego NSZZ Solidarność, Krajowym Związkiem Grup Producentów Rolnych – Izbą Gospodarczą, Krajowym Związkiem Plantatorów Buraka Cukrowego, Krajowym Związkiem Plantatorów Chmielu, Krajowym Związkiem Plantatorów Tytoniu, Krajowym Związkiem Producentów Nasion Ogrodniczych i Materiału Szkółkarskiego, Krajowym Związkiem Rewizyjnym Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, Krajowym Związkiem Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, Krajowym Związkiem Zrzeszeń Plantatorów Owoców i Warzyw – Spółdzielni Osób Prawnych, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność”, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych, Polską Federacją Producentów Żywności Związkiem Pracodawców, Polską Izbą Nasienną, Polską Organizacją Handlu i Dystrybucji, Polskim Komitetem Zielarskim, Polskim Związkiem Ogrodniczym, Polskim Związkiem Plantatorów Tytoniu, Polskim Związkiem Pracodawców-Uslugodawców Rolnych, Polskim Związkiem Producentów Kukurydzy, Polskim Związkiem Producentów Roślin Zbożowych, Polskim Związkiem Producentów Ziemiaków i Nasion Rolniczych, Polskim Związkiem Pszczelarskim, Polskim Związkiem Zawodowym Rolników, Polskim Związkiem Zrzeszeń Producentów Chmielu, Polskim Stowarzyszeniem Ochrony Roślin, Polskim Stowarzyszeniem Pracowników Dezynsekcji, Deratyzacji i Dezynfekcji, Radą Dialogu Społecznego, Sekretariatem Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich, Stowarzyszeniem Polski Ziemiak, Stowarzyszeniem Polskich Szkółkarzy, Stowarzyszeniem Polskich Producentów Środków Ochrony

pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Źródła finansowania	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie powoduje skutków dla budżetu państwa, ani jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0-10)</i>				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-						-				
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-						-				
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-						-				
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	-	-	-	-	-	-	-				
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości.										
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości.										
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości. wpływu										
	osoby niepełnosprawne i osoby starsze	Brak. Projektowane regulacje nie mają znaczenia dla konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości.										
Niemierzalne	-											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane regulacje nie mają wpływu na działalność przedsiębiorców. Tym samym projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292, z późn. zm.).											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☐ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).							☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy					

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: -	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Projektowane rozporządzenie nie wprowadza obciążeń regulacyjnych na obywateli lub przedsiębiorców.			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane rozporządzenie nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe	
		☐ informatyzacja ☒ zdrowie	
Omówienie wpływu		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację społeczną i ekonomiczną rodziny, sytuację osób niepełnosprawnych oraz sytuację osób starszych.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Rozwiązanie problemu wskazanego w pkt 1 nastąpi w dniu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Funkcjonowanie projektowanych przepisów będzie oceniane w sposób bieżący.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			
Brak.			

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.393.2019 / 32 / ar
dot.: RM-10-154-19 z 30.09.2019 r.

**Pan Tomasz Szczepielniak
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia
o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o ochronie roślin przed agrofagami,
wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii
Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z upoważnienia Ministra Spraw Zagranicznych
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Jan Krzysztof Ardanowski
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi